TREI GENERAȚII DE JEDI
TREI SECRETE NESPUSE

STAR WARS®

SECRETE JEDI

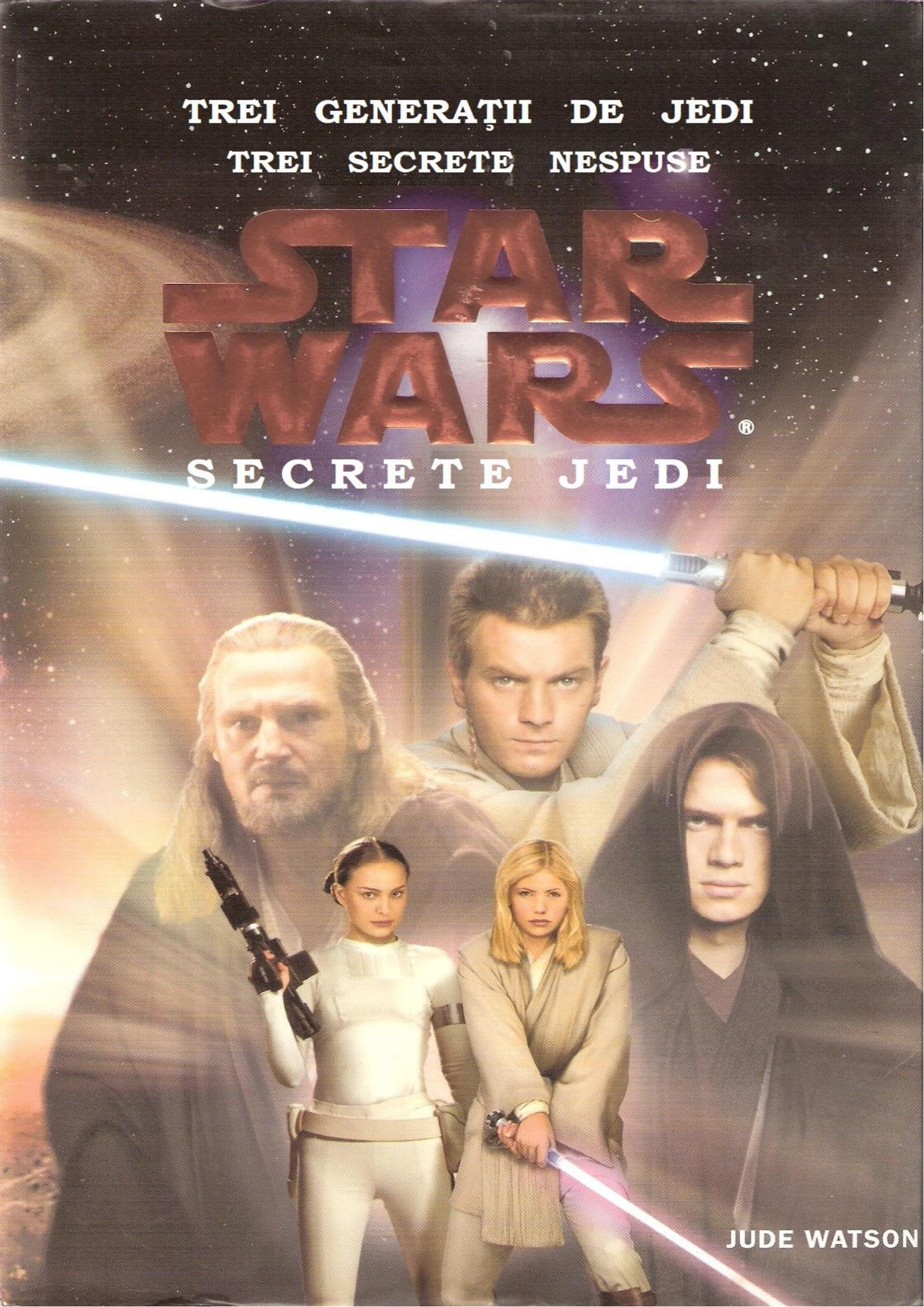

JUDE WATSON

JUDE WATSON

SECRETE JEDI

Traducere făcută de *Dumitrescu Cristian*

Jude Watson
Secrets of the Jedi
2005

Jude Watson

Este o cunoscută scriitoare specializată în epoca de început a seriei Star Wars.

Colaborarea cu Lucas-Books a început cu Star Wars Journal: Captive to Evil – Jurnalul Prințesei Leia Organa. De atunci, Watson a scris povestiri pentru seria de reviste Star Wars: Jedi Apprentice precum şi „Jurnalele" Reginei Amidala şi Darth Maul.

...cu mult timp în urmă, într-o galaxie foarte, foarte îndepărtată

Capitolul 1

Qui-Gon Jinn nu putea să doarmă. În fiecare noapte petrecea ceva timp încercând, dar în cele din urmă se hotărâse să renunțe la nevoia de odihnă.

Nu înțelegea. Ca Jedi, era obişnuit să doarmă oriunde, în tot felul de condiții. Dormise în calele de marfă, în hangarele unor porturi spațiale şi pe o grămadă de piese de droizi. Dormise patru ore în mijlocul unui câmp în timpul unei ploi torențiale.

Când avea nevoie de somn, îi spunea minții sale să se golească şi corpului său să se relaxeze, iar acestea se supuneau. Dar, în trecut, nu fusese niciodată nevoit să se confrunte cu inima lui. Făcuse ceea ce era interzis. Se îndrăgostise de un alt Cavaler Jedi. I se jurase ei. Şi ea murise. Plătea un preț pe care era bucuros să-l plătească, pentru că acele câteva zile de iubire şi de cunoaştere a faptului că era iubit meritau.

Dar cum să-şi pună inima la loc? Tahl îl schimbase. Îl făcuse întreg şi îl rupsese cu moartea ei. Qui-Gon nu-şi putea da seama cum să îşi reasambleze inima.

Aşa că nu dormea. El şi Padawanul său, Obi-Wan Kenobi, erau la Templul Jedi de câteva săptămâni. Yoda îi chemase înapoi pentru ceea ce ei se aşteptau să fie o şedință de informare pentru o misiune, dar nu fusese nicio misiune.

— Nevoie Padawanul tău are de zile de reflecție, spusese Yoda. Importante sunt, ca şi zilele de acțiune.

Fusese multă acțiune în ultima vreme. Misiune după misiune. Senatul era fracturat, sfâşiat de interese speciale, de clanuri şi alianțe războinice. Qui-Gon şi Obi-Wan păreau să aibă multe de făcut, dar Qui-Gon nu voise să-l contrazică pe Yoda, aşa că rămăseseră. Dar săptămânile petrecute la Templu nu făcură decât să înrăutățească insomniile lui Qui-Gon. Se plimba noaptea pe holurile goale. Lămpile luminoase erau setate la un albastru moale, ceea ce făcea ca momentul să fie odihnitor pentru plimbare. Se părea că fiecare hol, fiecare cameră, conținea o amintire a lui Tahl, dar el nu curta acele amintiri. Încerca să permită ca durerea să fie tovarăşul, nu stăpânul său. Îşi deschidea mintea şi, pur şi simplu, mergea.

Se trezi, la sfârşitul unei nopți lungi, în apropiere de apartamentul său. Qui-Gon ezită. Nu era pregătit să se întoarcă în camera lui mică şi să se holbeze la pereți.

— Mă bucur că treaz te găsesc.

Yoda apăru în față, sprijinindu-se pe bastonul său, şi clipi la Qui-Gon.

— Şi de ce, prietene, somnul nu te găseşte?

Qui-Gon nu voia să discute despre inima lui cu Yoda. Îl iubea pe Maestrul Jedi, dar nu voia să i se confeseze. Nu-i spusese niciodată lui Yoda despre sentimentele sale pentru Tahl şi nu era nevoie ca Yoda să ştie cât de aproape fusese Qui-Gon de a încălca regulile Ordinului Jedi. Aşa că, în loc să spună tot adevărul, spuse:

— Găsesc pacea în mersul pe jos.

— Multe lucruri văd în tine, spuse Yoda. Pacea, unul dintre ele nu este.

Qui-Gon nu răspunse. Nu ridică din umeri, nu se întoarse şi nu îşi lăsă ochii în jos. Ştia că Yoda va citi mesajul nerostit. *Nu sunt pregătit să vorbesc despre asta.*

— Nevoie de o misiune, acum ai, spuse Yoda.

Qui-Gon aprobă din cap.

— Şi ai una pentru mine. Era şi timpul.

În spatele lui auzi paşi blânzi. Mirosul bogat al unui ceai îi ajunse la nări – preferatul lui, un amestec din frunzele unei plante sapir, verde şi parfumat.

Trebuie să fie aproape de răsărit, deci. Obi-Wan se obişnuise să-i pregătească ceaiul şi să îl aducă în camera lui dimineața devreme. Qui-Gon încercase cu blândețe să-l descurajeze; nu voia ca Padawanul său să-l servească. Dar Obi-Wan, în felul lui încăpățânat, continua să apară. Qui-Gon era deopotrivă iritat şi înduioşat de acest lucru. Obi-Wan nu cunoştea detaliile. Dar avea 18 ani acum, fiind suficient de mare pentru a ghici ce se întâmplase pe Apsolon între Maestrul său şi Tahl.

Simțea profunzimea durerii lui Qui-Gon şi simțea că trebuia să facă ceva pentru a ajuta, oricât de puțin.

Acum, Qui-Gon îl simți cum ezită în spatele unui stâlp. Nu voia să întrerupă conversația Maestrului său cu Yoda.

— Un pas înainte, poți să faci, Obi-Wan, spuse Yoda. Şi pe tine, asta te priveşte.

Obi-Wan ieşi din umbră. Yoda observă totul dintr-o privire – ceainicul mic de pe tavă, cana aburindă, expresia de îngrijorare din ochii lui Obi-Wan. Privirea lui se întoarse la Qui-Gon. În acea privire, Qui-Gon citi adevărul. Yoda ştia de plimbările lui nocturne. Ştia de ceaiul pe care îl aducea Obi-Wan în fiecare dimineață. Şi poate că ştia chiar şi despre Tahl. Cum a putut Qui-Gon să uite că erau atât de puține lucruri pe care Yoda nu le ştia?

Yoda nu-i chemase înapoi pentru a-i da lui Obi-Wan şansa de a reflecta. Îi chemase înapoi de dragul lui Qui-Gon.

— Să te las să pleci, pregătit nu sunt, spuse Yoda. Totuşi, să te las trebuie.

Capitolul 2

Totul începu cu un băiețel căruia îi plăcea să construiască lucruri.

Talesan Fry avea zece ani. De mult timp se plictisise de şcoală. Prefera să stea acasă, în camera lui, lucrând cu dispozitive pe care şi le construia singur. La vârsta de opt ani, instalase în casa lui un sistem de comunicare care folosea activarea vocală pentru a-i urmări mişcările. La vârsta de nouă ani, descoperise cum să îl ocolească, dând sistemului o citire falsă, astfel încât mama sa nu era niciodată sigură unde se afla sau ce făcea. Acum, la vârsta de zece ani, trecuse la spionarea vecinilor săi. Poate că era o activitate normală pentru un băiat tânăr, dar în acest caz, Taly făcea un efort deosebit pentru a-i spiona pe vecinii care făceau eforturi mari pentru a nu fi ascultați.

Să pătrundă pe canalele principale de comunicații de pe planeta sa natală, Cirrus, fusese prea uşor. Ceea ce îi plăcea lui Taly era să pândească. Intra pe canalele securizate, trecând de măsurile de securitate, deschizându-le pe rând cu câteva modificări şi clicuri din sistemul său. Nu auzea niciodată nimic foarte interesant. Politicieni. Ofițeri de securitate. Vicepreşedinți de corporații. Nimeni cu ceva care să merite să fie ascultat, în opinia lui. Totuşi, continua să pândească, pentru că îi plăcea să facă ceea ce era interzis.

Şi într-o zi auzi ceva interesant. La început, nu fu suficient nici măcar pentru a-şi ridica capul de pe canapeaua de dormit, unde pilota prin telecomandă, fără chef, o machetă de speeder Gion. Auzi un schimb rapid de replici, o comunicare despre o slujbă care urma să apară.

— Negativ, spuse cineva. Rachetele de şoc atrag prea multă atenție în spații mici.

— Nu ar strica să le avem. Nu-mi pasă ce spune angajatorul nostru. Nu el îşi face treaba, ci noi. Nu el va avea sânge pe mâini. Vreau să pot ieşi de acolo dacă va fi nevoie.

Încet, Taly îşi ridică capul.

— Dacă se va ajunge la asta, vei avea jumătate din forța de securitate galactică pe urmele tale. Trebuie să intrăm şi să ieşim, în linişte şi rapid.

— Crezi că dacă îl bagi în sac pe liderul…

— Fără nume.

Vocea era tăioasă. Taly avea acum urechea lipită de transmițător. Activase o tijă de înregistrare. Ochii i se măriră în timp ce asculta. Putea să perceapă cinci voci distincte şi nu îi luă mult timp să îşi dea seama că erau vânători de recompense. *Cinci vânători de recompense care lucrau împreună?* Taly nu ştia prea multe despre ei, dar ştia destule pentru a fi sigur că o alianță era extrem de neobişnuită.

Ştia că dăduse peste ceva important. Vorbeau despre o întâlnire de pe o anumită planetă, despre un asasinat. Deja aleseseră data şi mai erau doar paisprezece zile standard. Era ceva ce nu putea să țină pentru el. Ceva – şi asta era cel mai rău dintre toate – despre care va trebui să le spună părinților săi.

O oră mai târziu, după ce-şi făcuse curaj, le aduse tija de înregistrare. Părinții lui fuseseră prea alarmați ca să-l pedepsească. Contactară securitatea de pe Cirrus, care anunță securitatea galactică de pe Coruscant. În cele din urmă, povestea unui

băiat care deținea informații despre un important complot de asasinat ajunse la Comisia de Investigare a Senatului privind sindicalizarea, diseminarea şi proliferarea crimei în sistemele Nucleului şi al Inelului Mijlociu. Comisia fusese în impas timp de două luni cu privire la întrebarea dacă domeniul de aplicare al investigației lor ar trebui să includă şi Inelul Exterior. Veştile lui Taly îi loviră ca un electroşoc, împingându-i să ia o măsură pe care ezitaseră să o ia. Îl chemară să fie martorul lor principal.

Până când această cerere ajunse la familia Fry de pe Cirrus, vestea înregistrării lui Taly ajunsese la destui oficiali de securitate, Senatori şi consilieri Senatoriali, încât ar fi putut la fel de bine să fie difuzată pe HoloNet. Nu dură mult după aceea ca un oficial corupt să găsească persoana potrivită dornică să dea mită. În decurs de două zile, Talesan Fry fu marcat pentru a fi ucis chiar de către vânătorii de recompense pe care îi ascultase.

Părinții lui Taly ştiau suficient de multe pentru a-şi da seama că băiatul lor ajunsese în mijlocul unei mari probleme. Deciseră să păstreze tija de înregistrare şi să o aducă ei înşişi pe Coruscant. Îl vor lăsa pe Taly să depună mărturie în secret, iar asta ar fi fost tot. În noaptea dinaintea plecării, fuseseră atacați la miezul nopții. Raidul eşuase doar din cauza aroganței atacatorului. Vânătorii de recompense nu se opriseră să se gândească la faptul că un băiat capabil să se infiltreze în sistemul lor de comunicații securizat ar fi, de asemenea, capabil să creeze în propria casă un sistem de securitate care i-ar putea deruta.

Taly şi părinții săi fugiseră cu o navă care decolase de pe acoperiş în timp ce sunau alarmele. Vânătorul de recompense, care lucra singur, deoarece cei cinci hotărâseră că era nevoie doar de unul singur, găsi dispozitivul de înregistrare, apoi folosi o rachetă de şoc pentru a distruge casa. Era supărat, aşa că folosi de două ori mai multă putere de foc decât fusese nevoie. Acum Taly şi părinții lui se ascundeau, fiindu-le frică să se mişte, frică să aibă încredere. Comisia Senatului îşi dădu seama că o dăduse în bară şi ceruse ajutor Jedi. Într-o galaxie în care nimeni nu mai avea încredere în nimeni, mulți aveau totuşi încredere în Jedi. Părinții lui Taly fuseseră de acord ca Jedii să escorteze familia pe Coruscant.

Planeta Cirrus era cunoscută pentru mările sale aurii şi pentru oraşele frumoase. Jedii aterizară la portul spațial al capitalei Ciran. Oraşul se plia în jurul unui golf vast care servea la reflectarea luminii, transformând cerul într-un galben pal. Doi sori portocalii străluceau deasupra lor. Combinația dintre lumina aurie şi stelele strălucitoare avea un efect uimitor, ca şi cum aerul însuşi era prea strălucitor pentru a vedea. Oamenii erau originari pe Cirrus, dar străzile erau înțesate de multe specii. Oraşul era construit pe două niveluri, cu afaceri dedesubt şi locuințe deasupra. Tuburi de lift şi rampe erau amplasate la intervale regulate. Ciran fusese un oraş care încercase să îşi controleze traficul aerian făcând mersul pe jos plăcut şi uşor pentru cetățenii săi. Corturi mari – bucăți de țesătură rezistentă şi flexibilă – se întindeau de-a lungul pasajelor, oferind umbră şi eliminând o parte din strălucire. Ele se unduiau ca nişte steaguri colorate şi aruncau umbre ca nişte curcubee.

— Trebuie să avem grijă să nu fim urmăriți, spuse Qui-Gon în timp ce coborau cu tubul de la portul spațial la nivelul afacerilor. Vânătorii de recompense se vor aştepta, fără îndoială, ca Senatul să trimită un fel de securitate pentru a-l ridica pe Talesan. Vor fi cu ochii pe noi, sperând că îi vom conduce la familia Fry.

— Eu nu detectez nimic, spuse Adi Gallia. Siri?

Obi-Wan nu o mai văzuse pe Siri Tachi cu Maestra ei de ani de zile. Observă un

nou sentiment de respect când Adi se întoarse spre Padawana ei. Pentru prima dată de când se urcaseră împreună pe navă la Templu, Obi-Wan îşi privi cu adevărat prietena. Siri era mai înaltă, cu siguranță, dar se şi purta diferit. Exista mai puțină agresivitate în poziția ei. Se simțea bine cu ea însăşi. Propria frumusețe o enervase cândva profund pe Siri, dar acum Obi-Wan vedea că se simțea mai confortabil cu ea.

Nu se mai străduia atât de mult să o ascundă; pur şi simplu nu-i păsa.

Siri ezită înainte să răspundă, ca şi cum ar fi vrut să fie sigură.

— Nimic.

— Bine. Siri are o sensibilitate extraordinară la avertismentele Forței, îi spuse Adi lui Qui-Gon. Ne-a scos din destule situații dificile.

— Ei bine, poate că eu simt pericolul, dar Adi ne scoate din el, clarifică Siri, aruncându-i un zâmbet Maestrei sale.

— Ca să fim siguri, hai să ne plimbăm un pic înainte să ne îndreptăm spre familia Fry, spuse Qui-Gon.

Taly şi părinții lui se tot mişcaseră de când casa lor fusese distrusă. Aleseseră să se ascundă în oraşul dens populat, mutându-se din hotel în hotel, din cameră închiriată în cameră închiriată, nevoind să-şi pună prietenii în pericol. Jedii primiseră coordonatele ascunzătorii lor actuale chiar în momentul în care aterizaseră. Familia Fry îi aştepta. Se refugiaseră într-un han care se ocupa de rezidenții pe termen scurt, ființe care călătoreau frecvent pe Cirrus cu afaceri. Hanul nu-şi făcea reclamă şi era cunoscut doar în cadrul rețelei de călători de afaceri. Nu avea niciun semn afară, doar o uşă anonimă. Tatăl lui Taly aflase despre el prin intermediul contactelor sale.

Jedii aşteptară pe o alee la câțiva paşi distanță, doar pentru a se asigura că nu erau urmăriți. Când fură siguri, se duseră la uşă şi apăsară butonul de lângă un monitor de securitate.

— Introduceți numărul de cod, le ceru o voce de pe monitor.

— Nu avem niciunul, spuse Qui-Gon. Căutăm…

— Terminat.

Monitorul se stinse. Qui-Gon apăsă din nou pe buton.

— Suntem aşteptați de unul dintre oaspeții dumneavoastră, spuse el repede, încercând să nu pară supărat.

— Numele?

— Yanto.

Era numele sub care se ascundea familia Fry.

— Un moment.

Trecu mai mult de *un moment*, dar uşa alunecă şi se deschise. Jedii se strecurară înăuntru. În fața lor apăru imediat o cortină gri şi grea. O dădură la o parte şi se treziră într-o mică sală circulară. Un birou rotund era aşezat în centrul spațiului. Tânărul care stătea în spatele lui avea o expresie de mare plictiseală.

Avea păr lung şi blond, pe care îl purta liber pe umeri.

— Nu sunt înăuntru, spuse el. Am verificat.

— Am dori să aşteptăm în camera lor, spuse Qui-Gon.

Tânărul ridică din umeri.

— Au lăsat vorbă că putem intra, nu-i aşa? vorbi Adi răspicat.

Funcționarul se uită la ecranul său de date.

— Cred că da.

— Atunci lasă-ne să urcăm.

Vocea lui Adi era plină de autoritate. Tânărul împinse un card de acces pe masă.

— Apartamentul 2344.

Jedii intrară în turbolift. Acesta se ridică rapid la ultimul etaj. Găsiră camera, iar Qui-Gon bătu la uşă şi, când nu primi niciun răspuns, introduse cardul de acces. Clipi o serie de numere, iar uşa se deschise. Camera era modestă. Două canapele de dormit se aflau într-o nişă, iar un birou era rezemat de un perete. Ecranele video şi de date erau încastrate în perete. O fereastră dădea spre stradă, dar era acoperită de o perdea gri.

Siri verifică genţile de voiaj de lângă canapelele de dormit.

— Se pare că ar putea fi ei, zise ea. Obiectele de primă necesitate sunt încă aici.

— Aşa că aşteptăm, spuse Adi.

Qui-Gon se duse la fereastră şi trase puţin perdeaua înapoi. Privi spre stradă, iar Obi-Wan îi urmări faţa.

— Ne-a lăsat să urcăm prea uşor, spuse Qui-Gon.

— Eram aşteptaţi, spuse Adi.

— Nu ne-a întrebat cum ne cheamă.

— Nu părea să-i pese prea mult de securitate, spuse Obi-Wan.

— Da, părea să facă reclamă cu indiferenţa sa, murmură Qui-Gon, cu ochii plimbându-se prin cameră.

Siri se aplecă să examineze mai atent obiectele. Pipăi cu degetul câteva obiecte aruncate la capătul canapelei de dormit. Dintr-o dată, se îndreptă.

— Ceva nu e în regulă, spuse ea.

Qui-Gon se întoarse, cu privirea lui ascuţită.

— Spune-ne.

— Nu se mai întorc. Siri indică obiectele de la picioarele ei. Simt asta. Aceste obiecte sunt de camuflaj. Ar trebui să fie ceva personal aici, dar nu este.

— Casa lor a fost distrusă, spuse Adi. S-ar putea să nu le fi rămas niciun obiect personal.

Spuse asta nu ca o provocare, ci ca o observaţie, încercând să concentreze gândirea lui Siri.

— Ar putea fi adevărat, spuse Siri. Dar totuşi... Au spus că sunt aici de trei zile. Ar trebui să existe dovezi că au locuit aici. O fărâmă de mâncare. Un fir de aţă ruptă. O pată pe haine. Ceva şifonat. Un miros. Ceva.

— Şi funcţionarul..., spuse Qui-Gon, dar nu îşi termină gândul.

— Dacă au simţit că au fost urmăriţi aici..., spuse Siri.

Obi-Wan se uită la ceilalţi. El nu simţise nimic, niciun val al părţii întunecate. Simţise doar neliniştea normală de a se afla într-un loc străin, ştiind că cei pe care îi căutau erau vânaţi. Simţi o licărire de invidie faţă de Siri, care părea să fie conectată la gândurile lui Qui-Gon.

Chiar atunci, Siri îşi ridică privirea. Mâna ei zbură spre mânerul sabiei.

Qui-Gon se mişca deja, zburând spre o parte a uşii.

— Funcţionarul. Vine, spuse el, chiar în momentul în care uşa se deschise şi focuri de blaster răsunară în aer.

Capitolul 3

Ființa care dădu buzna pe uşă semăna foarte puțin cu funcționarul plictisit. Acum purta o armură de corp neagră, din țesătură specială. Un toc pentru o puşcă blaster şi o vibrolamă îi traversau spatele, iar rachete cu lansare de la încheietură erau legate de antebrațe. Părul lung şi blond curgea în spatele lui în timp ce intra în cameră ca un droideka, surprinzându-i pe Jedi prin unghiul neobişnuit de atac.

Rostogoli o grenadă de fragmentare Merr-Sonn în centrul camerei. Aceasta explodă imediat, trimițând schije în toate direcțiile. Se rostogoli până se opri, ghemuindu-se în spatele unui scut uşor.

Qui-Gon simți aerul tremurând din cauza exploziei, iar schijele explodară în jurul lui. Sări în fața lui Obi-Wan şi Siri pentru a-i proteja. Era greu chiar şi pentru un Maestru Jedi să devieze schijele de grenadă. Era rapidă, imprevizibilă, aleatorie. Fu nevoie de toată concentrarea lui Qui-Gon şi a lui Adi pentru a le bloca. Schijele era aruncate înapoi de săbiile lor şi se izbeau de pereți şi podele. Câteva proiectile mortale se loviră de scutul vânătorului de recompense, dar ricoşară. Qui-Gon văzu surpriza de pe fața vânătorului la vederea săbiilor de lumină. Fără îndoială că se aştepta la o forță de securitate standard a Senatului, nu la o echipă Jedi. Trase două rachete de pe încheietura mâinii în succesiune rapidă, apoi se retrase, ieşind din nou pe uşă. La ieşire, aruncă o altă grenadă în interiorul camerei. Qui-Gon sări în față şi o transformă într-o bucată de metal fumegând înainte să explodeze, ținându-şi ochii pe vânătorul de recompense. Se oprise pentru o clipă în fața uşii. O strălucire de ceva lumină ochii vânătorului de recompense, iar acesta se întoarse şi fugi.

Qui-Gon ieşi în fugă în timp ce vânătorul făcea o gaură în fereastra holului cu racheta de la încheietura mâinii, apoi zbura prin geamurile sparte. Qui-Gon văzu apărând o linie de cablu lichid. Ajunse la fereastră şi privi în jos. Putea vedea cablul argintiu alunecând înapoi prin aer. Vânătorul de recompense aterizase pe pasarela pietonală de dedesubt. În câteva secunde fu înghițit de mulțime, dispărând sub una dintre copertinele colorate.

Adi veni lângă el.

— Îi aştepta. S-a gândit să ne elimine între timp.

— Cel puțin ştim un lucru, spuse Obi-Wan. El nu ştie unde sunt.

— Nu sunt atât de sigur de asta, murmură Qui-Gon.

Se întoarse pe holul din fața uşii distruse. Se poziționă în locul în care stătuse funcționarul. *O strălucire de surpriză îi aprinsese ochii, o revelație, apoi îngâmfare şi hotărâre*. Toate astea... Qui-Gon le văzuse. Vânătorul de recompense, deghizat în funcționar, ştia unde se duseră. Era atât de puțin timp. Vânătorul era deja pe drum. Dar Qui-Gon nu îşi permise să se gândească la asta. Se gândi încet la fiecare obiect pe care îl putea vedea din acest punct de observație. Podeaua. Colțul unei ferestre. Colțul unui ecran video. O pernă de pe canapeaua de dormit. Marginea unui pachet. Nimic.

Se uită la uşa în sine, apoi la tastatura pe care o folosiseră pentru a intra.

— Codul de acces, spuse el. Cunosc hoteluri ca acesta. Ocupantul alege un cod uşor de reținut. Codul este introdus în sistemul de securitate şi pe cardurile

individuale. Ocupantul poate fie să folosească cardul, fie să introducă numărul pentru a intra în cameră.

Adi aprobă din cap.

Qui-Gon ridică o mână, iar cardul zbură de unde îl lăsase pe pervaz şi îi ajunse în mână. Trecu cardul prin cititor şi notă secvența de numere care clipi.

— Codul de aici este 2N533, spuse Qui-Gon. Oraşul Ciran are forma unei stele cu cinci colțuri. Există cinci districte, iar coordonatele şi adresele reflectă acest lucru. Fiecare adresă începe cu numărul districtului. 'N' ar putea însemna nord.

— Crezi că codul cheie este adresa la care stau? întrebă Adi.

— Asta înseamnă să-ți asumi un risc, spuse Siri. Nu le-ar fi teamă că vânătorul de recompense şi-ar da seama?

— Ei nu ştiau că este aici. Ştiau doar că era pe aproape. Dar trebuiau să ne lase un indiciu.

— În plus, spuse Obi-Wan, nu era sigur că plecaseră definitiv. Îi aştepta să se întoarcă.

În timp ce vorbea, accesa deja harta Ciranului pe datapadul său.

— 2N533, spuse el. Fără un nume de stradă, va trebui să fac o verificare încrucişată... aşteaptă... Îşi ridică privirea. Districtul 2, Strada North Ascin, numărul 533. Este singura adresă 533 care se află în cel de-al doilea district şi care are o denumire cu N. Trebuie să fie asta.

— Vânătorul are un avans, spuse Adi. Nu ne putem permite să facem o greşeală.

— Este pe jos, spuse Qui-Gon. La fel şi noi. Aşa că trebuie să fim mai rapizi.

Capitolul 4

Alergară pe străzi, fără să ezite, fără să se oprească. Antrenamentul Jedi îi ajuta. Obi-Wan reuşise să memoreze harta în câteva secunde. Siri era capabilă să indice scurtături. Qui-Gon şi Adi folosiră Forța pentru a găsi cea mai uşoară cale prin mulțime. Nu văzură nici urmă de vânătorul de recompense. Când ajunseră la adresă, Qui-Gon şi Adi se opriră să studieze fațada. Era o clădire din piatră cenuşie, care părea identică cu celelalte reşedințe din jur. Qui-Gon traversă strada şi se opri în fața uşii.

Ridică mâna pentru a apăsa pe butonul indicator de la interfon. O simți înainte să vină. O fereastră se deschise deasupra capului şi coborî o vibrolamă mare. Simți şuieratul vântului pe spate când sări. Încă o secundă şi i-ar fi trecut prin cap.

Obi-Wan sări înainte pentru a-şi ajuta Maestrul, iar Adi şi Siri începură să se mişte în jurul lui, încercând să vadă prin ferestrele de lângă uşă.

— Se pare că există..., începu Adi, în timp ce dintr-un panou ascuns zburau săgeți, ...capcane.

— Destul cu asta, mormăi Qui-Gon. Nu mai e timp.

Îşi activă sabia şi făcu o gaură în uşă. O substanță uleioasă şi alunecoasă se rostogoli şi acoperi podeaua, stropindu-l pe Qui-Gon, care îşi privi cizmele murdare.

Focuri de blaster răsunară brusc din tubul liftului. Qui-Gon îşi învârti sabia pentru a le devia, fără să se mişte un centimetru.

— Suntem Jedi! tună el. Opriți-vă! Nu mai e timp!

Focurile de armă se opriră. Uşa tubului liftului era uşor crăpată, doar cât să permită cuiva care se ascundea să aibă o vedere îngustă în încăpere. Se mai deschise câțiva centimetri. Un băiat îşi scoase capul afară. Avea părul roşcat, ieşindu-i în smocuri pe tot capul. Ochii lui erau de un verde viu. Nasul său îngust şi ascuțit se mişca. Alături de el se aflau un bărbat şi o femeie. Fiecare dintre ei ținea în mână o armă, dar le coborâră încet când văzură sabia lui Qui-Gon.

— Nu am ştiut, spuse femeia.

Qui-Gon îşi dezactivă sabia.

— Înțelegem.

— Eu sunt Nelia Fry. Acesta este soțul meu, Grove. Iar el este Taly.

Băiatul arătă spre podea.

— Dacă vă mişcați, veți aluneca. Ăsta e ulei sintetic amestecat cu săpun. Rețeta mea proprie.

— N-o să alunec, spuse Qui-Gon, tocmai când făcu un pas şi alunecă în lateral.

Îşi recăpătă echilibrul, alunecă din nou şi ajunse până la uşa tubului liftului. Mâinile lui se loviră de ea şi fața lui mâhnită era acum la câțiva centimetri de cea a lui Talesan.

— Îmi pare rău? se scuză Taly.

Adi sări cu Forța peste mizeria alunecoasă şi ateriză lângă Qui-Gon.

— Trebuie să plecăm imediat. Vânătorul de recompense este pe urmele voastre. Are adresa asta.

Familia făcu un schimb de priviri îngrijorate.

— Nu contează unde mergem, ne va găsi, spuse Grove Fry.

— Avem un plan de ieşire, spuse Nelia. Avem motociclete swoop pe acoperiş.

Jedii grăbiră familia în tubului liftului care îi duse rapid pe acoperiş, unde aşteptau trei swoopuri, complet alimentate.

— Va trebui să urcăm câte doi, spuse Qui-Gon. Talesan, vino cu mine.

— Spune-mi Taly, spuse băiatul. Am sentimentul că vom sta împreună o vreme.

— Dacă voi doi încăpeți în acest swoop, Padawanul meu poate lua locul pilotului, le spuse Qui-Gon lui Nelia şi Grove. Ne-am lăsat nava pe platforma de aterizare, într-un loc sigur.

Chiar atunci, un transmițător de la centura lui Grove clipi rapid.

— A intrat cineva în clădire, zise el îngrijorat. Taly a montat o alarmă silențioasă.

— Este aici, spuse Siri în linişte.

— O să-i ia câteva minute să caute, spuse Qui-Gon. Să mergem.

Grove şi Nelia schimbară priviri între ei.

— Noi nu venim cu voi.

— Ce vreți să spuneți? întrebă Qui-Gon.

— Tată? Mamă?

Vocea lui Taly păru brusc foarte tânără.

Nelia se ghemui să se uite în ochii fiului ei.

— Tata şi cu mine credem că vei fi mai în siguranță fără noi. Vânătorul este prea aproape. Dacă aşteptăm şi plecăm la câteva secunde după tine, s-ar putea să ne urmeze pe noi. Îl putem conduce departe de tine. Să-ți dăm timp să te îndepărtezi.

— Nu este necesar, spuse Adi cu tărie. Vă putem proteja.

— Nu vrem să fim lipsiți de respect, spuse Grove. Avem încredere în Jedi. Dar vrem, de asemenea, să asigurăm toate şansele pentru fiul nostru.

— Trebuie să veniți cu noi, argumentă Qui-Gon. Să rămâneți ar fi un risc prea mare.

Ochii lui Grove se umplură de o determinare de oțel.

— Asta trebuie să decidem noi, nu voi, spuse el. Am discutat îndelung despre acest lucru şi ştim ce avem de făcut. Nimic din ceea ce puteți spune nu ne va convinge. Şi nu ne puteți forța. Dacă putem face orice lucru mărunt pentru a ne salva fiul, o vom face. Aveți o şansă mai bună fără noi, mai ales dacă creăm o diversiune. Aceasta este decizia noastră.

— Vom găsi drumul spre Coruscant, îi spuse Nelia lui Taly. Te vom găsi.

Taly rămase foarte nemişcat. Nelia se ridică rapid, cu ochii umeziți de lacrimi.

— Ai grijă de fiul nostru, şopti ea.

Îşi puse brațele în jurul lui Taly şi îl strânse la piept. Grove veni în spatele ei şi toți trei se legănară împreună. Apoi părinții se desprinseră.

— Nu, spuse Taly. Mamă, tată! Nu faceți asta! Pot să ne protejez!

Privelişte a tânărului lor fiu făcu fețele părinților să se altereze de dragoste şi durere.

— Poți face atât de multe, spuse Grove. Dar nu poți face asta.

Deasupra capului lui Taly, Nelia îşi întoarse ochii răvăşiți spre Qui-Gon.

— Nu mai este timp. Pleacă. Te rog, ia-l.

Vocea ei se termină într-un plânset, iar Siri îşi puse mâna pe umărul lui Taly.

— Haide, Taly.

Îl conduse spre swoopul lui Qui-Gon.

— Sigur nu vă pot convinge să veniți? Sau doi dintre noi pot rămâne cu voi.

— Duceți-vă, spuse Grove. Acum.

Qui-Gon îşi opri privirea asupra Neliei.

— Îl voi proteja.

Ea aprobă din cap, dar nu vorbi. Lacrimile îi brăzdau fața. Jedii simțiră cum creşte partea întunecată a Forței. Un avertisment. Vânătorul era aproape.

— Ține-te de mine, Taly, spuse Qui-Gon cu blândețe. Vom călători foarte repede.

Decolară, accelerând încet pentru a nu face zgomot. Apoi Qui-Gon coborî rapid într-o bandă spațială mai joasă, astfel încât să nu fie vizibili din clădire. Părinții lui Taly dispărură din vedere.

Îl simți pe băiat în spatele lui, ținându-se de tunica sa. Simți apoi cum pânza se umezeşte de lacrimile lui.

Capitolul 5

Evadară fără probleme cu crucişătorul Republicii. Oraşul Ciran dispăru într-o mică pată galbenă dintr-un peisaj vast. Apoi Ciran deveni o formă rotundă gălbuie înconjurată de nori. După alte câteva minute, zburau printre stele.

Adi pilota nava. Qui-Gon stabili un curs spre Coruscant. Obi-Wan îi privea pe Siri şi Taly. Siri nu vorbi. Se mişcă prin cabină, aproape de Taly, aşezându-i o mică pătură termică pe genunchi. Câteva momente mai târziu, îi dădu ceva de mâncare şi de băut. Taly nu le atinse. Ținea pătura în jurul corpului său mic şi privea fix la podea.

În cele din urmă, Siri veni şi se aşeză lângă el. Se aplecă în față şi îi vorbi cu blândețe. Obi-Wan nu-i putea auzi cuvintele, dar văzu după postura ei cât de atentă încerca să fie. Văzu, treptat, cum muşchii gâtului lui Taly se relaxau, cum degetele lui nu se mai agățau de pătură cu aceeaşi strânsoare disperată.

Siri scoase ceva din centura ei utilitară. Obi-Wan recunoscu cristalul încălzit pe care Siri îl purta întotdeauna, albastru închis cu o stea în centru. I-l înmână lui Taly, iar el îşi închise pumnul în jurul lui, zâmbind la modul în care îi încălzea mâna.

Siri îşi trase picioarele se sub ea şi se aşeză lângă Taly, nu prea aproape, dar nici prea departe.

Era aceasta Siri pe care o cunoştea el? Cu greu. Obi-Wan nu ştia că poseda atâta delicatețe. Siri nu fusese niciodată delicată. Spunea ceea ce voia să spună şi simțea o mare nerăbdare pentru cei care nu o făceau. Nu-i plăceau reacțiile emoționale, ura întârzierile, nu aştepta pe nimeni şi nici nu dorea să fie aşteptată. Îi plăcea să facă totul singură. Acestea erau lucrurile pe care le ştia despre ea. Dar nu ştia asta. Nu-şi dăduse seama că ea ştia exact ce să facă pentru un copil rănit.

Brusc, Qui-Gon se aplecă peste consola de navigație.

— Se apropie rapid un crucişător neidentificat.

— Voi mări viteza.

Adi apăsă pe comenzi.

— Accelerează, spuse Qui-Gon.

— Crezi că este vânătorul nostru de recompense?

— Nu am nicio îndoială. Şi după cum arată crucişătorul ăla, s-ar putea să fie în stare să ne depăşească în manevre. Este un cargobot uşor SoroSuub.

Gura lui Adi se strânse cu încrâncenare.

— Nimeni nu mă depăşeşte pe mine.

Qui-Gon schiță un zâmbet ironic.

— Nu am vrut să sugerez asta. Scuturile deflectoare sunt coborâte.

Crucişătorul Republicii era o navă agilă, dar fusese construit pentru a transporta diplomați şi a servi drept bază pentru întâlniri la nivel înalt. Adi era un pilot excelent, dar nu ar fi putut rezista prea mult timp în fața unui SoroSuub puternic înarmat.

După postura umerilor ei, ştiu exact când ea recunoscu acest lucru.

— Găseşte-ne un port sigur prin apropiere, pentru orice eventualitate.

Qui-Gon începu să caute pe harta stelară din computerul navigațional.

— Suntem aproape de Quadrant Şapte, spuse el.

— Ştiu, spuse Adi. Dar ce zici de o planetă?

— Numele planetei este Quadrant Şapte, explică Qui-Gon. Nu face parte din Republică – nu are Senator şi nu este deosebit de prietenoasă cu străinii, dar nici nu îi interzice.

Qui-Gon introduse coordonatele în computerul navigațional. Adi împinse nava la o viteză şi mai mare. Obi-Wan şi Siri se ridicară şi se duseră în cabina de pilotaj.

Taly îi urmă. Se aplecă aproape de ecranul de navigație, care trimise o lumină albăstruie pe trăsăturile sale.

— O să ne prindă, spuse el.

Qui-Gon întâlni privirea lui Adi. Amândoi ştiau că băiatul avea dreptate.

Focurile de tun laser fulgerară în jurul navei, zguduind-o, iar Taly se ținu de consolă. Adi menținu nava în mişcare. Nu putea să manevreze aşa cum ar fi vrut, dar reuşi să se abată pentru a evita următorul baraj, care bubui inofensiv în spațiu.

— Aşa lucrează, spuse Taly. Se foloseşte de orice. Nu se opreşte niciodată. Are blastere şi grenade şi rachete şi… totul. L-am întrecut, iar asta l-a înfuriat, pentru că sunt doar un copil. De data asta nu mă va lăsa să scap.

Qui-Gon se uită la Taly. Exprimase bătălia în termenii unui copil, dar avea sens. Qui-Gon simțea şi el asta, din legătura sa cu Forța Vie. Vânătorul de recompense mergea dincolo de determinare. Acum avea o ranchiună.

— Ce ar trebui să facem? întrebă Adi.

Vocea ei era perfect calmă, în ciuda focurilor de tun care zguduiau nava. Dar Qui-Gon ştia că situația trebuia să fie gravă, pentru că Adi nu îl mai întrebase niciodată ce să facă.

Dintr-o dată, o lovitură puternică zgudui nava.

— Am pierdut stabilizatorul orizontal, spuse Adi. A afectat hiperpropulsorul.

— Trebuie să lansăm capsula de salvare *salon*, spuse Qui-Gon. Ar putea crede că am evadat cu ea.

— Dar de ce ar cădea în capcana asta? întrebă Taly.

— Pentru că după aceea vom prăbuşi nava, spuse Qui-Gon.

Capitolul 6

— Poate că ar fi bine să mă pui la curent, spuse Adi ironică. La urma urmei, eu sunt pilotul.

— Nava asta are o cală de marfă dublu întărită, spuse Qui-Gon. Lucrarea a fost făcută pentru a proteja un transport de vertex în ultima sa misiune. Aşa că, dacă am fi loviți acolo, pagubele ar fi minime. Am putea face să pară mai rău. L-am putea păcăli să creadă că nava cedează. Apoi vom ejecta capsula *salon*. El ştie că modulele *salon* de pe aceste crucişătoare sunt capabile de zboruri spațiale lungi. Qui-Gon îşi îndreptă privirea spre Adi. Poți s-o faci?

Ea ştiu ce o întreba. Adi putea fi autoritară uneori. Putea fi disprețuitoare față de alte idei decât ale ei. Dar lucraseră împreună îndeajuns de des pentru a fi capabili să-şi sincronizeze mințile atunci când era nevoie.

— Da.

Qui-Gon se întoarse.

— Obi-Wan, Siri, Taly, luați toate materialele moi pe care le puteți căra şi aduceți-le în cabina de pilotaj. Dispozitive plutitoare, canapele de dormit rulabile, lenjerie de pat, perne. Repede.

Obi-Wan, Siri şi Taly ieşiră în fugă din cabina de pilotaj. Crucişătorul Republicii era construit ca o navă diplomatică. Existau o mulțime de cabine pentru a face o razie. În câteva minute, cabina de pilotaj se umplu de aşternuturi moi. Qui-Gon îi îndrumă pe cei trei să le aşeze în jurul pereților şi suprafețelor dure cât mai atent posibil.

— Va trebui să primim o lovitură de rachetă, le spuse el celorlalți. Pregătiți-vă.

Adi manevră nava astfel încât lovitura să atingă cala de marfă. Ar fi fost nevoie de o sincronizare perfectă şi de multe presupuneri. Trebuia să îl facă pe vânătorul de recompense să creadă că îi depăşise şi că le dăduse lovitura de grație.

Nava vui prin spațiu, răsucindu-se ca un tirbuşon. Forța umplu cabina în timp ce Adi se concentra, cu perle de transpirație pe fruntea ei înaltă. Apoi văzură strălucirea tunului laser. Avură mai puțin de o fracțiune de secundă să se pregătească. Explozia zgudui nava şi îi aruncă prin aer ca pe nişte cârpe, prin cabină. Ricoşară în perne şi saltele. Qui-Gon se simți neajutorat când încheietura mâinii i se lovi de marginea consolei. Apelă la Forță pentru a-i oferi stabilitate şi echilibru.

Adi se târî până la scaunul pilotului.

— Nu mă aşteptam să fac o treabă atât de bună, murmură ea, apucând comenzile.

— Eliberează nişte fum, spuse Qui-Gon.

Adi puse nava într-o spirală a morții şi eliberară capsula *salon*. Se aflau aproape de planetă acum şi se roteau în jos spre ea. Qui-Gon era cu ochii pe radar.

— Nu urmăreşte capsula. Nu încă.

Adi se uită la el îngrijorată.

— Aşteaptă ca noi să explodăm sau să ne prăbuşim.

Qui-Gon aprobă din cap.

— Atunci să ne prăbuşim.

Adi apucă comenzile. Siri îl legă pe Taly cu centura şi prinse pernele în jurul lui. Ea şi Obi-Wan se acoperiră cât putură de bine. Nava urla acum, scuipând fum. Dar Adi încă avea controlul. Mimă o navă muribundă, îngustând cercurile până când Qui-Gon trebui să închidă ochii împotriva amețelii pe care o simțea. Îi deschise o dată pentru a vedea suprafața planetei care se profila, apoi îi închise din nou repede.

— E gata! strigă Adi.

Niciodată nu ştiu cum o făcuse. Grația şi precizia ei erau uimitoare. Reuşi să se ridice uşor în ultima clipă, suficient pentru ca nava să se cutremure într-o aterizare forțată modificată, în loc să se izbească de suprafața planetei. Dar, din atmosfera superioară, ar fi părut o prăbuşire. Aruncaseră combustibilul mai devreme, astfel încât să trimită în aer o minge de foc. Fumul le-ar fi acoperit stratagema.

Qui-Gon îşi scoase sabia şi făcu o gaură în perete. Obi-Wan i se alătură, apoi Siri şi Adi. Taly stătea în spate, cu ochii mari de şoc. Qui-Gon îl luă pe băiat şi sări prin gaură după ceilalți. Se adăpostiră în spatele unor stânci în timp ce nava exploda.

— Şi acum ce facem? întrebă Siri.

— Să începem cu elementele de bază, spuse Qui-Gon. Aş spune că trebuie să găsim un nou mijloc de transport.

Taly încă purta o expresie de şoc.

— Voi, Jedii, nu vă luați un minut să vă reveniți?

— A plecat după capsulă, dar ar trebui totuşi să ne luăm măsuri de precauție, spuse Adi. Cred că Taly ar trebui să rămână ascuns cu Siri şi Obi-Wan. Nu vrem să lăsăm nicio urmă. Ştim că sunt implicați mai mulți vânători de recompense.

— Bine zis, spuse Qui-Gon.

Plecară spre oraş. Drumul era prăfuit şi pustiu, şerpuind printr-un canion stâncos. La jumătatea drumului, Adi se opri brusc. Se aplecă şi îşi apăsă mâna pe sol.

— Este apă prin apropiere, spuse ea. Urmați-mă.

O luă la fugă printre stânci, iar ceilalți o urmară, Taly alunecând uneori şi fiind ajutat de Siri. Adi îi conduse pe o creastă pietroasă şi apoi din nou în jos. Aerul mirosea mai proaspăt. În jurul unui bolovan mare se afla un izvor mic, care bolborosea.

— O sursă de apă, dacă aveți nevoie, spuse ea. Aruncă o privire în jur. Sunt peşteri în jurul nostru. Le pot simți.

Merse spre o crăpătură în stânci. Qui-Gon nu ar fi observat-o niciodată. Ar fi crezut că e o umbră. Adi se topi înăuntru şi văzură doar mâna ei făcându-le semn. Era o peşteră mică şi strâmtă. Deşi nisipul era rece şi umed, mai departe în peşteră era uscat.

— O ascunzătoare perfectă, spuse Adi. Invizibilă din aer. Uşor de ieşit şi aproape de oraş. Îşi dădu jos rucsacul de supraviețuire. Ne vom întoarce după voi imediat ce vom găsi un mijloc de transport. O să vă simțiți confortabil aici.

Siri privi cu îndoială prin peşteră.

— Dacă spui tu.

Qui-Gon nu se putu abține să nu-i zâmbească lui Siri.

— Ne vom întoarce curând, promise el.

Qui-Gon şi Adi părăsiră peştera şi îşi continuară drumul spre Aşezământul Cinci. Oraşul nu avea periferie. Pur şi simplu se ridica în mijlocul unei convergențe de drumuri. Nu păreau să existe spații verzi, centre culturale sau distracții, doar afaceri şi case, toate construite pe o rețea de străzi şi străduțe. Oraşul semăna mai degrabă cu un sat înmugurit decât cu un centru sofisticat. Qui-Gon şi Adi se plimbară pe străzi,

cu glugile pe cap, încercând să se integreze. Nu le fu greu. Erau mai înalți decât media celor de pe Quadrant Şapte, dar asta nu era o problemă. Toți cei de pe Quadrant Şapte purtau robe practice şi de culori neutre, la fel ca şi Jedii. Cei mai mulți dintre ei mergeau cu glugile pe față.

Qui-Gon se simțea anonim în mulțime şi îşi dădu repede seama de ce.

— Cu toții încearcă să se amestece în mulțime, îi murmură el lui Adi.

— Chiar dacă ne recunosc ca străini, nu o vor arăta.

De obicei, într-un oraş principal al unei lumi din Nucleu sau din Inelul Mijlociu, existau o mulțime de oportunități de a cumpăra sau de a închiria speedere şi, adesea, vânzătorii de crucişătoare capabile de zbor în spațiu se grupau în jurul platformelor de aterizare ale oraşului. Dar pe această planetă exista o absență ciudată a unor astfel de vânzători. Adi şi Qui-Gon avură nevoie de ceva timp pentru a găsi un vânzător de speedere ascuns pe o străduță îngustă a unui drum secundar.

Afară, un panou laser clipea discret cu informații.

— Nimic bun pentru spațiu, spuse Qui-Gon. Dar, fără îndoială, ne poate spune de unde să cumpărăm o navă.

Intrară înăuntru. Locuitorii de pe Quadrant Şapte erau umanoizi, cu urechi mici şi ascuțite şi antene scurte care dădeau impresia că erau păr, dar care erau foarte bine adaptate la perturbațiile din aer. Vânzătorul se întoarse, cu antenele tremurând. Nu îi întrebă ce doreau sau dacă îi putea ajuta. Doar rămase pe loc, aşteptându-i să înceapă.

— Căutăm un crucişător spațial, spuse Qui-Gon.

— Nu vând aşa ceva aici, spuse vânzătorul.

— Ne-am gândit că ați putea să ne spuneți de unde am putea cumpăra unul în Aşezământul Cinci.

— Nicăieri. Nu există cerere de vânzare de crucişătoare spațiale. Nativilor nu le place să călătorească în afara propriei noastre atmosfere.

— Dar cu siguranță, spuse Qui-Gon cu răbdare, există o cale de a ieşi de pe planetă.

— Păi, bineînțeles că există.

— Poate ne poți spune care este, întrebă Adi, păstrând un ton egal.

— Aşteptați cargobotul. Vine o dată pe lună.

Qui-Gon simți cum îi cade inima.

— O dată pe lună?

Negustorul păru să simtă că nu era nevoie să detalieze.

— Ne puteți spune când va veni din nou? întrebă Adi.

Vânzătorul consultă un calendar pe datapadul său.

— Ah, asta ar fi de *Ziua Pieței*.

— Iar *Ziua Pieței* este…

— Peste cinci zile standard.

Qui-Gon îşi scoase comunicatorul.

— Ne poți spune unde am putea găsi un crucişător spațial pe Quadrant Şapte? Am putea să-i contactăm şi…

— Ah, ar fi Aşezământul Douăzeci şi Trei. Acolo ați putea negocia pentru o navă. Dar nu-i puteți contacta prin comunicator. Există un BlocNet pe Quadrant Şapte. Comunicatoarele sunt licențiate. Cetățenii obişnuiți nu au voie să le poarte, doar personalul de urgență. Comunicatorul tău nu va funcționa aici.

— Dar de ce au interzis comunicatoarele? întrebă Adi.

— Nu credem în ele. Comunicatorurile fac distanțele mai scurte. Iar când distanțele se scurtează, problemele se amplifică. Ne place să încetinim lucrurile pe Quadrant Şapte. Ceea ce îmi aminteşte că ai nevoie de un permis pentru a trimite un mesaj HoloNet în afara planetei. Acesta va fi monitorizat şi arhivat.

— Şi cine are acces la arhive? întrebă Adi.

— Toată lumea. Face ca ființele să fie mai drăguțe dacă ştiu că nu pot trimite mesaje care nu sunt publice.

Adi şi Qui-Gon se priviră unul pe celălalt cu frustrare. Asta însemna că dacă trimiteau un mesaj la Templu, toată lumea îl putea vedea. Vânătorii de recompense le puteau da de urmă.

— Putem cumpăra un speeder ca să călătorim până la Aşezământul Douăzeci şi Trei? întrebă Qui-Gon.

— Sigur. Dar trebuie să solicitați un permis. Toți străinii o fac.

— Cât timp va dura să obținem un permis?

— Greu de spus. Ar putea dura o săptămână.

Adi începuse să se obişnuiască cu modul de a vorbi al vânzătorului.

— Sau...?

— Ar putea fi o lună. Greu de spus.

— E ridicol, murmură Adi. Ce mod de a conduce o planetă.

— Nu am mai avut un război de cinci sute şaptezeci şi trei de ani, spuse vânzătorul. Nu avem piscine toxice sau aer poluat chimic. Toată lumea se înțelege destul de bine cu toato lumea. Nu sună prea ridicol, nu-i aşa?

Adi doar oftă.

— Dacă aş fi în locul vostru, aş aştepta cargoul. Quadrant Şapte este un loc frumos de vizitat. Desigur, nu avem prea multe hoteluri sau cafenele. Şi nu ne distrăm aşa cum se întâmplă în alte locuri. Nu sunt prea multe de făcut. Dar totuşi...

— Uite, nu avem timp să aşteptăm, spuse Qui-Gon. Nu poți găsi o cale să ne ajuți?

— Nu.

Fața vânzătorului încă era blândă şi politicoasă. Ar fi fost prietenos, dar nu i-ar fi ajutat. Asta era clar. Ieşiră din magazin.

— Se pare că aşteptăm cargobotul, spuse Qui-Gon. Va trebui să stăm ascunşi. Am putea trimite o comunicare codificată către Templu...

— Dar de ce să riscăm? completă Adi propoziția. Dacă, din întâmplare, vânătorul de recompense caută pe planetă, acesta este primul loc pe care l-ar investiga. Chiar şi un mesaj codificat ar ieşi în evidență.

— Putem cerceta zona, să vedem dacă deține cineva o navă şi să încercăm să o cumpărăm, spuse Qui-Gon.

Adi aprobă din cap.

— Se pare că cei din Quadrant Şapte nu călătoresc, dar am putea avea noroc.

— Sunt doar cinci zile, zise Qui-Gon. Asasinatul va avea loc peste o săptămână. Totul ar putea funcționa, dacă nimic altceva nu merge prost.

Simți cum partea întunecată izbucni ca un avertisment, chiar în momentul în care Adi îl trase înapoi de la ieşirea în lumina soarelui. Vânătorul de recompense se plimba pe stradă, cu ochii lui palizi scrutând umbrele.

— Ceva tocmai a mers prost, spuse Adi.

Capitolul 7

— Să-l urmărim, murmură Adi. Mai bine să ştim unde este – şi poate vom afla ceva.

Qui-Gon aprobă din cap. Se topiră în mulțimea de pe stradă. Era rar ca o ființă să ştie când era urmărită de un Jedi. Erau capabili să folosească Forța pentru a direcționa obiectele să se mişte în calea lor dacă cineva se întorcea să se uite în spate. Erau capabili să se mişte înainte ca prada lor să le poată urmări paşii. După o perioadă scurtă de timp, Jedii reuşeau să absoarbă atât de mult modul de deplasare al prăzii lor încât puteau să îi prevadă mişcările şi să evite cu uşurință să fie descoperiți.

Vânătorul de recompense era bun. Era atent. Cu toate astea, nu era la înălțimea lor. Adi şi Qui-Gon îl urmară cu uşurință în timp ce mergea spre marginea opusă a Aşezământul Cinci şi apoi se îndreptă spre dealuri şi stânci.

Zona aceea era chiar mai accidentată decât cea în care îi lăsaseră pe Obi-Wan şi Siri. Îl urmăriră printr-o serie de canioane mici şi adânci. Stâncile ofereau o mulțime de ascunzători. În cele din urmă, se strecură într-o deschizătură îngustă şi dispăru. Qui-Gon şi Adi înaintară cu grijă. Poziționându-se în spatele unui afloriment, priviră în deschizătură. Aceasta ducea spre un canion care era doar o crăpătură în peisaj. Recunoscură cargobotul uşor al vânătorului de recompense. Lângă el se afla o navă puțin mai mare. Împreună ocupau aproape întreaga lățime a canionului.

Vânătorul de recompense dispăru în nava mai mare. Rampa era coborâtă, iar Qui-Gon şi Adi se îndreptară încet spre ea. Aruncându-şi o privire unul altuia, fură de acord să încerce să observe ce se întâmpla. Merita riscul. Se strecurară pe rampă şi pătrunseră în interiorul navei, auzind voci ridicate venind din cabina de pilotaj.

E bine, gândi Qui-Gon. *Dacă se ceartă, vor fi fost prea distraşi ca să rămână vigilenți.*

Înaltă şi grațioasă, Adi se deplasa înaintea lui pe hol, cizmele ei călcând fără zgomot pe podeaua lustruită. Îi făcu semn cu mâna.

Găsise o gură de aerisire la nivelul ochilor, într-o cameră de depozitare chiar lângă cabina de pilotaj. Qui-Gon putea vedea destul de clar în camera următoare.

Inima îi tresări. Erau cinci vânători de recompense în cabina de pilotaj, inclusiv cel care îi urmărise. Printre ei se afla unul pe care îl recunoscu – Gorm Solventul. Era o prezență formidabilă, eclipsându-i pe ceilalți cu armura şi casca sa placată. Creat de Renegații Arkanieni, era jumătate bio, jumătate droid. Părțile sale biologice erau alcătuite din şase extratereştri diferiți. Componentele sale droide îi permiteau să fie o maşină de ucis aproape invincibilă. Abilitatea de urmărire a lui Gorm era legendară, iar despre atacurile sale nemiloase se vorbea în şoaptă în porturile spațiale din întreaga galaxie.

Toți aceşti vânători de recompense la un loc, pentru un singur asasinat? Qui-Gon se întrebă din nou cine ar putea fi ținta.

— Avem doar o săptămână, spuse unul dintre vânătorii de recompense.

Era o femeie umanoidă, mică şi bine clădită, îmbrăcată într-o tunică de piele şi jambiere. Părul ei blond era răsucit în multe împletituri care îi cădeau până la umeri. Părea a fi complet obişnuită, dacă nu observai puterea de foc prinsă la talie, manşetele

de la încheietura mâinilor care aveau o serie de sisteme de arme sau genunchierele blindate pe care le purta. După aspectul armurii, Qui-Gon ghici că era Mandaloriană, sau cel puțin că își procurase cumva o parte din armele faimoșilor războinici.

— N-ar fi trebuit să distrugi capsula de salvare, Magus, continuă ea. Acum nu știm sigur dacă ai omorât copilul.

Vânătorul de recompense care îi urmărise pe Cirrus se întoarse încet și își opri privirea de oțel asupra femeii.

— Nu-mi arunca privirea aia de gaură neagră, Magus, spuse ea. Știi că am dreptate. Avem nevoie de dovezi că puștiul a fost neutralizat. Dacă e încă în viață, ar putea compromite misiunea. Nu mă deranjează să o fac, dar nu vreau să știe cineva că am fost implicată. Comitetele Senatoriale pot fi sensibile în privința asasinatelor politice.

— Mai avem doar o săptămână până la loviturile noastre, spuse un alt vânător de recompense. Era o creatură înaltă, cu pielea cu nuanțe verzi și un corn cranian în vârful capului. Eu unul nu mă bucur la gândul de a asasina un lider planetar dacă mă așteaptă securitatea. Iar noi avem douăzeci de ținte. Asta înseamnă de douăzeci de ori mai multă securitate.

Qui-Gon și Adi schimbară priviri. *Douăzeci de lideri planetari?*

— V-am spus, nu vor avea securitatea obișnuită, spuse Magus.

— Încă nu avem cum să știm cât de multe știe puștiul ăsta și pe cine a alertat, continuă femeia vânător de recompense.

— Ai promis că nu ne vor aștepta, că vom avea elementul surpriză, îi spuse al treilea vânător de recompense lui Magus.

Purta o mantie unsuroasă, iar jambierele îi erau groase de murdărie. Smocuri de păr îi ieșeau în evidență pe cap ca niște coarne. Pe fața lui murdară, branhiile se deschideau și se închideau odată cu respirația lui. Arăta ca un pește mare și neîngrijit. Un nume pluti în capul lui Qui-Gon. *Raptor*. Acesta putea fi vânătorul de recompense despre care auzise, cel care era dispus să accepte orice misiune, indiferent cât de periculoasă sau crudă ar fi fost.

— Ăsta e unul dintre motivele pentru care ne-am înțeles. Ei bine – ăsta și onorariul. Dar dacă este informată securitatea, mă întorc în Nucleu și îmi iau altă misiune. Ce spune angajatorul nostru?

Magus se ridică încet. Dacă era deranjat de disensiunile celorlalți, nu o arăta.

— Angajatorul nostru lasă detaliile în seama mea. Așa cum și trebuie.

— Am făcut asta, spuse ființa cu cornul cranian. Și acum nu știm dacă puștiul este mort sau nu. Nu știm dacă a bârfit deja sau nu. Nu știm dacă este în drum spre Senat pentru a depune mărturie.

— Te-am auzit de prima dată, Pilot, spuse Magus, furia fiind acum clară în tonul său.

— Serios? Pentru că nu pari că asculți, spuse iritată femeia.

— Lunasa are dreptate, spuse *Raptor*. Ai o problemă în a asculta orice voce în afară de a ta.

Magus trânti o vibrolamă pe masă.

— Ajunge cu văicărelile! explodă el. Cu excepția lui Gorm, ceilalți vânători de recompense părură neliniștiți. Am spus că voi avea grijă de băiat. Mai întâi trebuie să finalizăm pregătirile despre care am discutat. Mai sunt încă multe de făcut, iar noi pierdem timpul aici.

Fără să aştepte acordul lor, Magus plecă pur şi simplu. Qui-Gon şi Adi fură nevoiți să se grăbească înapoi pe coridor pentru a-l evita. Acesta coborî pe rampă şi se îndreptă spre propria sa navă.

— Aş vrea să ştiu cine l-a ales rege, murmură Lunasa.

— El ne-a recrutat, spuse Pilot. Dar angajatorul vorbeşte şi cu mine. Pot să mă duc la el oricând.

Îi apăru o notă de lăudăroşenie în voce.

— Uau, şi asta te face atât de special, spuse *Raptor*.

— O să fiu atent la tot ceea ce face Magus, spuse Pilot supărat. Asta e tot ce am vrut să spun.

— Taci din gură, vorbi Gorm pentru prima dată. Să mergem.

Le luă o clipă, fără îndoială pentru că nu voiau să pară că urmează ordinele cuiva, dar vânătorii de recompense începură să facă pregătirile pentru plecare. Pilot se îndreptă spre comenzi. Lunasa preluă computerul navigațional. Cel pe care Qui-Gon îl suspecta că era *Raptor* ridică din umeri şi plecă pe coridor, probabil spre propria cabină. Qui-Gon şi Adi se ascunseră într-o cameră de depozitare.

— Douăzeci de lideri? E mai mult decât am crezut, spuse Adi. Trebuie să aflăm pe cine vizează.

— Şi de ce, adăugă Qui-Gon. Dacă aflăm de ce, putem descoperi cine i-a angajat. Începu să gândească rapid. Ar trebui să rămânem la bord.

— Dar Taly…

— Obi-Wan şi Siri îl pot proteja. Sunt bine ascunşi. Ne putem întoarce după ei. Nu avem cum să părăsim planeta timp de cinci zile. Magus ştie şi el asta – de aceea pleacă. Fără îndoială că plănuieşte să se întoarcă, dar noi ne putem întoarce până atunci.

Adi se încruntă.

— Nu-mi place să-i părăsesc pe toți trei.

— Descoperirea complotului îl va ajuta pe Taly mai mult decât prezența noastră, spuse Qui-Gon. Nici mie nu-mi place să-i părăsesc. Dar simt că Obi-Wan şi Siri se pot descurca.

Adi aprobă încet din cap.

— De acord.

— După ce ieşim din atmosfera lui Quadrant Şapte, le putem trimite un mesaj, spuse Qui-Gon. Mesajele primite nu sunt înregistrate. Este un risc să plecăm, dar…

— …trebuie să ne asumăm acest risc, spuse Adi.

Simțiră împingerea motoarelor când nava se ridică în aer.

— Hei! o auziră ei pe Lunasa strigând. Magus a rămas!

— Nu ne spune niciodată ce face, spuse Pilot.

— Cred că până la urmă se duce după copil, spuse Lunasa.

Adi şi Qui-Gon se uitară unul la celălalt. Nava urca deja spre atmosfera superioară. Era prea târziu să mai coboare.

Capitolul 8

— Ar fi trebuit să se întoarcă până acum.

Siri îşi ținu vocea joasă, dar Taly părea plecat în altă lume. Stătea la intrarea în peşteră, cu brațele în jurul genunchilor. Din când în când îşi lăsa capul în jos şi privea pământul.

— Ştiu.

Obi-Wan voia să argumenteze, dar nu avea un sentiment bun în legătură timpul cât fuseseră plecați Qui-Gon şi Adi.

— Ar trebui să mă duc să-i caut.

— Ne-au spus să rămânem aici.

Siri dădu din cap nerăbdătoare.

— Obi-Wan, în toți anii în care te-am cunoscut, nu-ți pot spune de câte ori mi-ai spus ce ar trebui să fac.

— Ei bine, cineva trebuie să o facă, spuse Obi-Wan cu un zâmbet.

Dar Siri nu schiță niciun zâmbet.

— Ar putea avea probleme.

— Sau ar putea fi în negocieri pentru o navă. Sau ar putea să contacteze Templul. Sau ar putea fi pe drumul de întoarcere. Ar putea face o mie de lucruri. Niciunul dintre ele nu ne priveşte. Preocuparea noastră este Taly. Ne-au spus să-l protejăm amândoi. Aşa că rămânem aici.

Falca lui Siri se contractă cu încăpățânare. Privea fix în gol cu o expresie împietrită.

Taly se ridică brusc şi se întoarse să stea alături de ei.

— Am o propunere pentru voi, spuse el.

Obi-Wan voia să zâmbească. Era ceva atât de emoționant la Taly. Era un băiat subțirel, micuț, care părea pregătit să cucerească lumea. Uneori, privirea pierdută din ochii lui îl făcea să pară copil. Totuşi, uneori vorbea ca un adult. Obi-Wan habar nu avea cât din încrederea lui Taly era curaj şi cât era bravadă. Tot ce ştia era că îl admira.

— Să auzim, spuse Siri.

— Vreau să mă lăsați să plec, spuse Taly.

— Să te lăsăm să pleci? repetă Obi-Wan, neîncrezător.

Taly aprobă din cap.

— M-am gândit la asta. Unchiul meu este inginer subplanetar pe planeta Qexis. Este o planetă de înaltă securitate cu un singur port spațial. Este pe Inelul Exterior. Nimeni nu ştie cu adevărat despre ea, cu excepția celor care se pricep la tehnologie. E o planetă de cercetare. Mă va ascunde cât timp va fi nevoie. Şi ați putea să le spuneți părinților mei unde mă îndrept şi să mă întâlnească acolo. Aş putea ajunge acolo.

— Ai putea ajunge acolo?

Obi-Wan încercă fără succes să nu-şi ridice vocea. Taly se uită la Siri.

— Mereu repetă ceea ce spun oamenii?

Siri aprobă din cap.

— Da.

— Taly, în niciun caz nu te vom lăsa să pleci, spuse Obi-Wan. Asta e absurd. Ce te face să crezi că ai putea ajunge singur pe Inelul Exterior? Eşti doar un copil!

— Nimeni nu bagă în seamă un copil, spuse Taly. Pot s-o fac, ştiu că pot. E doar o chestiune de a ajunge din punctul A în punctul B. Vânătorii de recompense mă cred mort.

— Nu ştii asta cu siguranță. L-am păcălit pe unul dintre ei, dar nu ştim dacă a funcționat. De aceea încă ne ascundem.

— Asta îmi dă un avans, spuse Taly. Uite, ştii la fel de bine ca şi mine că dacă depun mărturie în fața Senatorilor, sunt mort.

— Nu e adevărat, spuse Obi-Wan, şocat. Te vor proteja.

— Ai încredere în Senat? Taly râse în hohote. Şi tu mă faci pe mine copil?

Obi-Wan clătină din cap. Nu avea de gând să se certe cu Taly. Îi aruncă lui Siri o privire exasperată, dar, spre surprinderea lui, Siri îl privea pe Taly cu atenție.

— Ştii că e adevărat, spuse Taly, întorcându-se spre Siri. Nu le va păsa de mine după ce voi depune mărturie. Sigur, îmi vor da documente de identitate noi. Dar nu mă vor proteja pe mine sau pe părinții mei, nu cu adevărat. Dar dacă nu depun mărturie, poate că vânătorii de recompense mă vor lăsa în pace.

— Taly, nu te vor lăsa în pace, spuse Obi-Wan cu blândețe. Îmi pare rău să spun asta. Dar vei fi mereu un risc pentru ei.

— Nu şi după ce vor face asasinatul, argumentă Taly. Atunci nu le va mai păsa. Sau chiar dacă le va păsa, nu mă vor urmări prea mult timp. Nu merit. Pot să dispar. Se întoarse spre Siri. Bine, voi face o înțelegere cu voi. Mă poți escorta până la Qexis. Apoi să mă lăsați acolo. Prefăceți-vă că am evadat. Puteți să-mi salvați viața. Puteți să-mi salvați părinții. Puteți.

— Taly, îmi pare rău, spuse Obi-Wan.

— Siri?

Taly se uită la ea implorator.

— Şi mie îmi pare rău, vorbi Siri cu buzele uscate.

Taly plecă spre partea din față a peşterii, un copil din nou. Obi-Wan se uită la Siri.

— Mi-ar fi fost de folos un pic de sprijin, spuse el.

— Şi dacă are dreptate? întrebă Siri.

— *Şi dacă are dreptate?*

Siri îşi dădu ochii peste cap.

— Iar începi.

— Siri, nu poți fi serioasă. Nu poți să crezi că am putea să îl lăsăm pe Taly să plece.

— Nu, bineînțeles că nu. Dar am putea să-l ducem pe Qexis. Ar fi un loc bun pentru a se ascunde. Iar Senatul nu-l va proteja. Nu aşa cum ar trebui. Ei vor doar ceea ce vor. Odată ce va depune mărturie, nu le va mai păsa de el. Nu greşeşte, Obi-Wan.

— Câteodată nu te înțeleg.

— Ştiu.

— Nu putem să sfidăm Senatul. Nu putem sfida Consiliul Jedi.

— Putem. Doar că alegem să nu o facem. Există mai multe opțiuni în viață, Obi-Wan, decât pari capabil să-ți imaginezi.

Cuvintele lui Siri îl înțepară. Era aproape ca şi cum i-ar fi părut rău pentru el.

— Trebuie să le spun lui Qui-Gon şi Adi despre asta?

Obi-Wan ura felul în care suna ceea ce spusese. Pedant. Pompos.

Siri îşi întoarse privirea rece asupra lui, de culoarea unei mări imposibil de albastre, cu adâncimi ascunse pentru cei neavizați.

— Dacă vrei. Nu îți face griji. Îl voi preda pe Taly în mâinile Senatului. Îmi voi face datoria. Întotdeauna mi-o fac.

Apoi se retrase, chiar dacă rămase nemişcată lângă el.

* * *

Mesajul din comunicator era plin de statică.

…urma vânătorilor de recompense. Rămâneți unde sunteți până ne întoarcem… Vocea lui Qui-Gon era constantă, dar transmisia pârâia. *Un vânător de recompense se află pe Quadrant Şapte. Magus. Rămâneți ascunşi. Dacă nu ne întoarcem…*

— Qui-Gon?

— *Cargobotul… platforma de aterizare… peste cinci zile, la prânz. Nu există alt mijloc de transport disponibil…*

Transmisia se întrerupse.

— Ai înțeles tot? întrebă Siri.

— Rămânem ascunşi timp de cinci zile. Dacă nu se întorc, luăm cargobotul ca să plecăm de pe planetă. Şi un vânător de recompense încă îl caută pe Taly.

— Magus. Siri se uită spre locul unde dormea Taly. Deci ştie că Taly este în viață.

— Sau bănuieşte.

Ea nu spuse ceea ce el ştia că vrea să spună. Fără Maeştrii lor, ar fi fost uşor să se ducă pe Qexis. Ar putea să îl ducă pe Taly departe de aici.

Dar nu acestea erau ordinele lor. Şi îşi vor face datoria.

Capitolul 9

Siri nu vorbea prea mult. Era o tensiune între ei acum, pe care Obi-Wan nu o înțelegea. Se certaseră de multe ori în timpul prieteniei lor. De ce îl făcea asta să se simtă atât de încordat?

Nu-şi dăduse seama până atunci cât de mult însemna pentru el prietenia ei constantă. Poate că râdea de el şi îl enerva, dar ştiuse întotdeauna că îl respecta.

Acum nu mai era sigur.

Zilele treceau încet. Peştera părea mai mică cu fiecare segment de timp scurs. Obi-Wan se simțea tot mai tăcut cu fiecare oră care trecea. Se simțea încordat de fiecare dată când Siri trecea pe lângă el. Se simțea ca un prost, ca un ucenic care respecta regulile, plictisitor şi prost, care nu îndrăznea să rişte. Nu se simțea niciodată aşa când nu era Siri prin preajmă. Tensiunea dintre ei creştea, iar el nu o înțelegea. Obi-Wan abia aştepta să iasă din peşteră.

Făcură ceea ce fac Jedii atunci când sunt forțați să rămână într-un singur loc. Se menținură flexibili prin exerciții. Meditară. Nu se gândeau la viitor, ci doar la prezent. Unul stătea de pază în timp ce celălalt cobora la izvor după apă. Nu vedeau pe nimeni şi nu auzeau nimic. La fiecare oră, se aşteptau ca Qui-Gon şi Adi să ia legătura cu ei. Amândoi simțiră responsabilitatea de a menține atmosfera uşoară. Nu voiau să îl îngrijoreze pe Taly. În ceea ce-l priveşte, băiatul ronțăi peleți de proteine şi adormea cu greu. Nu mânca prea mult. Obi-Wan începu să-şi facă griji pentru el. El şi Siri dormeau în schimburi, astfel încât unul dintre ei să fie mereu treaz. Nu credea că era imposibil ca Taly să încerce să scape. Văzu cum ochii lui Siri se întunecau de îngrijorare când se uita la el.

— Trebuie să rezistăm, îi spuse el.

Ea zgâria modele în podeaua de pământ a peşterii cu un băț, fără să-şi ridice privirea.

— Unul dintre noi ar trebui să facă o recunoaştere, spuse ea. Nu ştim cum este drumul până la Aşezământul Cinci, sau câți kilometri sunt până acolo.

— Avem coordonatele şi o hartă pe datapadul nostru.

— O hartă nu reprezintă teritoriul. Chiar tu mi-ai spus asta.

Da, aşa făcuse. Era o vorbă de-a lui Qui-Gon. *Studiază harta, dar nu te încrede în ea. O hartă nu este teritoriul. Până când nu faci o recunoaştere, să nu ai încredere.*

— Da, e adevărat. Dar aşezarea nu este departe, iar drumul este bine marcat. Cred că riscăm mai mult dacă îl cercetăm. Dacă Maeştrii noştri ar fi crezut că trebuie să o facem, ne-ar fi spus. Ei au parcurs deja drumul.

Siri îşi ridică privirea.

— Ordinele pentru Jedi nu sunt menite să fie literale. Padawanii ar trebui să-şi folosească propria judecată. Şi asta este o regulă Jedi.

— Dacă situațiile se schimbă, spuse Obi-Wan. A noastră este la fel.

Ura asta. Ura să îi vorbească lui Siri despre regulile Jedi ca şi cum el ar fi fost Maestrul şi ea Padawana. Ştia cât de mult ura şi ea asta. Dar ea îl tot presa spre o situație care făcea să fie necesar să o facă.

În acea seară, la masă, Obi-Wan privi cum Taly respinse peletele de proteine.

— Vreau mâncare adevărată.

— Mai avem doar două zile de aşteptat, spuse Obi-Wan. Va fi mâncare pe cargobot. Până atunci trebuie să te hrăneşti. Trebuie să fii puternic, Taly. Ai un drum lung de parcurs şi ar fi ilogic să te slăbeşti acum.

Îl privi pe Taly cum lua o pastilă proteică şi aproba din cap în timp ce o înghiţea.

— Aşa e mai bine.

Luna răsări, iar ei se înfăşurară în păturile lor termice. Obi-Wan auzi respiraţia lui Taly încetinind şi adâncindu-se. Peste câteva minute auzi un zgomot. Siri se târî până lângă el şi îi întinse o palmă plină de pastile de proteine.

— Am găsit astea în spatele unei stânci.

Obi-Wan se încruntă.

— Trebuie să fie ale lui Taly. Nu înţeleg. De ce nu vrea să mănânce?

Siri le aruncă spre partea din spate a peşterii.

— Pentru că au gust de pietre cu glazură de nisip, iată de ce. Noi ne-am obişnuit cu ele. El nu. E doar un copil, Obi-Wan.

— Este un copil foarte deştept care ştie în ce necazuri se află, spuse Obi-Wan. Plecăm peste două zile. De ce s-ar înfometa singur?

— Pentru că este speriat şi îi este dor de părinţii lui şi totul îi scapă de sub control, spuse Siri cu nerăbdare. Pentru că fiinţele nu se comportă întotdeauna logic. Asta este Forţa Vie. Este imprevizibilă.

— Urăsc imprevizibilul, spuse Obi-Wan.

Siri zâmbi.

— Ştiu.

— Şi ce ar trebui să facem?

— Mă întrebi pe mine? Asta e o premieră, glumi Siri.

— Da, te întreb pe tine.

— Nu ştiu. Lasă-mă să mă gândesc la asta. O să stau eu prima de veghe.

Siri se târî până la intrarea în peşteră şi se poziţionă lângă curbura peretelui. El o privi cum se ghemuia în perete ca şi cum ar fi fost cea mai confortabilă dintre perne. Luna era atât de mare în noaptea aceea încât îi putea vedea profilul luminat, claritatea cristalină a ochilor ei, strălucirea părului.

Reuşea să pară atât alertă, cât şi perfect confortabilă.

Pentru prima dată după câteva zile, Obi-Wan adormi profund. Când se trezi, Siri dispăruse.

Capitolul 10

Zorii erau încă la cel puțin o oră distanță. Era frig în peşteră. Obi-Wan îşi înfăşură pătura termică în jurul umerilor şi se aşează în gura peşterii. Chiar dacă ar fi vrut să o caute pe Siri, nu l-ar fi putut părăsi pe Taly.

Lumina se schimbase în violet când reapăru Siri, alergând fără zgomot spre peşteră, fără să facă vreun pas greşit nici măcar pe pământul pietros. Când îl zări pe Obi-Wan, încetini. El văzu cum umerii ei se ridicară uşor, ca şi cum s-ar fi pregătit pentru atacul lui. Se ghemui în fața lui şi scoase un sac mic din tunică.

— Am adus mâncare pentru Taly, spuse ea. O brioşă muja, nişte pâine, fructe.

— Dar eu am toate creditele, spuse Obi-Wan.

— Am făcut schimb pentru ele, spuse Siri. Cristalul meu de încălzire. L-am dat unui vânzător care îşi deschidea magazinul mai devreme.

Părea stânjenită. Îşi sacrificase cel mai de preț bun pentru un băiat pe care abia îl cunoştea. Era un gest plin de sentimente. În trecut, Obi-Wan nu ar fi crezut că îi stă în fire. Acum, ştia.

— Dă-i drumul, spuse ea. Țipă la mine.

El nu spuse nimic. Întotdeauna o admirase pe Siri pentru ferocitatea ei. Nu ştiuse niciodată cât de puternică era legătura ei cu Forța Vie. Întotdeauna părea să se considere mai presus de celelalte ființe. Acum vedea că bruschețea ei era un fel de distanță pe care o păstra față de ceilalți, dar, chiar şi aşa, ea privea. Simțea.

— O să-i placă, spuse Obi-Wan. A fost o idee bună. Poți să te culci acum. Voi veghea eu.

— Nu pot să dorm, spuse Siri morocănoasă. Te superi dacă mai stau puțin?

Obi-Wan se mută pentru a face loc, iar Siri se aşează lângă el.

— E frig, spuse ea. Dar va fi o zi frumoasă.

El îi aruncă pătura peste umeri, astfel încât să-i acopere pe amândoi. Îi simțea piciorul lângă al lui, respirația ei pe urechea lui. Căldura se răspândi în el.

Văzu cum soarele începea să atingă stâncile de afară.

— Încă o zi, spuse ea. Sper ca Qui-Gon şi Adi să se întoarcă la timp.

— Dacă nu se vor întoarce, vom fi bine, spuse Obi-Wan. Ne putem descurca cu orice dacă suntem împreună.

— Ştiu.

Îi simți şoapta pe pielea lui. Rămaseră împreună şi priviră cum se făcea lumină.

* * *

Qui-Gon şi Adi nu s-au întors şi nu au mai trimis mesaj. Obi-Wan şi Siri începură să-şi împacheteze trusele de supraviețuire. Trebuiau să se descurce singuri.

— Dacă vânătorul de recompense este încă pe Quadrant Şapte, se va uita să vadă dacă ne îmbarcăm, spuse Siri. Va trebui să ne strecurăm cumva.

— Qui-Gon spune mereu că atunci când încerci să te strecori undeva, să mergi acolo unde este mâncarea, spuse Obi-Wan. O încarcă separat prin cala de marfă, iar

securitatea este uneori destul de lejeră. Hai să încercăm acolo mai întâi.

— Sună ca un plan bun, spuse Siri. Eşti gata, Taly?

Taly îşi luă rucsacul pe umeri. Încă o dată, Obi-Wan fu frapat de cât de hotărât putea să pară. Acceptase cu recunoştinţă mâncarea lui Siri şi încercase să o împartă cu ei. Obi-Wan şi Siri luaseră amândoi câte o bucăţică de fruct, dar insistaseră ca el să mănânce cea mai mare parte din mâncarea proaspătă. Fusese mai vesel după aceea.

Nu mâncarea, gândi Obi-Wan, *ci grija a fost cea care i-a îmbunătăţit starea de spirit şi i-a dat speranţă.* Siri avusese atât de multă dreptate. Avea lucruri de învăţat de la ea, dincolo de o nouă poziţie de luptă. Avea lucruri de învăţat despre inimă. Despre dăruire.

— Sunt gata, spuse Taly.

Siri îi puse mâinile pe umeri şi se ghemui astfel încât să fie la nivelul ochilor lui.

— Iată care este cel mai important lucru, Taly. Trebuie să faci ceea ce spunem noi. Siguranţa ta depinde de asta.

El aprobă din cap.

— Aşa voi face.

Obi-Wan putu vedea că vorbea serios. Siri îi câştigase încrederea.

Porniră la drum. Pentru că era zi de piaţă, drumul era aglomerat cu fiinţe care se îndreptau spre Aşezământul Cinci. Ăsta era un noroc. Mulţimea le oferi destulă acoperire.

Piaţa era amenajată în jurul platformei de aterizare, ceea ce fu un alt noroc. Tarabele şi vânzătorii se înghesuiau în piaţa unde rampele şi tuburile lifturilor duceau la platforma de aterizare aflată câteva etaje mai sus.

Siri, Obi-Wan şi Taly se amestecară cu celelalte fiinţe cu haine şi glugi simple. Siri şi Obi-Wan îşi mişcau constant ochii, dar nu îl zăriră pe vânătorul de recompense. Nici Forţa nu le dădu vreun avertisment.

Cargobotul era andocat şi gata de încărcare. O rampă pentru pasageri era deja coborâtă. Ar fi fost uşor să se urce la bord şi să caute locuri, dar Obi-Wan se gândi că era mai bine să aştepte până în ultimul moment posibil.

Văzură că se transportau containere metalice la rampa din spate, cu fructe şi legume proaspete care se vedeau deasupra. Obi-Wan urmări timp de câteva minute mişcându-se prin mulţime şi prefăcându-se că studiază mărfurile aşezate în standuri şi întinse pe mese. Coşurile erau cărate de muncitori care înaintau cu paşi repezi pe rampă. Când dispăreau în interiorul cargobotului, dispăreau de obicei pentru un minut sau două. Asta le-ar fi dat cu uşurinţă lui Obi-Wan, Siri şi Taly şansa de a lua un coş şi de a-l duce la bord. Dacă se sincronizau bine, puteau reuşi.

Obi-Wan o împinse pe Siri.

— Acolo. Încarcă mâncarea proaspătă. Dacă luăm un container, am putea urca la bord. Nimeni nu se uită cu adevărat.

Siri aprobă din cap. Apoi păli brusc.

— Este aici.

— Unde?

— Îl simt. Privirea lui Siri străbătu mulţimea. Acolo.

Obi-Wan se uită spre locul unde privea Siri. Magus era în partea cealaltă a pieţei. Stătea într-un loc bine ales, chiar acolo unde lumina soarelui dispărea în umbră, în spatele unui coş de legume care erau un obiect popular pentru cumpărători. Ar fi fost greu să îl recunoască dacă Siri nu i-ar fi simţit prezenţa.

— E în regulă, spuse Obi-Wan. Cercetează mulțimea. Acum e şansa noastră.

Siri înghiți în sec şi îşi ținu capul plecat.

— Stă cu vânzătorul de la care am cumpărat mâncarea. Ştie că suntem aici, Obi-Wan!

Obi-Wan se uită din nou. Îşi dădu seama că vânzătorul care stătea lângă Magus privea şi el mulțimea. Magus era deştept. În timp ce vânzătorul se concentra pe rampa de pasageri, propria lui privire de cremene se plimba. Acum Obi-Wan văzu cum vânătorul era cu ochii atât pe rampa de marfă, cât şi pe rampa de alimentare. Acum erau mai puțin de o duzină de containere de transportat. Timpul se scurgea.

— Ce ne facem? întrebă Taly.

Obi-Wan ştia că era fără speranță. Nu aveau cum să se îmbarce fără ca Magus să-i observe. Indiferent cât de inteligent ar fi încercat. Totuşi, să rămână pe planetă nu era o idee bună. Mai devreme sau mai târziu, Magus îi va găsi. Şi probabil că se va întâmpla mai devreme.

Panica din ochii lui Taly îl înfurie pe Obi-Wan. Trebuiau să-l protejeze. Trebuiau să-l ducă într-un loc sigur.

— Dacă e aici, înseamnă că nava lui nu e păzită, spuse Obi-Wan.

O străfulgerare lumină ochii albaştri ai lui Siri.

— Vrei să-i furi nava?

— Cargobotul trebuie să plece în cinci minute. Trebuie să o găsim mai întâi.

— Va fi aproape, ghici Siri.

— Haideți.

Se strecurară prin mulțime cu un scop acum, dar avură grijă să se mişte odată cu valul care curgea. Obi-Wan verifică posibilitățile. Ar fi fost logic ca Magus să țină crucişătorul aproape. De obicei, în apropierea platformelor de aterizare exista un loc de aşteptare pentru crucişătoare. Nu observase niciunul, dar trebuia să fie aproape.

— Acolo, şopti Siri.

După un colț, pe o alee, era un spațiu clar marcat. Era gol, cu excepția unui crucişător despre care ştiau că îi aparținea lui Magus. Se grăbiră spre poarta din durotel. Nu mai era timp de pierdut. Obi-Wan făcu o gaură în poartă cu sabia şi se strecurară prin ea. Apoi dădu târcoale în exteriorul navei, iar Siri făcu la fel.

— Ar trebui să existe un panou de control exterior pentru rampă, spuse el.

— Aici este. Vocea lui Taly veni de sub navă. Uneori, aceste SoroSuuburi sunt reechipate cu dispozitive speciale. Pot să le piratez şi să mă joc cu comenzile de aici…

— Taly, lasă-mă pe mine, îl îndemnă Obi-Wan.

Rampa alunecă în jos.

— Nu e nevoie. Taly alunecă în exterior şi sări în picioare, ştergându-şi praful de pe mâini, cu un zâmbet uriaş pe față. Am terminat.

Alergară pe rampă, iar Obi-Wan alunecă în scaunul pilotului.

— Aşteaptă. Taly se strecură sub panoul de control. Să ne asigurăm că nu există niciun dispozitiv de blocare. Pot să ocolesc codul de acces.

— Eşti sigur? întrebă Siri.

— E la fel de uşor ca şi cum ai tăia prin aer. Taly luă o servo-cheie mică de la centura sa utilitară. Dispozitive de securitate standard… Cod dezactivat… Dispozitiv de urmărire la distanță tăiat… Bine. Să mergem.

Obi-Wan porni motoarele. Le menținu turația la un nivel scăzut până când se îndepărtară în siguranță de oraş. Apoi țâşniră în atmosfera superioară.

Îi zâmbi lui Siri. Reuşiseră.

— Stabileşte cursul spre Coruscant.

— Curs stabilit.

Minutele trecură. Siri privi cu aviditate ecranul computerului. Încă mai exista o şansă să fie urmăriți.

— Setez hipermotorul, spuse Obi-Wan.

Apăsă pe comenzi şi spațiul se repezi spre ei într-o ploaie de stele. Erau liberi.

Cu un oftat de satisfacție, Taly se lăsă pe spate în scaunul său.

— Pun pariu că încep să îl calc pe nervi pe tipul ăla, spuse el.

Capitolul 11

Problema ascultării, gândi Qui-Gon, *era că trebuiau să existe ființe care se plăceau suficient de mult una pe alta pentru a face schimb de informații.*

El şi Adi speraseră să audă mai multe despre planurile vânătorilor de recompense, dar de îndată ce certurile lor se terminară şi nava decolă, se retraseră cu toții în zone separate ale navei şi nu mai vorbiră. Se intersectau pe coridoare, se întâlneau în bucătărie, căutând mâncare, se ciocneau unul de altul, dar tot ce auzeau Qui-Gon şi Adi era câte un mormăit ocazional sau un mârâit de genul *La naiba cu carcasa ta împuțită, dă-te la o parte din calea mea.*

Erau deja pe navă de trei zile şi nu aflaseră nimic. Nu-şi cunoşteau destinația şi nu ştiau care erau țintele vânătorilor de recompense. Se mutaseră din ascunzătoare în ascunzătoare, din compartimentul de depozitare într-o cabină goală şi înapoi, şi în cele din urmă găsiseră ceea ce considerară a fi un refugiu sigur în micul compartiment al capsulei de salvare.

Când se lăsă noaptea, sunetul sforăiturilor pătrunse până şi prin uşa groasă a compartimentului lor. Pilot dormea vizavi de hol.

— Trebuie să facem ceva, spuse Adi. Am putea ateriza în curând. Ca să nu mai spun că o să-mi ies din minți.

— Meditația nu funcționează?

Adi ridică o sprânceană spre el.

— Foarte amuzant, Qui-Gon. Uiți că eu sunt Jediul fără simțul umorului. Avem nevoie de un plan. Ceva logic.

Qui-Gon zâmbi.

— Ce-ar fi să ne mai furişăm puțin şi să vedem ce găsim?

Adi îl privi cu seriozitate.

— Sună bine.

— Am o idee, continuă Qui-Gon. Pilot a spus că este în contact cu angajatorul lor. Şi că ține evidența a ceea ce face Magus. Poate că a păstrat ceva ce nu ar fi trebuit să le păstreze.

Ascultară sforăitul care răsuna pe coridor.

— Chiar că are un somn greu, spuse Adi. Să mergem.

Se strecurară împreună în cabina lui Pilot. Acesta se agită, dar nu se trezi, în schimb oftă şi se întoarse pe canapeaua de dormit. Un braț lung se lăsă pe o parte, cu degetele de la mâini atingând podeaua.

Adi îl înghionti pe Qui-Gon. Pilot îşi deplasase perna. Acum capul lui era jumătate pe pernă, pe jumătate pe pat, iar ei văzură un mic datapad sub pernă.

Adi se aplecă încet şi îşi strecură mâna spre pernă. Pilot mârâi, iar Adi încremeni.

Încet, încetul cu încetul, îşi mută mâna dedesubt pentru a apuca marginea datapadului. Ca şi cum ar fi avut tot timpul din lume, îl trase încet de sub pernă.

Pilot se ghemui mai bine sub pături.

Adi şi Qui-Gon se aplecară asupra datapadului, accesându-i rapid fişierele. Erau codificate toate. Accesară ultimul fişier folosit. Era o corespondență între Pilot şi cineva

al cărui nume era, de asemenea, codificat. Dar Pilot făcuse o notă suplimentară şi nu o codificase. *20 de obiective. mtg*[1]*. ziua 1.*

Pilot începu să se agite. De data asta se trezise. Îl văzură ridicându-şi braţul şi începând să pipăie pe sub pernă, cu ochii încă închişi, pentru a se asigura că datapadul era încă acolo. Adi se mişcă fără zgomot pe podea. Trebui să se aplece peste el, la doar câţiva centimetri de obrazul lui, în timp ce glisa datapadul la loc.

Strâmbându-şi nasul, îşi smuci bărbia spre uşă. Era timpul să plece.

Mişcându-se încet, se retraseră de lângă canapeaua de dormit. Deodată, mâna lui Pilot ţâşni şi îi apucă tunica.

— Unde crezi că te duci? Ochii lui se deschiseră brusc şi confuzia îl proiectă în poziţia şezut. Şi cine eşti?

Cu o mişcare rapidă, Adi se desprinse din strânsoarea lui şi îl lovi cu piciorul în piept, trimiţându-l înapoi pe canapeaua de dormit cu un *oof*. Ea şi Qui-Gon ieşiră în grabă pe uşă, scoţându-şi săbiile. În timp ce alergau, începu să sune o alarmă. Probabil că fusese un buton de alarmă chiar lângă canapeaua de dormit.

Auziră paşi duduind în spatele lor. Lunasa trebuie să fi dormit pe jumătate îmbrăcată. Încă purta o tunică şi pantaloni, dar era desculţă, iar părul îi era ciufulit de la somn şi îi ieşea în şuviţe întunecate în jurul capului. O rachetă mică şuieră spre ei şi apoi focuri de blaster ricoşară prin aer. Qui-Gon tăie racheta în timp ce Adi devia salvele de blaster. Din partea opusă a coridorului, Gorm Solventul se îndrepta spre ei, trăgând cu armele din ambele mâini. Adi şi Qui-Gon continuau să se învârtă constant în cerc. Pilot apăruse din cabina sa şi se alăturase luptei.

— Ai vreo idee? îi murmură Adi lui Qui-Gon în timp ce se învârtea, deviind focul.

Coridorul era plin de fum.

— Pare un moment bun pentru a evada, spuse Qui-Gon. Ce zici de capsulă?

Un pocnet ameninţător le ajunse la urechi. Droideka se rostogoliră brusc pe coridor, desfăşurându-se în toată lungimea lor mortală.

— Capsula sună bine, răspunse Adi.

Înaintară amândoi cu încrâncenare. Qui-Gon se deplasă spre stânga, încercând să-l pună pe Gorm între el şi droideka. Dar droizii aveau dispozitive de orientare excelente şi se mişcară în consecinţă. Gorm îşi menţinu ritmul constant, înaintând şi trăgând cu puşca cu repetiţie.

Qui-Gon văzu că trebuiau să pună capăt acestei situaţii. Între droideka şi vânătorii de recompense, exista pericolul de a fi răniţi sau capturaţi. Se năpusti înainte, tăind piciorul unui droideka şi aproape că fu atins de un foc de blaster. Droideka îşi pierdu centrul de echilibru şi se învârti. Focurile de blaster ieşiră la întâmplare, aproape lovind-o pe Lunasa. Aceasta ţipă şi căzu la pământ, trăgând în continuare în Jedi. *Raptor* aproape că îi ieşi în cale şi trebui să sară peste Lunasa, plasându-se între Gorm şi Jedi. Toate acestea se întâmplară în doar câteva secunde.

Qui-Gon şi Adi săriră prin trapa capsulei de salvare. Accesară uşa şi se aruncară înăuntru. Îi auziră pe vânătorii de recompense bătând în trapă după ei.

— Sasul! strigă Adi.

Qui-Gon îl lovi. Activară rapid secvenţa de pre-lansare. Uşa se zdruncină din cauza impactului salvelor de blaster.

— Nu grenadă, idiotule! strigă Lunasa. Ai putea deteriora…

Nu aflară niciodată cine fusese idiotul, dar grenada explodă. În acelaşi moment,

[1] Mtg – prescurtarea de la miting – întâlnire.

capsula de salvare țâşni în spațiu, legănându-se odată cu mişcarea exploziei grenadei. Auziră schijele cum loviră carcasa capsulei, dar nu avariară niciun sistem.

Qui-Gon preluă comenzile manuale şi împinse viteza la maxim.

— A fost cât pe ce, spuse Adi.

Scăpaseră. Dar încotro se îndreptau?

Capitolul 12

Cu nava în hiperspațiu, Obi-Wan şi Siri putură să se relaxeze pentru prima dată în ultimele zile. Taly adormi ghemuit pe o pernă din cabina de pilotaj. Era extenuat.

— Măcar vânătorul de recompense are o bucătărie bine aprovizionată, spuse Siri cu voce joasă. Când Taly se va trezi, va putea avea o masă decentă.

— Ar trebui să ne odihnim şi noi, spuse Obi-Wan.

Siri se duse să se aşeze lângă el pe scaunul capitonat din cabina de pilotaj. Se îmbrățişă pentru câteva clipe, cu mâinile pe lângă coaste într-un gest neobişnuit de nervos.

— Obi-Wan? Vreau doar să-ți mulțumesc.

— Pentru ce? întrebă Obi-Wan.

— Aş fi putut să-l pun pe Magus pe urmele noastre vânzându-mi cristalul. Poate că n-ar fi ştiut cu siguranță că suntem în viață. Sau că am fost aproape de Aşezământul Cinci.

— Nu ştim asta.

— Eu o simt. Şi nu ar fi trebuit să o fac. Dar îți mulțumesc că nu mi-ai spus-o.

— Te admir pentru ceea ce ai făcut, spuse Obi-Wan. Taly trebuia să ştie că vei avea grijă de el. Îşi pierdea speranța, iar eu nu am văzut asta. Tu ai văzut. Ar fi fost logic ca Magus să se ducă la Aşezământul Cinci pentru a urmări îmbarcarea în cargobot. Chiar dacă nu ar fi găsit vânzătorul, ar fi fost acolo.

Privirea lui Siri era caldă şi amuzată.

— Eşti un mincinos teribil, Obi-Wan Kenobi. Este unul dintre motivele pentru care te plac atât de mult.

— Ah, deci mă placi, spuse Obi-Wan cu lejeritate. Credeam că ți-ai pierdut părerea bună despre mine.

Ea se sprijini de el pentru o clipă, împingându-l, apoi se retrase.

— Nu-ți mai face atâtea griji.

Zâmbetul lui Siri era atât de lipsit de tensiune încât îi transformase fața. Era aproape ca şi cum ar fi întrezărit o altă Siri, o Siri fără *motorul* care o împingea, fără nevoia de a excela, fără încăpățânarea şi disciplina ei. Era o Siri în interiorul acelei Siri, cineva pe care nu o cunoştea deloc bine.

Obi-Wan simți cum i se încălzesc obrajii. Se uită în jos la mâna lui, aşezată lângă a ei pe pernă. Îi cunoştea forma degetelor, textura pielii ei aproape la fel de bine ca şi pe a lui. Trebui să se lupte cu dorința de a-şi strecura mâna peste a ei, de a-şi înfăşura degetele în jurul degetelor ei. Obi-Wan se ridică repede, întorcându-şi capul pentru a-şi ascunde obrajii în flăcări.

Siri se întinse pe banca capitonată. Apucă o pătură şi o trase peste ea, închizând ochii. Îşi dădea seama că nu dormea. Oare îi rănise sentimentele ridicându-se atât de brusc? Obi-Wan nu-şi făcuse niciodată griji pentru astfel de lucruri cu Siri. De ce era atât de conştient de asta acum? De ce era atât de conştient de ea?

Nu-i plăcea acest sentiment. Dar îi şi plăcea, în acelaşi timp. Destul de confuz, Obi-Wan merse pentru a se uita, fără să vadă, la computerul de navigație şi încercă să

nu se mai uite la prietena sa.

După o zi, se apropiau de coordonatele de întoarcere. Erau aproape de Coruscant.

— Până la căderea nopții, vom fi în Templu, spuse Obi-Wan cu satisfacție.

Se bucura că se întorcea. Era bucuros că îl va duce pe Taly în siguranță. Bucuros să lase acea misiune în urmă.

Siri lucra la computerul de navigație.

— Coordonate sunt setate pentru întoarcerea în spațiului normal.

Obi-Wan începu să apese pe comutatoare, apoi se încruntă.

— E totul în regulă?

— Primesc o citire ciudată de la una dintre verificările sistemului de securitate. N-am mai văzut aşa ceva până acum.

Obi-Wan trecu la scanarea manuală a securității, apoi citi datele afişate. Dintr-o dată, simți cum i se scurge sângele de pe față.

Taly se apropie în spatele lui, iar Siri se întoarse în scaun.

— Ce este?

Obi-Wan îşi simți gâtul strâns.

— Este un dispozitiv antifurt. Magus ne-a pregătit o surpriză. Nava e programată să se autodistrugă la revenirea din hiperspațiu. Se întoarse spre Siri şi Taly. Nu putem ieşi din hiperspațiu fără să explodăm.

Capitolul 13

Obi-Wan se uită la Siri.

— Cât combustibil avem?

Siri ezită, uitându-se la Taly.

— Spune-o, o îndemnă Taly. Trebuie să ştiu şi eu.

— Două ore. Abia am avut destul pentru a ajunge pe Coruscant.

— Anulează revenirea, spuse Obi-Wan. Trebuie să dezmembrăm dispozitivul.

— Lasă-mă să mă uit, spuse Taly nerăbdător.

Obi-Wan îi făcu semn să se apropie şi arătă spre schema de pe ecranul de date.

— Există două locuri în care putem încerca să îl dezmembrăm – la comutator sau la sursă. Singura problemă este că...

— Dacă faci ceva greşit, distrugi nava, spuse Taly, aprobând din cap.

Siri se aplecă peste ecranul de date. Când se întoarse să vorbească, fața ei era foarte aproape de cea a lui Obi-Wan. Se îndepărtă rapid.

— Genul ăsta de lucruri nu sunt punctul meu forte, spuse ea. Nu cunosc motoarele aşa cum le cunoşti tu, Obi-Wan.

Nici Obi-Wan nu le cunoştea atât de amănunțit, dar decise că era mai bine să nu spună asta. El, ca orice Jedi, putea diagnostica problemele, chiar dacă computerul de la bordul navei nu funcționa. Ştia cum să ocolească sistemele şi să umble la un motor subluminic. Dar problema asta îl depăşea cu mult.

— Pot să încerc să găsesc punctul de contact al dispozitivului, spuse el. Dacă am putea contacta Templul şi cineva ar putea să-mi explice cum să fac asta!

Dar nu puteau să comunice în hiperspațiu.

— Putem trimite un semnal de ajutor către Templu, spuse Siri. Ar trebui să facem măcar asta, ca să ştie că avem probleme.

Chiar dacă nu ne pot ajuta. Obi-Wan ştiu exact ce nu spusese Siri. Se aplecă şi trimise semnalul de ajutor, în timp ce Taly răsfoia diagramele de pe ecran.

— Lasă-mă să studiez puțin schema asta.

Taly se aplecă mai aproape pentru a se concentra. Îl privi în timp ce studia diagramele şi citirile de date. Apoi se întoarse.

— Uh. V-ar deranja să nu mai stați în cârca mea? Nu mă ajută să mă concentrez.

Obi-Wan trecu la un alt ecran de date. El şi Siri trecură în revistă aceleaşi informații ca şi Taly.

— Nu ştiu ce să fac, îi mărturisi Obi-Wan. Aş putea să trec peste aceste informații de o mie de ori şi nu cred că aş putea să le înțeleg.

— O să te gândeşti tu la ceva, spuse Siri. Sau o voi face eu, sau Taly.

— Avem două ore la dispoziție, spuse Obi-Wan.

Timpul părea să se mişte încet, dar, deodată, trecuse o oră. Obi-Wan încercă să nu se uite la cronometrul de pe panoul de instrumente, dar secundele treceau în capul lui. Taly îşi ținea capul în mâini.

— Există un singur lucru pe care îl putem încerca, spuse Taly în cele din urmă. Să întrerupem procesul de reversie în timpul ultimului ciclu şi să-l inversăm. Apoi

mergeți din nou înainte, dar de data asta treceți la energia auxiliară.

— Cu alte cuvinte, să activăm explozia, apoi o anulăm şi să sperăm că nu se va reactiva la timp, spuse Obi-Wan.

— Dar nu avem cum să ştim cât de repede se va arma din nou, sublinie Siri. Am putea să explodăm.

— Ăsta e pericolul, recunoscu Taly.

Obi-Wan şi Siri schimbară o privire.

— Cel puțin planul lui Taly ne dă o şansă, spuse Obi-Wan.

Taly îşi strânse mâinile în pumni.

— Ar trebui să fiu în stare să mă descurc! Ar trebui să fiu în stare să o demontez!

Obi-Wan îşi puse mâna pe umărul lui.

— Taly, e în regulă. Este foarte ingenios. Foarte detaliat. Niciunul dintre noi nu o poate face.

— Să aşteptăm până în ultima clipă posibilă, ca să fim siguri că nu ne vine altă idee. Apoi putem merge până la capăt, propuse Siri. De acord?

— De acord, spuse Obi-Wan.

Taly aprobă din cap, cu fața palidă.

Era un pariu pe care îl puteau plăti cu viețile lor, şi ştiau asta.

Nu mai aveau nimic altceva de încercat.

Taly s-a aşezat în partea îndepărtată a cabinei de pilotaj. Accesase holoharta şi pur şi simplu răsfoia sectoarele spațiale, unul după altul, uitându-se la impulsurile luminoase care indicau planetele şi lunile.

Siri dispăruse din cabina de pilotaj. Se holbase la ecranul de date. Coborâse în compartimentul motoarelor. Se uitase peste manualele de operațiuni. Nu găsise nimic.

Obi-Wan ştia că se simțea la fel de neajutorată ca şi el.

Nu erau obişnuiți să se simtă aşa.

Plecă în căutarea ei. Era ghemuită în cala de marfă, pe podea, învelită într-o pătură. Fără un cuvânt, deschise pătura pentru ca Obi-Wan să se poată strecura lângă ea. Era rece. El îşi aminti de orele de dimineață pe care le petrecuseră în peşteră, privind răsăritul soarelui.

— Cred că ne-am lovit de ceva ce nu putem rezolva, spuse Siri. Asta nu ar trebui să se întâmple.

— Yoda ar spune că Jedii nu sunt infailibili. Suntem doar bine pregătiți.

— Bine pregătiți, suntem, spuse Siri cu blândețe în stilul lui Yoda. Infailibili, nu suntem.

Râseră încet.

— Când va veni momentul, vom fi împreună, spuse Obi-Wan.

Îşi întinse mâna, iar Siri şi-o strecură pe a ei în ea. La atingerea ei, ceva se mişcă în amândoi – un curent care părea viu.

În sfârşit, simțise ce înseamnă să o atingă. Îşi dădu seama că se gândea la asta de zile întregi. Poate de ani de zile. Ea îşi înfăşură degetele în jurul degetelor lui, puternice, dar blânde, aşa cum ştia el că vor fi. Putea să simtă calusurile de pe palma ei de la antrenamentul cu sabia, dar pielea de pe degetele ei era moale. Blândețe şi putere. Ştia că va simți asta.

Ceva se eliberă în el. Se simțea plin de sentimentul lui, chiar dacă nu-l putea numi. Nu putea îndrăzni să îl numească. Şi totuşi, era dintr-o dată mai real decât orice altceva din viața lui. Mai real decât pericolul în care se aflau. Mai real decât Jedii.

— Siri.

Vocea ei era o şoaptă.

— Şi eu simt.

Îşi întoarse faţa spre el, cu ochii plini de lacrimi. Pe jumătate a râs, pe jumătate a plâns.

— Nu-i aşa că e amuzant? Nu e cel mai ciudat lucru?

— Nu, spuse Obi-Wan. A fost întotdeauna acolo. Doar că nu am vrut niciodată să îl văd. De prima dată când am vorbit cu tine, când erai atât de supărat pe mine pentru că i-am părăsit pe Jedi, spuse Obi-Wan. Mâncai o bucată de fruct. Continuai să mesteci şi să te holbezi la mine, ca şi cum eu nu contam.

Siri râse.

— Îmi amintesc. Am vrut să mă iau de tine. Am vrut să te înfurii.

— Chiar m-ai înfuriat. Întotdeauna ai ştiut cum să faci asta.

— Ştiu. Şi ai avut întotdeauna dreptate. Atât de corect. M-ai făcut şi pe mine să mă înfurii. De multe ori.

— Şi apoi am devenit prieteni.

— Prieteni buni.

— Şi acum, spuse Obi-Wan, abia îndrăznind să respire, ce suntem?

— Pe o navă condamnată, spuse Siri. Aşa că presupun că întrebarea este, ce am fi fost?

Îşi spori strânsoarea pe mâna lui. Se aplecă înainte şi îşi puse buzele pe obrazul lui. Nu îl sărută. Doar se odihni acolo. În acea clipă, Obi-Wan simţi ceva: o legătură care îl lega de ea, indiferent ce s-ar fi întâmplat. *Siri*. Voia să-i rostească numele cu voce tare. Voia să nu se mai mişte niciodată de pe podeaua aceea rece. Voia să-i atingă vârfurile părului ei strălucitor şi să respire parfumul care se desprindea de pe pielea ei.

— Orice s-ar întâmpla, şopti ea pe obrazul lui, cu buzele calde şi moi, mai moi decât şi-ar fi putut el imagina vreodată, îmi voi aminti asta.

Capitolul 14

Qui-Gon pilotă capsula spre cea mai apropiată aterizare disponibilă, un spațiu-port lunar numit pe bună dreptate *Refugiul*. Vânătorii de recompense încercară o urmărire, dar nu erau foarte hotărâți şi în curând fu clar că nu-i considerau pe Jedi o amenințare prea mare. Aveau un loc unde să ajungă care era mult mai important. Vânătorii de recompense erau întotdeauna preocupați cel mai mult de terminarea misiunii şi de primirea plății.

Qui-Gon şi Adi se aşezară la o masă într-o cafenea murdară numită *Luminile de Aterizare*. Încercară să ia legătura cu Templul, dar o furtună de meteoriți în atmosfera superioară a portului spațial tăiase temporar toate comunicațiile HoloNet şi imobilizase navele. Reuşiseră să facă rost de o navă, un crucişător rapid cu un pilot care ar fi făcut cu bucurie orice pentru Jedi. Era alimentat şi gata de plecare. Singura problemă era că nu ştiau unde să se ducă. Dacă totul decurgea bine, Obi-Wan şi Siri luaseră cargobotul şi se îndreptau spre Coruscant cu Taly. Padawanii lor puteau chiar să îi aştepte pentru a lua legătura cu ei.

— Ei bine, nu am aflat prea multe urcând la bordul acelei nave, spuse Adi. A meritat?

— Am dobândit cele mai mărunte informații, spuse Qui-Gon. Dar cu acea ultimă informație am putea fi capabili să punem puzzle-ul cap la cap.

— M-T-G, spuse Adi. O întâlnire.

— Exact. Deci putem presupune că toate cele douăzeci de ținte vor fi prezente.

— Douăzeci de lideri planetari la o singură întâlnire, medită Adi. Asta ar putea fi în orice dimineață la Senat. Cum am putea să o stabilim?

— Nu cred că întâlnirea are loc la Senat, spuse Qui-Gon. Îți aminteşti că Raptor a spus că, dacă anulează misiunea, se va întoarce în Nucleu? Dacă misiunea era pe Coruscant, asta nu ar fi avut sens. Qui-Gon aruncă o privire spre monitorul de deasupra capului. Interferența este eliminată. Putem contacta Templul.

Îşi întinse mâna spre comunicator.

— Să aflăm ce are de spus Jocasta Nu.

Qui-Gon o contactă rapid. Vocea ei clară îl întâmpină în câteva secunde.

— Qui-Gon, era şi timpul să contactezi Templul. Tonul lui Jocasta Nu nu reuşea niciodată să-l facă pe Qui-Gon să se simtă ca un elev neascultător. Eşti conştient că Padawanul tău a trimis un semnal de ajutor de undeva din spațiu?

— Nu. Qui-Gon schimbă o privire îngrijorată cu Adi. De unde?

— Nu e treaba mea să interpretez semnale de ajutor, spuse Jocasta Nu supărată. Totuşi, din câte am înțeles, semnalul a fost trimis din hiperspațiu. Nu am reuşit să urmărim nava de pe care a fost trimis. Nu este o navă înregistrată.

— Nu sunt pe cargobot, îi spuse Qui-Gon lui Adi, îngrijorat.

— Acum, îți sugerez să-mi spui de ce mă contactezi.

— Adi Gallia şi cu mine suntem pe urmele unei echipe de vânători de recompense care sunt conduşi de un lider pe nume Magus. Aceştia sunt pregătiți să asasineze douăzeci de lideri planetari în cadrul unei întâlniri.

— Douăzeci! E destul de ambițios.

— Sunt cinci asasini foarte capabili. Aveți informații despre Magus?

— Magus... Cunosc acest nume. O clipă. Qui-Gon aşteptă, ştiind că îşi accesa vastul ei depozit de cunoştințe. Toți Jedi aveau acces la Arhive, dar Jocasta Nu avea un dar pentru interpretarea faptelor fără legătură între ele, precum şi o memorie incredibilă pentru nume. Odată ce auzea un nume, nu-l uita niciodată. Da, Magus a lucrat pentru *Alianța Corporativă* în trecut. Nimic ilegal. Dar îl suspectăm că este un asasin secret. Dacă ați putea confirma acest lucru, l-am putea pune pe lista galactică de arestare.

Alianța Corporativă! Bineînțeles că da. Cu vicleanul Passel Argente în funcția de magistrat al Alianței, organizația se schimbase de la una care promova bunele relații de afaceri la una care folosea şmecheria şi intimidarea pentru a-şi extinde puterea. Dar ar merge atât de departe încât să susțină un complot de asasinat?

— Ar trebui să fiu în măsură să confirmăm acest lucru foarte curând. Acum, puteți verifica întâlnirile interplanetare în următoarele cinci zile?

— Maestre Qui-Gon Jinn, spuse Jocasta Nu cu vocea ei cea mai fermă, eşti conştient de câte întâlniri interplanetare au loc zilnic în galaxie? Sute, cel puțin. De exemplu, numai pe Coruscant...

— Puteți exclude Coruscantul. Şi orice planetă din Nucleu. Să începem cu orice întâlnire care ar putea privi *Alianța Corporativă*. Şi... bănuiesc că va avea loc într-un loc de înaltă securitate. Un loc atât de sigur încât liderii vor renunța la măsurile de securitate obişnuite.

— În regulă, atunci. Asta ne ajută. Oarecum. Qui-Gon îşi putea imagina buzele subțiri a Jocastei Nu. Să începem cu baza de date a tratatului... da. Da. Nu, asta nu ar fi... poate... nu. Nu, nu, poate? Lasă-mă să încerc... stai... asta e o posibilitate. Da, da, cred că este o posibilitate foarte bună. Nu este o întâlnire oficială – nu este înregistrată, dar am aflat lucruri pe ici pe colo. E greu să ții o întâlnire la nivel înalt complet secretă. Douăzeci de lideri planetari, toți conducători ai celor mai mari lumi din sistemele lor. Au diverse nemulțumiri împotriva *Alianței Corporative* şi iau în considerare o interdicție la nivelul a douăzeci de sisteme de a face afaceri cu Alianța. Încearcă să facă presiuni asupra lui Passel Argente, îmi imaginez.

— Nu i-ar plăcea asta, spuse Qui-Gon.

— Nu, într-adevăr. Este un bătăuş, iar bătăuşii pot deveni răutăcioşi în legătură cu astfel de lucruri. Ar restrânge sever puterea Alianței într-un sector destul de mare. Ca să nu mai vorbim de faptul că ar trimite un mesaj altor sisteme care încearcă să reziste tacticilor de forță ale lui Argente, că pot acționa şi ele. Vedeți, Senatul nu a fost capabil să controleze aceste grupuri – cum ar fi *Asociația de Comerț* şi *Uniunea Tehnologică* – am avut multe probleme cu ele în ultima vreme...

— Da, înțeleg, o întrerupse Qui-Gon. Nu avea timp pentru rezumatul ei despre problemele birocratice ale Senatului, oricât de pătrunzător ar fi fost. Unde va avea loc întâlnirea?

— La un loc de conferințe de pe Rondai-Two. *Centrul Ulta* – luxul suprem, securitate supremă. Ai nevoie de o altă echipă Jedi, Qui-Gon? Aş fi bucuroasă să-i transmit aceste informații lui Yoda, deşi nu este strict în atribuțiile mele să fac asta.

— Mă voi consulta cu Adi şi voi ține legătura. Mulțumesc, doamnă Nu.

Qui-Gon încheie conversația şi se întoarse spre Adi.

— Passel Argente. Chiar dacă este Senator, este de asemenea un Koorivar şi un

lider al *Alianței Corporative*, iar ranchiuna lui față de Republică este evidentă. Este în spatele tuturor acestor lucruri. Nu este doar un bătăuş, ci şi viclean. Ştie că trebuie să elimine rezistența încă de la început. Trebuie să lovească tare, pentru a-i intimida pe cei care se gândesc să i se opună. Acesta este modul în care operează.

— Nu ştii asta cu siguranță, spuse Adi.

— O simt.

— Sentimentele nu sunt dovezi şi sunt în mod inerent ilogice, spuse Adi.

Qui-Gon se întoarse spre ea.

— Nu o simți şi tu?

După o uşoară pauză, Adi îşi înclină capul în felul ei regal.

— Ba da.

În timp ce Qui-Gon vorbea, Adi localizase deja Rondai-Two pe datapadul ei. Acum împinse ecranul spre Qui-Gon.

— Suntem norocoşi. Două zile de călătorie. Vom ajunge la timp. Adi îşi ridică privirea tulburată spre a lui. Dar cum rămâne cu Padawanii noştri?

Qui-Gon se uită la imensitatea spațiului, la norii de stele. Simți golul din interiorul lui, sentimentul pe care îl avea când ştia că Obi-Wan avea probleme şi nu putea ajunge la el. Pentru o scurtă clipă, se gândi cum ar fi fost să-i piardă atât pe Tahl, cât şi pe Obi-Wan, iar imensitatea acestei pierderi păru să eclipseze imensitatea a ceea ce se afla în fața lui.

— Nu putem face nimic. Vor trebui să aibă grijă de ei înşişi.

Capitolul 15

Taly dădu brusc buzna în cala de marfă.

— Mi-am amintit ceva.

Obi-Wan şi Siri săriră în picioare.

— O modalitate de a repara reversia? întrebă Obi-Wan.

— Nu, nu. Nu mi-am dat seama de asta. Dar mă uitam prin sisteme şi am văzut această planetă, Rondai-Two. Ştii când simți un clic în cap? Eu am simțit un clic. Am crezut că l-am auzit pe vânătorul de recompense vorbind despre un *randez-vous*, dar de fapt a spus Rondai-Two.

— Eşti sigur? întrebă Siri.

— Sunt sigur. A spus *pe randez-vous*, ceea ce mi s-a părut ciudat, pentru că nimeni nu spune aşa. A vrut să spună *pe o planetă*.

— Deci acolo este misiunea, spuse Obi-Wan. Dar nu putem ajunge acolo. Porni spre cabina de pilotaj. Putem face un singur lucru. Putem lăsa informațiile în cutia de supraviețuire. Dacă o parte a navei va supraviețui, cutia ar putea supraviețui. Iar informațiile ar putea ajunge înapoi la Templu. Accesă rapid cutia şi introduse informațiile în datapad. Trebuie să punem asta în capsula de salvare.

Siri şi Taly îl priviră cu seriozitate. S-ar putea să nu supraviețuiască, dar trebuiau să spere că informația ar putea supraviețui.

— Acum trebuie doar să programez faptul că sunt informații în cutie, spuse Obi-Wan. Trebuie doar să sperăm că oricine o va găsi o va aduce la Templu sau la Senat. Dacă ar ajunge în mâinile piraților, ar fi pierdută pentru totdeauna... şi întotdeauna există piraţi care pândesc la periferia Coruscantului...

Propriile cuvinte ale lui Obi-Wan îi răsunară în urechi.

— Ăsta e răspunsul nostru, spuse el.

— Ce? întrebă Taly.

— Nu ne putem reprograma zborul prin hiperspațiu. Dar putem trimite un alt semnal de ajutor. Unul general, de data asta, care să se adreseze tuturor navelor din zona de reversie. Vom menține semnalul deschis. Asta ar permite celui care ne urmăreşte să ne localizeze.

— Cine ne urmăreşte?

— Nimeni, spuse Obi-Wan. Încă. Dar piraţii aşteaptă semnale de ajutor. Le place să atace navele muribunde.

— Nu înțeleg, spuse Taly.

Obi-Wan se răsuci în scaun.

— Nava va exploda la întoarcere. Dar dacă vom fi scoşi din hiperspațiu împotriva voinței noastre?

— Un câmp de interdicție, icni Siri. Dacă trecem printr-unul, vom fi traşi în spațiul real. Dar vom fi, de asemenea, ținte sigure, precizează ea. Nava este aproape fără energie. Dacă vom fi atacați, nu vom putea manevra.

— Cel puțin vom avea şansa să luptăm, spuse Obi-Wan. Mai degrabă aş prefera să întâlnesc piraţii decât să explodeze nava.

Siri zâmbi.

— Ei bine, din moment ce pui problema aşa…

Taly înghiți în sec.

— Dacă mă vor captura…

— Nu vom lăsa să se întâmple asta. Vom lupta până la moarte pentru tine, spuse Obi-Wan.

Se gândi pentru o clipă. Taly părea speriat şi nesigur. Dar Obi-Wan ştia un lucru care îi va da curaj. Îl va trata ca pe un partener egal.

— Ai dreptul la un vot, Taly, spuse el. Dacă vreunul dintre noi spune nu, nu o vom face. Vom continua cu planul tău inițial.

Taly îşi muşcă buza.

— Nu, avem o şansă mai bună cu planul tău. Să-l punem în aplicare, spuse el în grabă. În timp ce o spunea, se îndreptă de spate şi culoarea îi reveni în obraji. Sunt gata.

Obi-Wan trimise semnalul de ajutor şi îl menținu activat. Acum evenimentele scăpau de sub controlul lor. Obi-Wan încercă să nu privească cum se scurge energia. Încercă să nu se gândească la ce s-ar putea întâmpla. Siri veni să stea lângă scaunul lui. Obi-Wan se ridică şi se duse să se aşeze lângă ea, luând-o de mâini.

Taly se duse să stea aproape de parbriz, ca şi cum ar fi putut vedea ce se afla în față.

— Obi-Wan, orice s-ar întâmpla, murmură Siri, vreau să ştii…

El se uită în ochii ei.

— Ştiu deja.

Nava avu o tresărire violentă. Nu ştiau dacă era începutul avariei sau dacă se aflau în stăpânirea câmpului.

— Câmpul de interdicție, spuse Siri de îndată ce fu sigură. Ne absoarbe energia.

Nava gemu şi tresări. Stelele părură să se rotească şi să se prăbuşească atunci când reveniră în spațiul real. Nava se lovi de ceea ce părea a fi un zid. Dar nu explodă.

Nava pirat aştepta. Tunurile laser bubuiră. Obi-Wan sări în față la comenzi.

— Nu pot manevra. Nu avem putere de foc.

— Ne vor aborda, spuse Siri. Capsula de salvare?

— O vor distruge, spuse Obi-Wan.

Se ridică în picioare şi îşi scoase sabia de lumină, iar Siri şi-o scoase pe a ei.

— Stai în spatele nostru, Taly, spuse Obi-Wan. Nu încerca să lupți.

Simțiră şocul când nava atinse brațul de andocare. Auziră sunetele bocancilor. Multe, multe cizme. Apoi auziră sunete de droizi. Obi-Wan aruncă o privire la Siri. Văzu aceeaşi recunoaştere în ochii ei. Nu trebuiau să îi vadă ca să ştie că erau mulți.

Alergară înainte. Surpriza era singurul lor aliat. Dădură buzna prin uşi, în mijlocul lor – rând după rând de pirați puternic înarmați. Erau un grup soios, de toate speciile şi de toate mărimile. Ceea ce aveau în comun erau armele şi lăcomia.

Fețele lor erau pictate în culori strălucitoare, pe centuri le atârnau trofee de la numeroasele capturi. Nu mai văzuse niciodată o asemenea colecție de ființe feroce şi urâte.

Coridorul se umplu de fum, în timp ce rachete mici făceau găuri în pereți şi se izbeau de podea. Metalul se desprindea ca nişte foi de hârtie. Obi-Wan presupuse că acela era focul lor de avertisment, pentru că piraților nu se mişcară.

O ființă bondoacă şi puternică înaintă. Părul negru şi des îi atârna până la talie.

— Ce avem aici? Jedi? Ha! Ce noroc! Ştii că există o recompensă pentru tine?

Dar nu se uita la Siri şi Obi-Wan. Se uita la Taly.

Siri sări în față. Era numai energie, ca o rază de lumină pulsând. Piraţii deschiseră focul, cu blastere şi puşti blaster, rachete şi săgeți. Ea curgea şi lovea şi se mişca şi se rostogolea şi sărea. Focul îi pârli tunica, dar nu o încetini. Obi-Wan simțea cum sudoarea îi umezea spatele în timp ce lovea iar şi iar, doborând droizi, evitând focul piraților şi menținându-se întotdeauna între trupele atacatoare şi Taly.

Nu obosea, nu încă, dar simțea lipsa de speranță a situației. Cu toate astea, îi promisese lui Taly să nu se predea şi nu o va face. Şi apoi, deodată, peste zgomotul de rachete şi de focuri de blastere, auzi un țipăt.

— Nu! Luați-mă! Taly fugi prin foc. În mod uimitor, nu fu lovit. Tuşind din cauza fumului, strigă: Luați-mă, laşilor!

— Taly, nu! strigă Siri.

— Nu te pot lăsa să mori pentru mine! îi strigă Taly, în timp ce un pirat îl lua şi îl arunca înapoi.

Piraţii răcniră în timp ce îl aruncau ca pe o jucărie, din ce în ce mai în spate, până la capătul liniei. Ultimul pirat care îl prinse pe Taly fugi, în timp ce ceilalți continuau să tragă asupra lui Siri şi Obi-Wan.

Retrăgându-se, piraţii continuară focul intens. Siri şi Obi-Wan nu putură ajunge la Taly. Piraţii săriră pe nava lor şi plecară cu Taly, lăsându-i pe Obi-Wan şi Siri la bordul unei nave fumegânde şi muribunde.

Capitolul 16

— Avem nevoie de un loc de aterizare, şi asta repede, spuse Siri.

Şiroaiele de sudoare îi udaseră părul. Expresia din ochii ei era feroce, în timp ce privea galaxia, ca şi cum ar fi provocat-o să îndrăznească să o sfideze. Ca şi cum spațiul însuşi ar fi fost obligat să susțină nava muribundă.

Energia se scurgea atât de repede încât în curând avea să oprească toate sistemele. Atunci ar fi fost incapabili să aleagă un curs sau să o ghideze spre pământ. Puteau vedea fumul care ieşea pe partea din stânga. Era clar că nava atacatoare îşi alesese cu grijă loviturile. Zona capsulei de salvare era o masă de metal topit. O altă explozie distrusese toate armele, iar nava era înclinată pe o parte, fiind în permanență în pericol să scape de sub control.

— Oprire pentru realimentare pe un satelit, strigă Obi-Wan. Există un port spațial uriaş acolo, cu o mulțime de platforme de aterizare. La zece minute distanță. Poate nava să reziste zece minute?

Siri strânse din dinți.

— Nava asta va face ceea ce îi spun eu să facă.

Obi-Wan se aşeză pe scaunul copilotului, deşi chiar nu putea face nimic altceva decât să o privească pe Siri luptându-se cu comenzile. Menținerea navei pe curs necesita mici ajustări şi un ochi constant pe sistemele de citire.

— Adi s-a prăbuşit intenționat, spuse Siri. Dar acum va fi diferit, Obi-Wan. S-ar putea să nu pot controla ce se va întâmpla după ce aterizăm.

El ştia ce îi spunea. S-ar putea să nu supraviețuiască prăbuşirii.

— Înțeleg, spuse el. Am încredere în tine.

Ea îi aruncă o privire rapidă, atât de plină de curaj, încât el nu putu decât să se minuneze de cât de puternică era.

— Ne apropiem de portul spațial, spuse Obi-Wan.

Portul se afla la marginea unei nebuloase roşii. Culoarea era profundă şi părea să pulseze. Pentru ochii lui Obi-Wan, părea o privelişte imposibilă, o floare înflorită în spațiu. Ar fi trebuit să zboare în inima frumuseții sale.

— Îi dăm drumul, murmură Siri.

Şi apoi portul spațial se apropie de ei cu o viteză imposibilă.

— Nu pot să încetinesc, spuse Siri, cu panică în glas.

La acea viteză, nava s-ar fi dezintegrat cu siguranță la contactul cu solul neiertător. Obi-Wan nu mai simțea că se scufundă într-o floare. Toată poezia îi părăsise sufletul şi văzu duracreta şi metalul, substanțe dure care aveau să pulverizeze nava ca pe o jucărie.

— Taie energia! îi strigă el lui Siri.

Ea se uită la el cu sălbăticie.

— Dar nu voi mai avea controlul…

— Va rămâne destulă în sistemul hidraulic pentru câteva secunde. Oricum, totul se va termina până atunci.

Ea se întinse şi opri energia. Nava încetă să se mai deplaseze ca un bolid, dar

acum se afla în cădere liberă, iar ei puteau distinge ființele de dedesubt care fugeau spre siguranță. Obi-Wan văzu o siluetă înaltă care dădea din pumn spre ei înainte să se grăbească să se dea la o parte.

— Acum e acum! strigă Siri, folosind comenzile manuale pentru a dirija nava departe de celelalte crucişătoare şi de un cargobot mare.

Mai avea suficientă putere în sistemul hidraulic pentru a îndrepta nava spre secțiunea goală a platformei şi a o trage în sus, astfel încât să nu se izbească cu nasul în pământ. Avu timp să arunce o privire fulgerătoare, atâta tot, iar apoi nava era pe pământ, începând să derapeze cu o zdruncinătură teribilă care făcu să urle metalul şi să iasă fum. Obi-Wan simți că i se rupeau fălcile. Corpul său se ridică în aer şi se agăță de marginea unei console la coborâre, dar picioarele îi zburară din nou în sus şi trupul i se trânti în jos, smulgând consola din mâinile lui. Se lovi de tavan, apoi de podea. Nu se simțise niciodată atât de neajutorat. Nu ştia că membrele sale se pot mişca în atât de multe direcții în acelaşi timp. Durerea trecu prin el. Simțea cum nava alunecă pe burtă, zgâriind platforma de duracretă. Simțea şi miros de foc.

Siri. Siri. Numele ei era ca o bătaie de tobă în interiorul lui. O căută prin fum şi printre propriile sale membre care se zbăteau. Jedii putea face timpul să încetinească. Asta însemna că moartea lui şi a ei va dura o veşnicie?

Îi văzu strălucirea părului prin fum. Era prăbuşită pe podea. *Nu!*

Se luptă pentru a ajunge la ea în timp ce nava ardea şi aluneca.

— Siri!

Îi simți pulsul pe gât, zvâcnindu-i sub degete.

Simți un val de determinare. Ea era în viață. El era viu. Se vor salva.

Reuşi cumva să-şi scoată sabia. Cu un braț în jurul ei, o târî pe podeaua cabinei de pilotaj. Nava încă mai aluneca necontrolat pe sol, frecarea încălzind carcasa. Podeaua metalică era deja fierbinte. În curând va începe să se topească şi să se desprindă. Îşi oțeli trupul, întinzându-se spre Forță. Asta ar fi necesitat tot ce avea.

Se deplasă pe podea, târându-se pe jumătate, alunecând pe jumătate. Siri începu să se agite. De îndată ce îşi deschise ochii, îl anunță împingându-l într-o parte. Niciodată nu accepta ajutor dacă putea face ceva singură. Şi îşi va face trupul să se supună. O văzu cum tresare când întinse mâna după sabie, dar i se alătură pe podea, târându-se spre peretele navei încă scăpată de sub control, deşi probabil că prăbuşirea nu durase decât trei sau patru secunde.

Aveau timp să facă asta. Nava avea să reziste. Obi-Wan îşi activă sabia şi începu să taie peretele navei. Siri i se alătură, transpirația străbătându-i murdăria de pe față. Era o căldură insuportabilă. Tuşind, îşi îngropară săbiile în metalul fierbinte şi acesta se desprinse. Obi-Wan zări cerul grăbit şi apoi o împinse pe Siri afară, echilibrându-se pe vârfurile cizmelor. Ea întinse o mână spre el şi îl trase afară cu puterea ei uimitoare.

Se echilibrară pentru o clipă pe partea laterală a navei care aluneca, privindu-se în ochii. Măsurară viteza şi ştiură că saltul va fi greu. Invocară Forța şi săriră.

Forța îi ajută. Efectuară un salt înalt şi larg, astfel încât să poată încetini coborârea. Cu toate astea, şocul cu pământul le trecu prin genunchi, iar ei se rostogoliră pe duracretă, punând cât mai multă distanță între ei şi navă.

În fața lor, nava explodă. Se întoarseră de la explozie, acoperindu-şi capetele. Plouă cu metal topit, iar Obi-Wan simți o bucată de metal lovindu-l în umăr.

Se opriră împreună, abia îndrăznind să creadă că mai erau în viață.

O ființă înaltă, cu brațele aproape până la pământ, veni în fugă. Obi-Wan

recunoscu ființa pe care o văzuse ridicând pumnul spre ei.

— Ce credeți că faceți? strigă ființa.

Siri şi Obi-Wan se holbară la el.

— Supraviețuim? spuse Siri.

Apoi chicoti. Obi-Wan nu o mai auzise niciodată chicotind. Uşurarea îl inundă. Erau în viață. *Erau în viață.* Începu şi el să râdă. Râseră şi tot râseră, îmbrățişându-se unul pe celălalt în timp ce stăteau pe platforma de duracretă.

— Cineva va plăti pentru asta, spuse managerul portului spațial, iar ei nu făcură decât să râdă şi mai tare.

* * *

Obi-Wan o aştepta pe Siri în hangar. Se despărțiseră pentru a se curăța. Îi dăduse managerului furios al portului spațial numărul de înregistrare al navei prăbuşite, precum şi numele lui Magus. Obi-Wan nu se îndoia că managerul portului îl va găsi cumva şi îi va cere plata pagubelor.

Siri se îndreptă spre el, cu părul umed şi dat după urechi.

— Şi acum ce facem? întrebă ea în timp ce se apropia.

— Am găsit un pilot care ne va duce pe Rondai-Two, spuse Obi-Wan. A spus că oricine a supraviețuit acelui accident merită ajutor. E un crucişător. Plecăm în câteva minute. Am putea ateriza până la prânz.

Siri aprobă din cap.

— Mă bucur să am în sfârşit veşti bune.

— Trebuie să ajungem la Taly.

Privirea lui Siri se întunecă.

— Dacă mai este în viață. Pirații ăia îl vor preda vânătorilor pentru recompensă.

— Simt că este în viață. Era cât pe ce să nu reuşim nici noi.

— Ştiu.

— Dar acum că am reuşit…

Niciunul dintre ei nu vorbi pentru o clipă. În jurul lor, muncitorii trudeau prin hangar. Dar pentru Siri şi Obi-Wan, era ca şi cum nimeni altcineva nu era acolo. Se priveau unul pe celălalt, amintindu-şi ce spuseseră pe navă. Îşi testară sentimentele. Fusese rezultatul circumstanțelor, al faptului că erau atât de aproape de moarte?

Nu. Era real. Era încă în ei.

— Ce ne facem? întrebă Siri. Ceea ce simțim… este interzis.

— Dar nu ne putem opri, spuse Obi-Wan. Aproape că am murit. Asta se poate întâmpla oricând, în orice misiune. Înțeleg asta. O accept. Dar nu voi accepta să mergem mai departe fără să fim împreună.

Siri înghiți în sec.

— Ce vrei să spui, Obi-Wan? Noi suntem Jedi. Nu putem fi împreună. Ataşamentul nu este calea noastră.

— De ce? izbucni Obi-Wan. Nu trebuie să fie aşa. Regulile se pot schimba. Consiliul poate schimba regulile, poate găsi o cale pentru noi. Putem fi în continuare Jedi şi totuşi…

— …să ne iubim, încheie Siri cu blândețe. Hai să-i dăm un nume. Să nu evităm să spunem ceea ce ştim.

Întinse mâna şi îi atinse mâneca.

— Ştim amândoi că nu vor schimba regulile pentru noi. Ordinul nu funcționează în acest fel. Regulile sunt acolo din motive care datează de mii de ani.

— Un motiv în plus pentru a le schimba, spuse Obi-Wan. Am putea aştepta câțiva ani, până când vom fi Maeştri. Atunci am putea fi o echipă. Am putea pleca în misiuni împreună!

Ochii lui Siri străluciră.

— Am fi o echipă grozavă. Apoi privirea ei se întunecă. Ei nu vor permite asta. Iar eu nu te voi lăsa să părăseşti Ordinul Jedi. Ştiu ce te-a costat ultima dată.

— Nu vreau să părăsesc Ordinul. Şi ştiu că nici tu nu ai putea.

— Este totul pentru mine, spuse Siri. Este o parte din mine. Este *acasă*. Vocea ei era moale. Dar şi tu eşti la fel.

— Va trebui să păstrăm acest secret.

Chiar în timp ce o spunea, Obi-Wan îşi simți inima suferind. Să păstreze un secret față de Qui-Gon? Ar putea face asta?

El a ținut secrete față de mine.

Dar el era Maestrul. Avea acest drept. Obi-Wan respinse gândul. Ştia că se născuse din resentimentele pe care le simțea față de tot ce se interpunea între el şi ceea ce îşi dorea. Nu era corect să dea vina pe Qui-Gon. Îşi putea respinge uşor resentimentele. Ceea ce nu putea respinge era sentimentul îngrozitor de a-şi ascunde inima de Qui-Gon.

— Va fi greu.

Privirea lui Siri era tulbure.

— Este singura cale. Altfel decidem să uităm totul.

Să uităm totul? Obi-Wan nu putu suporta când degetele ei coborâră de pe mâneca lui. În câteva ore ajunsese să-şi dea seama că Siri îi era la fel de necesară ca şi respirația. Era o parte din el. Era inima şi plămânii lui şi o parte din ceea ce îl ținea în picioare. Înghiți în sec.

— Nu pot să uit. Nu te pot lăsa să pleci.

Ochii lui Siri se umplură de lacrimi, iar acesta fu cel mai rău lucru dintre toate.

— Vom păstra secretul, atunci? Ne vom vedea când vom putea, cum vom putea.

Obi-Wan se simți atât de amețit. Atât de plin de uşurare doar pentru că era în viață. Atât de recunoscător că Siri era lângă el. Atât de plin de bucurie că ea îl iubea. Dar când privi în față, văzu înşelăciune. Putea să meargă pe acea cale?

— Trebuie să îl găsim pe Taly mai întâi, spuse Siri. Să încheiem misiunea. Apoi putem decide ce să facem.

— Taly este cel mai important lucru, fu de acord Obi-Wan.

Totul părea împotriva lor, dar, în mod ciudat, se simțea plin de speranță.

Vor găsi o cale.

Capitolul 17

Pilotul îi lăsă pe Adi şi Qui-Gon la portul spațial principal de pe Rondai-Two, spunându-le că Jedii erau *o nová uimitoare într-un grup de stele*. Ar fi fost fericit să-i ajute oricând.

Era aproape de răsărit. Cerul era încă întunecat, dar începea să devină gri. Qui-Gon şi Adi nu pierdură timpul şi se grăbiră spre locul de întâlnire. Călătoria lor de două zile le dăduse destul timp pentru a face planuri. *Centrul Ulta* era un loc de conferințe exclusivist, construit special pentru a găzdui întâlniri corporatiste şi diplomatice la nivel înalt. Centrul ocupa un complex mare în oraşul Dal. În timpul călătoriei, Qui-Gon şi Adi se documentaseră. Centrul se lăuda cu o securitate de nivel înalt pentru cele mai private întâlniri şi refugii. Avea propria platformă de aterizare pe acoperiş, unde oaspeții puteau sosi în secret. Nimeni nu avea voie înăuntru decât dacă era oaspete. Era necesară rezervarea camerelor cu luni de zile înainte, iar oaspeții din grupuri diferite nu se vedeau niciodată, deoarece existau aripi separate pentru fiecare întâlnire. Fiecare oaspete trebuia să treacă printr-un control de securitate la nivel înalt.

Qui-Gon şi Adi nu puteau intra pur şi simplu.

— Ai vreo idee? întrebă Adi. Trebuie să intrăm ca să ne putem gândi la planul de atac. Nu vrem să anunțăm faptul că suntem Jedi. Este mai bine ca vânătorii de recompense să nu ştie că i-am urmărit până aici.

Qui-Gon aruncă o privire în jur.

— Cafeneaua aceea tocmai se deschide. E o dimineață frumoasă pentru a sta afară.

Adi păru exasperată.

— Cu siguranță că avem lucruri mai bune de făcut. Scană zona pentru o clipă. Oh, înțeleg. Putem supraveghea de acolo. Acesta era scopul tău?

— Da, spuse Qui-Gon. Şi mi-e sete.

Adi ridică o sprânceană în loc să zâmbească, dar era obişnuit cu asta.

Comandară câte o cană de *ceai Tarine* şi se aşezară la o masă afară. Răcoarea din aer începu să se diminueze pe măsură ce soarele începea să răsară. Rondaii începură să iasă din casele lor şi să plece la muncă. Trecură pe lângă ei, unii cu un scop, alții bucurându-se de dimineață. Câțiva se opriră la cafenea. Părea să fie un loc popular. Qui-Gon se bucură de companie. Asta i-ar fi ascuns mai bine. Rondai-Two era o lume cosmopolită, cu mulți vizitatori. Nimeni nu îi băgă în seamă.

Totul aici era blând – vremea, care nu ajungea niciodată la îngheț; peisajul, care nu avea munți înalți, ci doar dealuri; şi ritmul oraşelor, care era aglomerat, dar nu frenetic. Totul la centrul de conferințe fusese proiectat pentru a-i ascunde securitatea ridicată şi pentru a-l face să se integreze în împrejurimile plăcute.

Un zid de securitate încercuia centrul. La intrare erau prezenți doi agenți de securitate. Zidul era îndulcit de fântâni care curgeau invizibil din partea superioară şi coborau într-un jet continuu şi muzical, până la un bazin lung care servea drept şanț în jurul structurii. Luminile colorate care erau ascunse sub apă prezentau o gamă în continuă schimbare de albastru şi violet. În fața bazinului, se îngrămădeau arbuşti

înfloriți de aceleaşi culori, cu nuanțe spre violet intens şi albastru marin.

Centrul de conferințe din spatele zidului era construit într-un design radial, cu aripi care se extindeau de la un hol central ca nişte brațe ieşite în afară. Era acoperit cu duroțel care fusese lustruit până la un albastru moderat. În lumina soarelui, Qui-Gon se gândi că se va contopi cu cerul. Era o clădire care încerca să se facă cât mai invizibilă cu putință. Aeronavele şi taxiurile aeriene treceau pe lângă ea. Ritmul începuse să se accelereze. Totuşi, aceştia erau doar muncitorii matinali, cei care se duceau la muncă atunci când cerul era încă întunecat.

— Capcane de securitate în zid, murmură Adi. Senzori de mişcare la poartă. Scanări cu iris pentru oaspeți. Nu va fi uşor să lansezi un atac aici.

— De aceea va fi aici, spuse Qui-Gon. Se simt în siguranță. Şi de ce altfel ar fi angajat Argente cinci vânători de recompense? Ştie că cere imposibilul.

— Deci, spuse Adi, cum vor face imposibilul posibil?

— Fiecare vânător de recompense are abilități diferite, spuse Qui-Gon. Gorm este forța brută. Lunasa este imitatoarea. Raptor este ucigaşul eficient. Pilot este cel mai bun la planificarea evadărilor.

— Şi Magus?

— El este creierul. El vine cu planul. Dacă reuşim să punem piesele laolaltă, putem să ne dăm seama înainte să se întâmple.

— Cu alte cuvinte, spuse Adi, trebuie să fim şi noi minți criminale. Dintr-o dată, ea îi aruncă o privire tăioasă. Tu aştepți ceva. Ce anume?

Qui-Gon luă o înghițitură de ceai.

— În hoteluri ca acesta, se mândresc cu faptul că nu folosesc droizi pentru a curăța camerele sau a livra mâncarea. Nici măcar droizi de protocol. Folosesc doar ființe vii. Ei spun că asta dă serviciului *o notă vie*. Că ființele pot anticipa nevoile şi te pot face să te simți confortabil, pot face lucruri pe care droizii nu le pot face.

— Şi?

Qui-Gon ridică din umeri.

— Camerele trebuie să fie curățate. Îşi învârti ceaşca de ceai. Ai observat cum arăta Lunasa pe navă în timpul bătăliei?

— Am observat armele pe care le-a îndreptat în direcția mea, spuse Adi. Poți să treci la subiect?

— Părul ei era diferit.

Linia familiară de exasperare apăru între sprâncenele lui Adi.

— Nu sunt atentă la coafuri, Qui-Gon.

— Când am văzut-o prima dată, avea părul blond. Îşi purta părul în împletituri. În timpul bătăliei, părul ei era scurt şi negru.

Qui-Gon observă nerăbdarea lui Adi, şi se forță să nu zâmbească. Adi nu petrecuse prea mult timp în ton cu Forța Vie.

— Ai observat că băştinaşii de pe Rondai-Two sunt toți cu părul negru?

Adi îşi strânse buzele. Acum ştia că Qui-Gon o conducea undeva, iar ei nu-i plăcea să fie condusă.

— Ah, iată că vin lucrătorii de serviciu, spuse Qui-Gon.

Dincolo de bulevard opri un autobuz aerian. Coborî un grup de băştinaşi Rondai, purtând uniforme negre. Se îndreptară spre biroul de securitate, iar ofițerul căscă şi le făcu semn să intre.

— Fără control de securitate, icni Adi.

— Vin în fiecare zi. Gărzile se plictisesc. Fac economii. Asta face ca orice sistem de securitate să fie şubred. Qui-Gon luă o înghițitură de ceai. Vezi pe cineva cunoscut?

Adi şuieră brusc.

— E ea. Lunasa. Intră direct înăuntru! Să mergem!

— Aşteaptă o clipă. Vor sosi şi ceilalți. Am sentimentul că atacul va avea loc în această dimineață.

— Qui-Gon. Vocea lui Adi era ascuțită. Speederul acela. Priveşte.

Qui-Gon aruncă o privire spre locul indicat de Adi. Pilot şi Raptor erau într-un speeder, trecând pe lângă ei. Înghesuit între ei era Taly. Băiatul nu îi văzu. Se holba drept înainte. Era clar că încerca să nu pară la fel de îngrozit pe cât se simțea.

— L-au prins pe Taly, spuse Qui-Gon. Dar unde sunt Obi-Wan şi Siri?

Adi clătină din cap, cu ochii ei negri tulburi.

— De ce îl țin în viață? întrebă ea.

— Şi pentru cât timp? se întrebă Qui-Gon.

Capitolul 18

De teamă să nu atragă suspiciuni, Qui-Gon şi Adi părăsiră cafeneaua. Se plimbară pe stradă şi făcură cale întoarsă, ascunzându-se în holul unei clădiri, în timp ce funcționarii treceau pe lângă ei.

— Îi va băga pe ceilalți înăuntru, spuse Qui-Gon. Pe fiecare dintre ei – au plănuit deja asta. Sau poate ca unii dintre ei sunt deja înăuntru. Sunt aici de două zile. N-avem de unde să ştim.

— Cu excepția lui Pilot şi a lui Raptor, zise Adi. Şi cineva trebuie să-l supravegheze pe Taly, dacă... Dacă nu-l ucid.

— Dacă ar fi avut de gând să o facă, ar fi făcut-o deja. Pilot îl va supraveghea pe Taly. El este responsabil pentru evadare. Dar Raptor tot trebuie să intre în centru. Ştim asta cu siguranță. El ar putea fi ultima piesă. Când va intra, planul va începe.

— Ar trebui să anunțăm paza.

Qui-Gon clătină din cap.

— Nu încă. Dacă intră în alertă, ne-ar putea împiedica să intrăm. Asta, dacă ne vor crede măcar. Aceşti vânători de recompense sunt obişnuiți cu ofițerii de securitate. Îi vor secera într-o clipă. Nu ne vor fi de ajutor şi îşi vor pierde viața. Cred că ar trebui să ne ocupăm noi înşine de ei.

Adi se gândi un moment.

— De acord.

Oricât de mult ura Adi să primească indicații de la altcineva, nu lăsa niciodată ca acest lucru să interfereze cu judecata ei. Apoi privi spre centru, gândindu-se.

— Bazinul, spuse ea. Ştim că fiecare suită de camere are şi propria piscină. Ele trebuie să fie alimentate de la o sursă centrală. Şi trebuie să fie substanțială.

— Raptor, spuse Qui-Gon. Are branhii.

— Exact la asta mă gândeam.

În acel moment, un camion mare repulsorlift apăru pe stradă, mergând cu viteză. Ieşi de pe banda sa şi se izbi de un autobuz speeder. Şoferul îşi flutura brațele în semn de frustrare, dând vina pe şoferul autobuzului speeder. Jedii îl identificară imediat pe Pilot deghizat în şoferul camionului. Agenții de securitate din cabina de la intrare îşi întoarseră capetele spre accident.

— Şi iată diversiunea, spuse Qui-Gon. Haide.

Alergară pe stradă şi ocoliră camionul, nevrând să-l alerteze pe Pilot. Dintr-o dată, îl văzură pe Raptor ieşind din tufişurile înflorite şi strecurându-se în bazinul reflectorizant, dispărând sub apă. Qui-Gon şi Adi se aflau la doar câteva clipe în urma lui. Îşi puseră respiratoarele în timp ce alergau şi se strecurară imediat în piscină. Apa era rece şi surprinzător de adâncă. Înotară rapid în timp ce culorile străluceau, schimbându-se în albastru, apoi mov. Adi îl înghionti pe Qui-Gon. O umbră se mişca, înotând rapid spre perete. O urmară, dar umbra dispăruse. Într-o clipă era acolo. În clipa următoare, dispăruse. Qui-Gon înotă înainte, lovind puternic cu picioarele.

Se lovi de un perete gol. Adi făcu un gest spre fundul bazinului. Suprafețe reflectorizante fuseseră aşezate şi înclinate în diferite moduri pentru a adânci efectul

luminilor colorate. Nu văzuseră umbra lui Raptor. Îi văzuseră doar reflexia. Fusese imposibil să facă diferența sub luciul strălucitor al apei. Qui-Gon voia să geamă cu voce tare, dar nu voia să scape dispozitivul respirator.

Acum pierdeau timp prețios. Trebuiau să descopere unghiurile de reflexie, şi încă repede. Piscina era prea mare pentru a căuta centimetru cu centimetru. Nu aveau timp. Adi înotă în jos, spre reflectoare. Qui Gon o urmă. Analiză nedumerit unghiurile. Unde era Obi-Wan când avea nevoie de el? Acesta era exact genul de lucruri la care ucenicul său se pricepea. Creierul lui Obi-Wan era programat pentru logică. Dar la fel era şi al lui Adi. Arătă cu degetul şi începu să înoate cu putere. Qui-Gon o urmă. Adi găsi o conductă subacvatică într-un labirint de țevi mai mici. Era destul de mare ca să înoate prin ea. Qui-Gon îi văzu umbra pe perete, în acelaşi loc în care dispăruse Raptor. Adi întoarse maneta şi ecluza se deschise. Apoi înotă înăuntru, iar Qui-Gon o urmă. Nu-şi putea folosi brațele pentru a se propulsa. Țeava era prea mică. Se bază pe picioare, urmărind mişcarea bocancilor lui Adi şi bulele care curgeau în urma ei.

Țeava îi aduse într-un alt bazin. Lumina se schimbă, iar el ştiu că piscina era parțial deschisă la aer. Adi începu să înoate în sus. Ieşiră la suprafață în tăcere. Dincolo de bazin şi în fața unei uşi largi din oțel transparent, Raptor se întâlnise deja cu Lunasa, Magus şi Gorm. Toți vânătorii de recompense erau puternic înarmați.

Lunasa avea acum arme legate la glezne şi la încheieturi. Gorm purta o centură cu arme. Un blaster cu repetiție era legat de spatele lui Raptor, iar Magus purta o vestă din țesătură de armură cu diverse buzunare şi avea două tocuri de arme legate în jurul şoldurilor.

Cei patru vânători de recompense împinseră uşa şi se despărțită. Încă nu-i văzuseră pe Jedii care acum alergau în tăcere în spatele lor. Magus se îndreptă spre acoperiş, Lunasa o luă pe un coridor. Raptor o luă pe un al doilea coridor, iar Gorm se strecură pe o altă uşă.

Surprinşi, Qui-Gon şi Adi se opriră să se consulte pentru o clipă.

— O iau eu pe Lunasa, spuse Adi.

Lunasa era încă la vedere, la capătul coridorului.

Qui-Gon avu o fracțiune de secundă să aleagă. *Raptor*. Era cel mai aproape. Cu cât îi puteau doborî mai repede, cu atât mai bine.

Erau doar patru. Cinci, dacă Pilot ar fi găsit cumva o cale de intrare. Dar Qui-Gon se îndoia de asta. Paria că vehiculul uriaş de afară adăpostea un crucişător cu care putea zbura pe acoperiş. Taly, fără îndoială, se afla şi el în spatele camionului.

Patru vânători de recompense. Câte doi pentru fiecare Jedi. Nu era o problemă. Qui-Gon îşi spunea asta, dar ştia şi că Jedii erau oarecum dezavantajați. Vânătorii de recompense studiaseră probabil planurile structurale ale centrului de conferințe timp de săptămâni întregi. Dacă îşi făcuseră treaba – şi nu se îndoia că şi-o făcuseră – cunoşteau fiecare pasaj, fiecare turbolift utilitar, fiecare conductă.

Şi mai ştia şi că timpul era împotriva lor. Chiar dacă un singur vânător de recompense reuşea să treacă, el sau ea ar fi fost suficient pentru a face ravagii.

Raptor îl văzu pe Qui-Gon pe urmele lui şi se întoarse. Trimise o rafală de foc în spatele lui, sperând să-l încetinească pe Jedi, dar Qui-Gon nu îşi micşoră ritmul, deviind focul în timp ce alerga. Îl urmă pe Raptor într-un spațiu vast, plin de țevi aburinde – spălătoria. Căldura şi aburul îl loviră. Norii de vapori îi obturau vederea.

Se opri, ascultând paşii. Era doar tăcere. Apoi auzi şuieratul unui lansator de rachete. Era pregătit să se mişte sau să o devieze dacă putea, dar aceasta lovi la cel

puțin un metru distanță.

O țintă proastă, avu el timp să gândească nedumerit, chiar înainte ca țeava să se spargă şi apa fierbinte să iasă într-un şuvoi violent. Qui-Gon folosi Forța pentru a sări şi a evita apa. Aburul îl urmări când ateriză la câțiva metri distanță. Acum îl văzu pe Raptor, îi văzu dinții sclipindu-i pe fața murdară în timp ce rânjea şi lansa o altă rachetă. Racheta porni, înaintând spre Qui-Gon. Jediul se feri şi se rostogoli departe de rachetă, care continuă să-l urmărească. Folosind Forța, sări peste Raptor.

Incapabilă să-l urmărească, racheta explodă într-o mare unitate de spălare. Apa fu pulverizată şi furtunurile țâşniră din maşină ca nişte şerpi mortali.

Qui-Gon se dădu înapoi şi se ciocni cu un coş de rufe care fusese smuls de pe o bandă transportoare. Cearşafurile împăturite zburară prin aer ca nişte păsări mari şi neîndemânatice, apoi căzură, ca o cursă cu obstacole de țesătură moale şi pufoasă.

Văzu că aterizase în apropierea unei serii de benzi transportoare înălțate care treceau pe deasupra capului său. Pe aceste benzi se aflau containere mari de lenjerii, cearceafuri şi prosoape. Dintr-o privire văzu că, după ce erau împăturite de droizi, rufele erau încărcate în containere şi trimise pentru a fi depozitate. Acestea continuau pe banda transportoare până la ieşire, unde roțile pocneau pe podea.

Raptor introducea o altă rachetă în lansatorul de la încheietura mâinii sale. Qui-Gon putea să vadă de la acea distanță că era o Merr-Sonn K21 – suficient de puternică pentru a doborî din aer un swoop şi a-l transforma în resturi topite. Văzu punctul de lumină pe care însemna că sistemul de orientare cu laser era activat.

Nu avea nicio îndoială că era fixat pe el. Îşi îndreptă Forța spre containere. Banda transportoare se mişcă mai repede. Containerele se ciocniră unele de altele şi începură să cadă. În timp ce Raptor lansa racheta, containerele se izbiră de ea, iar rufele se înfăşurară în jurul ei, interferând imediat cu dispozitivul de orientare.

Aşa cum se aştepta Qui-Gon, racheta încetini, momentan împiedicată de lipsa țintei. În acelaşi timp, Raptor sări în față în acelaşi mod în care se mişcase atunci când lansase celelalte rachete. Intră direct în racheta învelită în rufe, care, interpretându-l greşit ca țintă, explodă la impact. Qui-Gon se întoarse din fața exploziei. Raptor nu mai era un pericol pentru nimeni.

Jediul alerga acum în direcția opusă, înapoi spre uşa pe care intrase. Nu voia să se piardă în labirintul de coridoare. Trebuia să-şi urmeze proprii paşi.

Alergă pe coridor şi o văzu pe Adi alergând spre el.

— Am prins-o pe Lunasa. Este imobilizată de gărzile de securitate, spuse ea. Nu mai are arme asupra ei. Dar nu-i pot găsi pe ceilalți. Este alertă de securitate, dar nu se aude nimic. Nu vor ca oaspeții să se supere.

— Vor fi câțiva oaspeți supărați dacă nu-i prindem pe Gorm şi Magus, sublinie Qui-Gon. Trebuie să cercetăm toată aripa asta. Ai aflat unde este întâlnirea?

— Pe aici, în *Apartamentul Constelației*. Au trimis paza acolo. Mi-au spus că se vor ocupa ei de asta.

— Să mergem, spuse Qui-Gon.

Traseul îi duse pe lângă locul unde trebuia să fie țină Lunasa. Patru gărzi de securitate zăceau moarte pe jos.

— N-ar fi trebuit să-i las, spuse Adi.

— Trebuia s-o faci. Haide.

Qui-Gon o luă la fugă. Era îngrijorat acum. I-ar fi putut folosi pe Obi-Wan şi Siri în situația asta. Vânătorii de recompense erau împrăştiați. Nu ar fi plecat până nu şi-

ar fi făcut treaba. Vor trebui să se adune în cele din urmă, dar între timp, oricine le-ar fi stat în cale ar fi fost ucis.

Găsiră *Apartamentul Constelației*. Un trio de gărzi stătea în fața uşilor.

— Nimeni nu intră, spuse liderul lor. Şi nimeni nu iese. Suntem în izolare.

— Vor intra cumva, zise Qui-Gon. Trebuie să ne lăsați să-l examinăm.

— Avem totul sub control, repetă glacial paznicul.

— Ascultă, spuse Adi, ai patru prieteni morți la capătul holului. Ar fi bine să ne permiți să vă ajutăm.

— Este ceva în neregulă cu auzul vostru? Ne descurcăm…

Dintr-o dată, ochii îi deveniră sticloşi şi căzu. Qui-Gon se aplecă peste el şi văzu săgeata din gât. Se răsuci şi văzu că Adi fugea deja.

— Magus! îi spuse ea lui Qui-Gon.

Gărzile rămase păreau hotărâte, ținându-şi blasterele ridicate, dar din când în când aruncau câte o privire nervoasă spre camaradul lor căzut. Încrezător că nu vor trage în el, Qui-Gon trecu prin el şi îşi folosi sabia pentru a crea o gaură în uşa încuiată suficient de mare pentru a sări prin ea. Douăzeci de lideri planetari stăteau la o masă mare de şedință. Îngrijorarea se transformă în panică atunci când îl văzură pe Qui-Gon sărind înăuntru, cu sabia de lumină activată.

— Am venit să vă ajut, spuse el.

O pereche de cizme se loviră de fereastră. Lunasa folosise un cablu lichid pentru a coborî în rapel. Cu aceeaşi mişcare rapidă, tăie oțelul transparent cu o mână şi aruncă o grenadă cu cealaltă.

— Jos! strigă Qui-Gon.

Explozia zgudui camera. Qui-Gon îi trase pe toți cei la care ajunse cu el sub masă, în timp ce resturile plouau. Un lider fu rănit. Un altul zăcea nemişcat. Qui-Gon nu aşteptă să se risipească praful. Sări spre Lunasa, care se întindea spre puşca cu repetiție pe care o avea în spate. Se izbi de ea, aruncând-o direct prin fereastră. Amândoi zburară prin aer, coborâră zece etaje şi aterizară în piscină.

Înecându-se, Lunasa ieşi la suprafață. Încercă să înoate, dar Qui-Gon o prinse de picioare, o răsturnă şi o trase afară din apă. Ea zăcea gâfâind pe duracretă în timp ce ofițerii de securitate alergau spre ei.

— Nu o lăsați să mişte, le spuse Qui-Gon. Nici măcar un centimetru.

O văzu pe Adi pe acoperiş. Magus folosea un blaster cu repetiție, o armă foarte puternică pe care chiar şi o sabie de lumină avea probleme în a o devia. Qui-Gon alergă spre perete. Unde era Gorm? Încă o dată, îşi dori să aibă Padawanii cu ei.

Îşi desfăşură cablul lichid şi îl auzi fluierând în timp ce-l trăgea cu viteză maximă până pe acoperiş. Odată ajuns acolo, Qui-Gon îl atacă pe Magus, cu sabia în mână.

Acesta îl surprinse. Nu continuă atacul, ci fugi. Qui-Gon şi Adi săriră, învârtindu-se prin aer în timp ce Magus îşi schimba cursul şi se arunca de pe acoperiş. Ateriză câteva etaje mai jos şi se izbi de un luminator.

Îi lăsaseră neprotejați pe liderii planetari, iar Gorm era încă în libertate. Dar Magus era atât de aproape. Ce era de făcut? Adi şi Qui-Gon aterizară uşor pe acoperiş şi schimbară o privire rapidă.

— Avem noi grijă de el!

Obi-Wan strigase cuvintele în timp ce apărea, străbătând acoperişul cu Siri. Apoi săriră prin luminatorul spart, cu săbiile activate.

Fără un alt cuvânt, Qui-Gon şi Adi îşi activară lansatoarele şi alunecară în jos,

în sala de şedinţe. Liderii răsturnaseră masa şi se ghemuiseră în spatele ei, în timp ce flăcările răzbăteau dinspre coridor. Gorm folosea un aruncător de flăcări.

Căldura era intensă. Qui-Gon simţi cum îi arde pielea. Masa luă foc, iar liderii fugiră înapoi. Gorm puse aruncătorul de flăcări în toc şi avansă, trăgând. Qui-Gon şi Adi săriră în faţa mesei în flăcări. Săbiile lor erau o pată de lumină şi mişcare. Îl împinseră pe Gorm înapoi. Fiind jumătate fiinţă, jumătate mecanic, era mai solid decât era normal. Deşi armura îi fusese înnegrită de foc, nimic nu-l încetinise.

Qui-Gon voia să pună capăt situaţiei. Fiinţele din spatele lui erau îngrozite pentru viaţa lor, iar el intenţiona atât să le protejeze, cât şi să scurteze acest calvar. Jedii nu luptau cu furie, dar vânătorii de recompense îl enervau întotdeauna pe Qui-Gon. Era josnic să ucizi. Să ucizi pentru bani era şi mai rău. Nu înţelegea mentalitatea unei fiinţe care se angaja să facă rău unor fiinţe. Chiar şi unui băiat de zece ani.

Continuă să înainteze. Dezavantajul lui Gorm era credinţa în propria invincibilitate. Se credea o fortăreaţă. Se credea imbatabil.

Până acum, spuse Qui-Gon în gând. *Până acum.*

Armura placată a lui Gorm era formidabilă, dar nu întâlnise încă o sabie de lumină. Qui-Gon se mută într-o parte, iar Gorm îl urmă. Îşi ridică braţul pentru a se năpusti asupra lui Qui-Gon, crezând, fără îndoială, că va fi mai rapid şi mai puternic. Qui-Gon se feri, astfel încât primi doar o lovitură ricoşată. Asta fu de ajuns pentru a-i înmuia genunchii, dar se aşteptase la asta, o plănuise. Cu o împingere în sus, ţinti casca lui Gorm. Casca era acolo unde se afla inteligenţa lui. Acolo unde sistemul său de ţintire comunica cu servomotoarele sale, unde motivaţia sa alimenta blasterele încorporate în mâinile sale.

Gorm clătină din cap. Fumul se ridică dintr-o parte a căştii. Îl atacă din nou pe Qui-Gon. Simţind ce avea de gând Qui-Gon, Adi se mută în partea cealaltă. Împreună îi aplicară lovituri simultane în cască. Casca se topi şi se lipi de gâtul lui Gorm.

Pentru o clipă, Gorm păru surprins. Apoi, ochii lui se înroşiră de furie. Cu un urlet, se repezi spre Qui-Gon şi încercă să o lovească pe Adi. Dar săbiile îşi făcuseră treaba. Semnalele erau contradictorii. Servomotoarele funcţionau defectuos iar Gorm căzu. Qui-Gon se aplecă deasupra lui. Nu era mort, dar cu siguranţă era incapacitat.

Qui-Gon îşi ridică privirea. Magus stătea nemişcat la capătul holului. Dintr-o privire rapidă, îi văzu pe Jedi şi pe monstrul vânător de recompense căzut pe podea. Se uită drept în ochii lui Qui-Gon şi apoi ridică din umeri, ca şi cum ar fi spus: *Eh, asta e, nu a mers prea bine. E timpul să plec.* Apoi sări în turbolift.

Obi-Wan şi Siri apărură de după colţ, cu frustrarea pe faţă.

— L-am pierdut.

— Acoperişul, spuse Qui-Gon.

Îşi folosiră lansatoarele de cabluri. Când ajunseră pe acoperiş, văzură că Pilot aterizase cu un speeder, iar Magus începuse să alerge spre el. Îl putură vedea pe Taly pe scaunul din faţă.

Magus se opri şi îşi îndreptă blasterul spre capul lui Taly. Jedii se opriră.

Ochii vânătorului de recompense erau amuzaţi.

— Probabil că îl vreţi pe băiat, spus el.

— Ştii bine că da, răspunse Qui-Gon.

— Pilot, adu-l afară, spuse Magus.

— Ne ştie numele, ne cunoaşte feţele! strigă Pilot.

— La fel şi ei, idiotule. Fă-o.

Mormăind, Pilot îl ridică pe Taly, care era legat de mâini şi de picioare.

— Pilot îl va arunca de pe acoperiş dacă nu ne permiteți să scăpăm, spuse Magus calm.

Pilot se echilibră pe partea din față a navei. Taly se uită la ei. Fusese curajos atât de mult timp. Acum, teroarea lui îi atingea inima lui Qui-Gon.

— Poți pleca, îi spuse el lui Magus.

Dar în loc să-l aştepte pe Pilot, Magus sări în speeder, apoi acceleră. Cu un țipăt, Pilot zbură, scăpându-l pe Taly. Siri făcu un salt direct de pe acoperiş şi îl prinse pe Taly cu picioarele. Apoi se legănară la capătul lansatorului de cabluri, pe care reuşise cumva să îl prindă de linia acoperişului chiar în timp ce cădea.

Pilot căzu de pe acoperiş. Îi auziră țipătul de moarte, apoi un zgomot surd şi înfundat.

Iar Magus zbură, liber.

Capitolul 19

Doi lideri planetari fuseseră grav răniți, dar supraviețuiseră cu toți. Raptor şi Pilot erau morți. Gorm şi Lunasa fuseseră luați în custodie. Era bine de ştiut că galaxia avea să scape de ei pentru o bună perioadă de timp.

Taly era îngrijit de un droid medical. Băiatul avea câteva vânătăi, dar în rest nu fusese rănit. Qui-Gon se ghemui lângă el în timp ce medicul aplica bacta pe o zgârietură de pe picior.

— Cum te-ai descurcat? întrebă Jediul. Cum ai reuşit să rămâi în viață?

Taly zâmbi, apoi tresări când droidul medical curăță o altă zgârietură.

— Le-am spus că am făcut o copie a conversației pe care o auzisem. Şi că ştiam cine îi angajase, şi că era totul pe tija de înregistrare, dar era ascunsă într-un loc de unde, dacă mi se întâmpla ceva, ar fi fost trimisă direct la Senat. Se pare că se temeau mai mult de persoana care i-a angajat. Cineva puternic, care i-ar ruina sau poate chiar ar angaja alți vânători de recompense pentru a-i urmări şi a-i ucide. Aveau prea multe alte lucruri de făcut ca să încerce să mă facă să le spun. Cred că aveau de gând să se ocupe de mine după atac. Dar ştiam că veți apărea voi, Jedii.

— Şi ştii cine i-a angajat pe vânătorii de recompense? întrebă Qui-Gon.

— Nu sunt sigur. S-au spus atât de multe lucruri, încât sunt confuz.

— Nu prea cred. Cred că dacă ai fi auzit cine i-a angajat, ți-ai fi amintit exact.

Taly nu spuse nimic. Qui-Gon îşi dădu seama că Taly nu-i va spune. S-ar putea să nu spună nici măcar Senatului. Prea multă povară era pe umerii acestui băiat, dar învățase în scurt timp cum să lupte. I se dăduse o lecție despre cunoaştere ca putere, iar el putea deține cea mai importantă piesă din puzzle. Nu ar fi renunțat la ea.

— În locul tău, aş spune Senatului, îl sfătui Qui-Gon. Cunoaşterea înseamnă putere, dar este şi un pericol.

— Mă pot descurca cu pericolul.

— Vei ajunge departe în viață, Taly, spuse Qui-Gon.

Se ridică în picioare cu un oftat.

— Când putem pleca pe Coruscant?

— În curând. Proprietarul hotelului îşi trimite propriul crucişător să ne ducă înapoi. Ar trebui să fie destul de luxos.

Taly se lumină.

— Şi părinții mei? Putem să vedem dacă îi putem contacta?

— Da. Vom face şi asta.

Qui-Gon se întoarse. Obi-Wan şi Siri stăteau singuri lângă piscină. O alarmă răsună încet în el. Ceva era diferit. Se uitau unul la celălalt. Nu glumeau şi nici nu se agitau cu centurile lor. Pur şi simplu vorbeau. Qui-Gon simți o spaimă tăcută. Era ceva între ei. Se întâmplase ceva. Îl văzu pe Obi-Wan zâmbind şi întinzându-se să atingă buza lui Siri, unde era o mică rană. Văzuse toate zâmbetele lui Obi-Wan, dar pe acesta nu-l mai văzuse niciodată.

— Nu avem nicio dovadă, spuse Adi, venind lângă el.

Qui-Gon fu confuz pentru o clipă. *Oare Adi văzuse ceea ce văzuse şi el?*

— Nimic despre Passel Argente. Va scăpa. Vânătorii de recompense nu vor vorbi, bineînțeles. Putem suspecta *Alianța Corporativă*, dar nu cred că vom putea dovedi ceva. Adi suspină. Văzuse aceeaşi scenă ca şi el, doi Padawani stând lângă o piscină, dar nu observase nimic. Deci este o mică victorie.

— Douăzeci de ființe sunt în viață, spuse Qui-Gon. Douăzeci de lumi nu şi-au pierdut liderii. Douăzeci de familii nu i-au pierdut pe cei dragi. N-aş numi asta o victorie *mică*.

Adi ridică ambele sprâncene spre el de data asta pentru a arăta cât era de nemulțumită.

— Nu diminuez asta, Qui-Gon. Spun doar că... oh, nu ştiu, izbucni Adi cu o emoție neobişnuită. Se pare că în aceste zile, ducem la bun sfârşit o misiune şi avem succes, dar întotdeauna există ceva ce se pare că nu am reuşit să facem. Reuşim lucrul mic, dar nu şi lucrul mare. Oh, urăsc să fiu imprecisă!

— Ştiu, spuse Qui-Gon. Mulți dintre noi simt asta. Senatul devine tot mai fracturat pe zi ce trece. Grupuri precum *Alianța Corporativă* devin tot mai îndrăznețe în şiretlicurile lor. Am viziuni despre o zi în care nu vom mai fi pacificatori, ci războinici.

Adi părea tulburată.

— Viziunile vin şi pleacă.

— Asta rămâne.

— Sper că te înşeli.

— Nu mai mult decât sper şi eu. Privirea lui Qui-Gon se opri asupra lui Obi-Wan şi Siri. Nu mai mult decât mine.

* * *

Ochii lui Taly deveniseră uriaşi pe măsură ce clădirile Senatului apăreau la vedere.

— Ştiam că trebuia să fie mare. Dar asta... e frumoasă. Şi cum poți ajunge undeva pe aceste culoare spațiale? Totul este atât de aglomerat.

— Înveți să te descurci, spuse Obi-Wan. Aici e platforma de aterizare.

Pilotul ghidă crucişătorul spre o aterizare lină. Taly se uită cu regret la interiorul luxos al navei.

— Aceasta este probabil cea mai uimitoare navă cu care voi călători vreodată.

— Cumva mă îndoiesc de asta, spuse Qui-Gon.

Îl escortară personal pe Taly la întâlnirea cu comisia Senatului şi îl priviră cum intra înăuntru. Îşi ascundea bine nervozitatea.

— Sper că va spune tot ce ştie, spuse Adi.

Cu o privire la Obi-Wan, Qui-Gon spuse:

— Nimeni nu spune tot ce ştie.

* * *

Înapoi la Templu, Jedii se despărțiră pentru a se întoarce în camerele lor să se odihnească. Qui-Gon îi făcu semn lui Obi-Wan.

— Să facem o plimbare, spuse el.

Văzu nedumerirea de pe fața lui Obi-Wan. O plimbare după o misiune grea şi fără somn timp de trei zile? Epuizarea lui Obi-Wan era evidentă, dar se întoarse fără

un cuvânt şi păşi alături de Qui-Gon. Acesta îl conduse spre *Sala celor O Mie de Fântâni*, locul unde avuseseră întotdeauna cele mai importante discuții.

Apa pulverizată răcoritoare îi învioră în timp ce mergeau în liniște pe cărările întortocheate.

— A fost o misiune grea pentru tine, spuse el. Cred că te-ai gândit la ce e mai rău când erai la bordul acelei nave.

— Nu ne aşteptam să supraviețuim, recunoscu Obi-Wan.

— Şi cum te-a făcut asta să te simți?

Obi-Wan clătină din cap.

— M-a făcut să simt multe lucruri. Frică, desigur. Şi regret.

— Regret?

— Regret pentru lucrurile pe care încă nu le-am făcut, spuse Obi-Wan. Regret că nu am recunoscut mai devreme… că nu am putut să am…

Se zbătu şi tăcu.

— Pe Siri, spuse Qui-Gon.

Obi-Wan se opri.

— Ştii?

— Am văzut asta între voi. Qui-Gon începu să meargă din nou, iar Obi-Wan veni lângă el. Se întâmplă uneori, între Padawani. Mai ales în situații extreme…

Obi-Wan se opri din nou, iar Qui-Gon văzu că era furios.

— Nu, spuse ucenicul. Îmi dau seama de ceea ce urmează să aud de la tine. Dar nu diminua esta.

Vorbea ca un bărbat. *Este un om, prostule*, îşi spuse Qui-Gon. *Şi are dreptate. Cine eşti tu să-i iei dragostea?*

— Îmi pare rău, Obi-Wan, spuse Qui-Gon. Haide, să continuăm să mergem. Deci, ştii ce am de gând să spun, nu-i aşa?

— Că ataşamentul este interzis. Că am ales această cale şi că trebuie să o urmez. Că nu este loc pentru un astfel de angajament personal în Ordinul Jedi. Că fiecare dintre noi trebuie să se elibereze de ataşamentul personal, altfel nu putem face munca pe care suntem meniți să o facem. Că o conexiune cu Forța este un dar pe care trebuie să-l onorăm nu doar în inimile noastre, ci şi în alegerile noastre.

— Spui aceste lucruri ca şi cum nu ar avea niciun sens.

— Uneori totul dispare când îți dai seama că iubeşti.

Şi ce ar putea Qui-Gon să răspundă la asta, în afară de a spune *ştiu*?

— Suntem împreună de mulți ani, Padawan, spuse Qui-Gon în schimb. Cred că am câştigat amândoi încrederea şi respectul celuilalt. Mă răneşte faptul că nu vrei sfatul meu într-o chestiune atât de importantă.

Pe fața lui Obi-Wan se citi lupta.

— Nu vreau sfatul tău pentru că mi se va frânge inima să nu-l urmez, spuse el în cele din urmă.

— Aşa că nu mi-l vei cere.

— Bineînțeles că vreau să aud ce crezi, Maestre, spuse Obi-Wan în cele din urmă. Nu vreau să te rănesc. Totuşi, pare inevitabil ca cineva să fie rănit.

— Ah, spuse Qui-Gon. Şi iată prima ta lecție despre motivul pentru care dragostea este interzisă între Jedi.

Obi-Wan nu spuse nimic. Exista doar şoapta paşilor şi şoapta blândă şi liniştitoare a fântânilor.

— Te sfătuiesc să renunți la ea, spuse Qui-Gon cât de blând putu. Acest lucru se bazează nu atât de mult pe regulile Jedi, cât pe ceea ce ştiu despre tine. Despre amândoi. Obi-Wan, tu eşti un Jedi talentat. Calea este una care ți s-a întipărit în inimă. În caracterul tău. Dacă ai renunța la ea, ceva din tine ar muri. Simt acelaşi lucru despre Siri.

— Dar nu voi renunța la Jedi, insistă Obi-Wan. Ordinul şi-ar putea schimba regulile.

— Să ştii asta, Padawan, spuse Qui-Gon. Consiliul Jedi nu va schimba regulile.

— Dar…

— Ei nu vor schimba preceptele. Doar dacă nu se schimbă întreaga galaxie, dacă nu se schimbă întregul Ordin, dacă nu se întâmplă o răsturnare care să schimbe totul. Atunci, poate, regulile se vor schimba. Dar cu acest Consiliu Jedi? Nu. Fă-ți alegerea. Dar fă-o cu ochii deschişi.

— Îmi ceri să-mi rup inima în două.

— Da, spuse Qui-Gon cu oboseală. Da. Sfatul meu se bazează pe următorul lucru – simt că atât pentru tine, cât şi pentru Siri, durerea inimii de a vă pierde unul pe celălalt se va diminua în timp. Nu o veți uita, va fi o parte din voi pentru totdeauna, dar se va atenua. În timp ce dacă părăseşti Ordinul Jedi, acest regret nu se va diminua niciodată. Va fi mereu între voi şi o parte din voi. Între cele două, pierderea celuilalt – ceva ce pare atât de teribil, de dureros – va fi, în cele din urmă, mai uşor de suportat.

— Nu pot s-o fac. Obi-Wan se uită la Qui-Gon, cu privirea chinuită. Nu mă obliga să o fac.

— Nu te pot obliga să faci nimic, Padawan. Tu trebuie să alegi. Trebuie să vorbeşti cu Yoda.

Obi-Wan păru surprins.

— Yoda?

— L-am contactat în legătură cu asta. A trebuit să o fac. Va ține totul pentru el. Întotdeauna a fost, alături de mine, cel mai apropiat consilier al tău, Obi-Wan. Te primeşte, nu ca membru al Consiliului, ci ca sfătuitor şi prieten al tău. Şi dacă nu-l poți înfrunta pe el, adăugă Qui-Gon, atunci nu eşti pregătit să înfrunți Consiliul.

Cotiră după un colț, iar Yoda îi aştepta, sprijinindu-se pe bastonul său, în mijlocul cărării. La vederea lui, ceva în interiorul lui Obi-Wan păru să se rupă. Qui-Gon văzu asta. Yoda nu fu nevoit să spună vreun cuvânt. Cu toate astea, în acea mică creatură se aflau toată noblețea şi înțelepciunea la care aspira Obi-Wan. Aici era tot ce era mai bun în calea Jedi.

— Sacrificiu, Ordinul Jedi cere, spuse Yoda. Pentru tine nu există recompensă în el, Obi-Wan. Să te sprijinim, o vom face. Regulile să schimbăm pentru tine, nu o vom face.

Obi-Wan se lăsă greu pe o bancă şi îşi puse fața în mâini. Qui-Gon văzu cum îi tremurau umerii. Nu credea că era posibil ca inima lui să se frângă mai mult decât era deja frântă. Şi totuşi, acesta trebuia să fie cel mai rău lucru pe care trebuia să-l suporte. Să-i dea băiatului pe care-l iubea ca pe un fiu aceeaşi durere pe care o simțea şi el. Să i-o predea, ştiind ce va face cu inima lui.

Dură mult timp până când Obi-Wan îşi recăpătă stăpânirea de sine. Qui-Gon şi Yoda aşteptară în tăcere. În cele din urmă, Obi-Wan îşi ridică fața spre amândoi.

— Dar tu? îi spuse el liniştit lui Qui-Gon.

Qui-Gon tresări. Ştia, bineînțeles, la ce se referea Obi-Wan. Tahl. Nu se aşteptase

să fie provocat în legătură cu asta. Nu se aşteptase să fie nevoit să vorbească despre asta. *Şi totuşi, de ce nu?* Obi-Wan avea tot dreptul să pună întrebarea.

— Ai iubit-o pe Tahl, spuse Obi-Wan. Ai încălcat regula. Şi acum îmi ceri să renunț la ceva ce ai luat pentru tine. La ce v-ați gândit tu şi Tahl când v-ați jurat iubire?

— Da, Qui-Gon, spuse Yoda. Interesat sunt şi eu de răspunsul tău.

Qui-Gon se gândi înainte să răspundă. Nu voia să răspundă la acea întrebare. Atingea cea mai adâncă parte din el. Dacă i-ar rosti numele cu voce tare, ar ceda?

— A fost o perioadă confuză, spuse el. Abia am avut timp să recunoaştem ceea ce simțeam înainte ca ea să fie răpită.

— Un răspuns, acesta nu este, spuse Yoda.

— La ce ne gândeam? Qui-Gon îşi trecu o mână peste frunte. Că vom găsi o cale. Că eram Jedi şi că vom fi despărțiți o mare parte din timp. Şi totuşi, nu am fi negat sentimentul.

— Ați fi încălcat regula, spuse Obi-Wan. Ai fi păstrat secretul.

Qui-Gon clătină din cap.

— Nu, nu cred că vreunul dintre noi şi-a dorit asta. Cred că am simțit că vom găsi o soluție cumva.

— La fel cum simt şi eu acum! strigă Obi-Wan.

Qui-Gon se aşeză lângă el pe bancă.

— Iată care este diferența dintre noi. Eu nu am avut ocazia să-mi analizez decizia. Să-i văd capcanele şi greşelile. Nu ştiu ce s-ar fi întâmplat dacă Tahl ar fi trăit. Poate că am fi decis să lăsăm deoparte marea noastră dragoste. Am fi putut părăsi Ordinul Jedi. Nu ştiu. Nu voi şti niciodată. Şi trăiesc cu inima frântă că am pierdut-o. Dar trăiesc, Obi-Wan. Continui să merg pe calea Jedi. Ceea ce vreau să-ți spun este că, din când în când avem şansa să ne privim viețile şi să facem o alegere care ne va defini. Tu ai această alegere. E în fața ta. Nu o face în grabă. Foloseşte-ți atât capul, cât şi inima. Amintiți-vă că ați ales o viață care include sacrificii personale. Acesta este cel mai mare sacrificiu pe care îl puteți face.

— Să adaug doar atât, eu voi face, spuse Yoda. Simt, unii dintre noi, că mari necazuri ne aşteaptă. Să le vedem sau cunoaşte, nu putem, dar că ne aşteaptă simțim. Nevoie de tine avem, Obi-Wan.

— Şi cum te vei simți, spuse Qui-Gon, dacă vor veni marile necazuri şi tu nu vei fi alături de noi?

— Nu ştiu ce e bine. Cuvintele păreau rupte din Obi-Wan. Nu ştiu ce să fac!

Siri apăru la capătul cărării. Alergă spre ei, cu fața plină de tristețe.

— Magus a lovit, spuse ea. Părinții lui Taly au fost ucişi.

Capitolul 20

— Răzbunare, spuse Qui-Gon împovărat. Creează cel mai mare rău.

Yoda se ridică.

— Ce putem face pentru Taly, trebuie să vedem.

— A dat informații comitetului despre vânătorii de recompense, dar nu a dezvăluit dacă ştia cine i-a angajat, le spuse Siri.

— Nu vom şti niciodată răspunsul, spuse Qui-Gon.

— În putere, partea întunecată creşte, spuse Yoda.

Se uită la Obi-Wan şi la Siri. Qui-Gon şi Yoda se îndepărtară, iar Siri se uită după ei.

— Este aproape ca şi cum Yoda ar şti despre noi, spuse ea.

— Ştie.

Obi-Wan savură privirea ei. Frumusețea ei clară, felul în care stătea, se mişca şi vorbea. Compasiunea din ochii ei pentru Taly. Fusese atât de aproape de a o avea în viața lui, de a împărtăşi cu ea lucruri pe care nu le-ar fi împărtăşit cu nimeni altcineva. Atât de aproape de a o cunoaşte cel mai bine. De a o iubi cel mai bine.

— Nu te uita aşa la mine, spuse Siri, aproape în şoaptă. Arăți ca şi cum ai spune *la revedere*.

Obi-Wan nu spuse nimic. Lui Siri îi zbură mâna la gură.

— Ce ți-au spus?

— Mi-au spus ceea ce ştiam deja. Ceea ce ştii şi tu deja. Regulile nu se vor schimba. Şi dacă îi părăsim pe Jedi împreună, nu vom fi niciodată liniştiți cu această decizie. O vom regreta în fiecare zi. Şi, mai devreme sau mai târziu, asta va sta între noi şi va fi mai mare decât dragostea noastră.

Ea se întoarse supărată.

— Nu vreau să privesc atât de departe. Nu cred că poți vedea ce se va întâmpla. Se poate întâmpla orice!

— Deci, ce vrei să faci?

Îl atinse umărul. La început ea se îndepărtă brusc, dar apoi se lăsă înduplecată. Se sprijini de el, cu spatele pe pieptul lui. El îşi strecură brațele în jurul taliei ei. Nu se putu abține să nu o facă. *O să renunț la tine, Siri. Dar nu încă. Dă-mi acest ultim moment, Qui-Gon. Lasă-mă să-mi ating gura de gâtul ei. Lasă-mă să o simt tremurând.*

— Nu am vrut ca eu să hotărăsc, spuse Siri. Nu e o slăbiciune din partea mea? Am vrut ca tu să decizi. Mi-era atât de teamă de ceea ce mă aştepta, încât am vrut să renunț la propria voință. Clătină din cap, iar el îi simți părul cum se legăna pe obrazul lui. Asta e dragostea? Atunci poate că, până la urmă, nu sunt făcută pentru ea.

El zâmbi la tonul ei mâhnit, chiar dacă i se frângea inima. Încercă să o întoarcă cu fața la el, dar ea se împotrivi.

— Nu. Nu mă pot uita la tine acum. Doar… nu te mişca.

Vocea ei era un murmur acum, iar el putea auzi lacrimile din spatele ei.

— Ştiu că trebuie să renunțăm unul la celălalt, zise ea încet. Nu-mi pot imagina cum ar fi să ies din această cameră fără să fim împreună, dar ştiu că trebuie să o

facem.

— Ştii că Jedii au nevoie de serviciile noastre, spuse Obi-Wan.

Siri suspină.

— Oh, Obi-Wan. Încearcă să nu fii pompos.

Se răsuci în brațele lui, gata să îl înfrunte acum, cu privirea poznaşă.

— Asta e o trăsătură pe care aş scoate-o din tine, dacă aş avea ocazia.

— Sunt sigur că ai face-o. Şi eu te-aş tachina pentru nerăbdarea ta cu regulile.

— Da, întotdeauna ai fost mai bun decât mine la partea cu acceptarea.

Cuvintele plutiră între ei, iar lumina părăsi ochii lui Siri.

— Chiar şi acum, spuse ea. Chiar şi acum mă înveți acceptarea, doar că în momentul în care nu vreau să aud despre asta.

— Siri…

— Aşteaptă. Ea se desprinse de el şi se dădu înapoi. Iată un alt lucru pe care îl ştii despre mine – nu-mi place să lungesc lucrurile. Aşa că hai să facem un pact. Există un singur mod în care asta va funcționa. Trebuie să uităm că s-a întâmplat vreodată.

— Să uităm? Obi-Wan o privi, neîncrezător. Nu pot să uit!

— Ei bine, trebuie să uiți, insistă Siri. Trebuie să o împingi deoparte. Trebuie să o îngropi. Nu spun că ne va fi uşor. Dar eu o voi face. Nu mă voi gândi la tine şi nici nu mă voi întreba dacă am făcut ceea ce trebuie. Nu vor mai fi priviri speciale când ne vom vedea. Nu vei mai menționa niciodată ce s-a întâmplat între noi. Vom fi tovarăşi când ne vom întâlni. Doar tovarăşi. Nu mă voi uita înapoi, nici măcar o dată.

Bătu din picior, ca şi cum ar fi imprimat amintirea în pământ.

Obi-Wan tresări la sunet, ca şi cum l-ar fi lovit. Era o războinică acum, dorindu-şi ca trupul, mintea şi inima să i se supună.

— Şi nu-mi vei aminti niciodată, continuă ea. Nici măcar printr-un cuvânt sau o privire. Promite-mi.

— Siri, eu…

— Promite-mi!

Obi-Wan înghiți în sec.

— Îți promit.

Fața ei se înmuie pentru o clipă. *Ultima clipă*, ştiu el brusc, *în care o vedea privindu-l în felul acela*.

— Şi sper, spuse ea, cu încordare în glas, că nu ne vom întâlni pentru mult, mult timp.

Acum că momentul era aici, Obi-Wan văzu mai clar ce avea să se întâmple. O prăpastie de dorință în interiorul lui pe care nu va putea să o umple niciodată. O pierdere pe care nu o putea recunoaşte niciodată.

Nu pot s-o fac, gândi el, făcând un pas spre ea. Trebuia să o mai atingă o dată. Poate că asta ar fi schimbat totul.

— Nu. Ea se dădu înapoi. Începând de acum. Fie ca Forța să fie cu tine.

Se întoarse şi fugi pe cărare. El întinse mâna orbeşte după ea. Simți spațiul gol în care stătuse ea. Cascadele continuau să umezească aerul, iar el simți jetul de apă pe obraji. Avea gust de sare, de lacrimi.

Partea a doua
Douăzeci de ani mai târziu

Capitolul 21

— Problema este, declară Mace Windu în fața Consiliului Jedi, că Dooku a avut ani de zile la dispoziție pentru a plănui revolta Separatistă. Noi încă îl ajungem din urmă. Obținem victorii mici, dar ei devin tot mai puternici. Avem nevoie să dăm o lovitură puternică. Ceva care să întoarcă valul şi să convingă lumile nehotărâte să ni se alăture.

— O bătălie? întrebă Anakin Skywalker.

— Nu. Mace îşi împreună degetele lungi. Altceva. Se întoarse spre Obi-Wan. Îți aminteşti de numele Talesan Fry?

Adevărul era că numele era adânc îngropat. Îngrămădise misiuni peste misiuni peste misiuni. Când îi trecu prin minte gândul la băiat, se gândi la altceva. Uitase numele planetei de pe care provenea Taly, şterse amintirea navei gata să explodeze, nu se gândise niciodată la peştera în care dormise aproape o săptămână. Cu toate astea, chiar înainte ca numele complet să iasă de pe buzele lui Mace, îşi aminti fiecare detaliu.

— Bineînțeles.

— Pe tânărul Taly, noi l-am urmărit, spuse Yoda. Responsabilitate, am avut, mai bine decât pe părinții lui să-l protejăm.

Obi-Wan se întoarse spre Padawanul său.

— Taly a acceptat să depună mărturie împotriva unor vânători de recompense care voiau să atace o întâlnire a unor lideri planetari. Am oprit atacul, Taly a depus mărturie, dar unul dintre vânătorii de recompense i-a ucis părinții din răzbunare.

— Cine a fost în spatele atacului? întrebă Anakin.

— Că a fost Passel Argente, noi suspectăm, spuse Yoda. Să o dovedim, nu am putut.

— Taly s-a ascuns, spuse Ki-Adi Mundi. Şi-a luat un nume fals. Dar apoi a apărut din nou, sub propriul nume. Acum este adult, bineînțeles. Şi-a petrecut anii cât a stat ascuns dezvoltându-şi cunoştințele de supraveghere. Şi-a îndeplinit promisiunea de la început şi a devenit cel mai mare expert din galaxie. Este un inovator de frunte în materie de tactici şi echipamente de supraveghere. A construit un imperiu. Este, de asemenea, un singuratic.

— Cine îl poate învinovăți pentru asta? murmură Obi-Wan.

— Se baricadează în spatele securității pe care a dezvoltat-o. Toți muncitorii lui trebuie să fie de acord să locuiască în complex. Are mai mulți asociați de încredere care se ocupă de detaliile necesare afacerii sale, de vizitarea clienților şi altele. Nu are niciun contact cu exteriorul. Nu are prieteni, familie, alianțe. Singurul său unchi a murit cu ceva timp în urmă. A reuşit să rămână neutru în Războiul Clonelor.

Asta seamănă cu Taly, gândi Obi-Wan.

— Acum ne-a contactat. În timp ce dezvolta o nouă tehnologie de blocare a supravegherii, a dat peste o invenție surprinzătoare. Mace se aplecă în față. Un spărgător de coduri infailibil.

— Nimic nu este infailibil, spuse Anakin.

— Am văzut testele, continuă Mace. Această tehnologie ar putea permite Republicii să spargă codul Separatiştilor. Şi să continue să-l spargă indiferent de câte ori îl vor schimba.

— Ne dă Taly spărgătorul de coduri? întrebă Obi-Wan.

Ki-Adi făcu o grimasă.

— Aş vrea să fie atât de simplu. Taly simte că le este dator Jedilor, pentru că i-am salvat viața. Este dispus să ne ofere tehnologia mai întâi nouă – dacă venim cu prețul potrivit. Taly a spus clar că este perfect dispus să se întoarcă şi să o ofere Separatiştilor. Ceea ce trebuie să facă Jedii este să meargă la complexul său şi să obțină spărgătorul de coduri, apoi să-l ducă la portul spațial Azure. Am adunat o echipă de experți în tehnologie pentru a-l studia şi implementa. Ştim că este iminent un atac Separatist. Trebuie să descoperim unde va avea loc.

— Cine va merge la complexul lui Taly? întrebă Obi-Wan.

— Tu şi Anakin, spuse Mace. Taly a întrebat de tine, Obi-Wan. În urma consultării cu Cancelarul Suprem Palpatine, Senatul va trimite şi el un reprezentant, pe Senatoarea Amidala de Naboo. S-a dovedit a fi un negociator capabil pentru cauza Republicii.

Obi-Wan remarcă tresărirea lui Anakin. Ştia că Anakin şi Padme dezvoltaseră o prietenie. Deşi o plăcea pe Padme şi ştia că va fi un atu în misiune, şi-ar fi dorit ca Palpatine să fi ales un alt Senator. Nu îi făcea bine lui Anakin să stea prea mult prin preajma ei.

— Trebuie să obiectez, spuse Anakin.

Mace îşi ridică sprâncenele. Întotdeauna era surprins când cineva nu era de acord cu el. Rareori existau ființe care o făceau.

— Această misiune ar putea fi periculoasă, continuă Anakin. Ştim deja că au existat atentate la viața Senatoarei Amidala. Am pune-o în pericol.

— Nu mi se pare că Senatoarea se fereşte de pericol dacă vede nevoia de a acționa, spuse Mace.

— Şi am putea, de asemenea, să atragem opoziția. Fără îndoială că îi urmăresc fiecare mişcare.

— Nu mă îndoiesc că vom reuşi să păstrăm secretul, spuse Mace cu ironie. Îți mulțumesc totuşi, Anakin, pentru că ne-ai amintit.

— Cred doar că trebuie să existe o alegere mai bună, spuse Anakin.

Obi-Wan voia să-i dea un indiciu să se oprească, dar nu credea că va avea vreun efect.

— Senatorul Bail Organa de pe Alderaan, de exemplu…

— Aceasta este decizia Cancelarului. Nu a Jedilor. Nu-i putem interzice să plece. Mai ales, adăugă Mace cu asprime, când aşteptăm să ne ajute.

Dacă Anakin simți înțepătura reproşului, nu dădu niciun semn. Nu era nicio acceptare în felul în care înclina capul, ci doar un consimțământ reticent.

Pasiunea din vocea Padawanului său sună o alarmă în Obi-Wan. Îi trezi o amintire. Cum se simțea să te conectezi cu o femeie, să vrei să o protejezi?

Îşi înăbuşi amintirea în timp ce se ridica.

Nu am de gând să mă uit în urmă, nici măcar o dată.

Uşile de la Sala Consiliului se deschiseră şi intră Siri. De când Padawanul ei, Ferus Olin, părăsise Ordinul Jedi cu ani în urmă, nu mai luase niciodată un altul.

— Văd că faptul că eşti în război nu te-a ajutat la punctualitate, spuse Mace cu

severitate.

— Nu, recunoscu Siri fără să se sinchisească. M-a făcut să întârzii şi mai mult. Sunt atât de multe de făcut. Dar poate că scuzele mele se îmbunătățesc.

Mace se încruntă. Nu-i plăcea lejeritatea în Sala Consiliului.

— I-am informat deja pe Obi-Wan şi Anakin despre misiune. Implică pe cineva de care poate îți aminteşti. Talesan Fry.

Pe chipul lui Siri nu se văzu nicio reacție. Nicio mişcare involuntară a corpului ei. Privirea îi rămase clară, iar bărbia ridicată. Nici nu se uită la Obi-Wan.

Ki-Adi Mundi continuă să descrie misiunea, iar Siri ascultă impasibilă. Era ca şi cum nu-şi amintea nimic din ceea ce se întâmplase. Ca şi cum ar fi şters totul cu buretele. Îşi îngropase amintirile mai bine decât o făcuse Obi-Wan.

Iar el avea să-i urmeze exemplul.

Capitolul 22

Anakin mergea pe aleea care ducea spre Senat. Un speeder ar fi fost mai rapid, dar avea nevoie să simtă zgomotul bocancilor pe permacretă şi să spere că aerul îi va răcori temperamentul. Până acum crescuse odată cu ritmul mersului său.

Nu ar fi trebuit să-l provoace pe Mace. Ştia asta. Dar fusese atât de uimit când Mace îi spusese că Padme va veni în misiune, încât vorbise fără să gândească.

Cum a putut Padme să fie de acord cu asta fără să-i spună? De ce a fost de acord?

Anakin crezuse că adusese nişte argumente valabile, dar Mace nici măcar nu-l ascultase, de parcă Anakin ar fi fost încă un copil. Mace nu se gândise că s-ar putea să aibă dreptate, că era o idee stupidă să pună un Senator în pericol. Sprijinul lor în Senat se prăbuşea pe zi ce trecea. De ce ar fi riscat să piardă un aliat atât de important?

Desigur, motivul pentru care nu voia ca Padme să plece era mai personal decât atât. Fusese cât pe ce să fie ucisă de câteva ori de asasini. De ce şi-ar fi riscat în mod deliberat siguranța? Anakin clătină din cap. Nu-şi înțelegea soția. Ştia doar că o iubea. Că tânjea după ea. Avea nevoie de ea. Şi nu putea lăsa să i se întâmple nimic.

Avea o ultimă şansă. Cancelarul Palpatine îl îndemnase să îi împărtăşească orice problemă, oricât de mică ar fi fost. Anakin ştia că, dacă Mace ar fi aflat că îl ocolise, enervarea lui momentană s-ar fi transformat în furie, dar nu se putu abține. Palpatine era singurul care îi putea ordona lui Padme să nu plece.

Gărzile Albastre stăteau în poziție de drepți când intră. Sly Moore înaintă, haina ei cu umbre mişcându-se odată cu mersul ei alunecos. Apăsă un buton de pe perete.

— Poți intra imediat, îi spuse ea lui Anakin.

Unii Senatori aşteptau zile sau săptămâni întregi până când Palpatine le găsea un loc în programul său aglomerat. Dar Palpatine îi dăduse un ordin permanent lui Sly Moore ca, atunci când venea Anakin, să fie primit imediat.

Cancelarul Suprem se ridică atunci când Anakin se grăbi să intre.

— Ceva nu este în regulă, prietene, spuse el, ocolind biroul şi apropiindu-se de el cu îngrijorare. Ce pot face pentru a te ajuta?

— Ştiți despre misiunea la sediul lui Talesan Fry? întrebă Anakin.

— Bineînțeles că da. Ar putea duce la sfârşitul Separatiştilor. La pace. Este crucială.

— Înțeleg că ați ales-o pe Senatoarea Amidala pentru a-i însoți pe Jedi, spuse Anakin. I-am spus lui Mace Windu obiecțiile mele.

— Atunci spune-mi-le şi mie, spuse Palpatine. Sunt nerăbdător să le aud. Întotdeauna îți respect opinia, Anakin. Ştii asta. Ai o înțelepciune mai profundă decât oricine altcineva pe care l-am cunoscut vreodată. Poți vedea mai departe decât Consiliul Jedi.

Anakin se simțea inconfortabil când Palpatine spunea astfel de lucruri. Dar, totuşi, erau momente în care le credea chiar şi el.

— Oricine merge în această misiune este în pericol, spuse el. Senatoarea Amidala a supraviețuit mai multor atentate la viața ei. Dar asasinii ar putea fi încă pe urmele ei. Ne compromitem siguranța, pe a noastră şi pe a ei, dacă merge.

— Toate astea sunt adevărate, zise Palpatine. Nu mă gândisem la aceste lucruri. Îşi împreună mâinile, cu pielea atât de palidă încât Anakin se întreba uneori dacă în venele lui curgea de fapt sânge. Anakin, aş vrea să te pot ajuta. Mai ales având în vedere argumentul tău excelent. Dar nu-i ordon lui Padme să plece. Ea alege să meargă. Cum pot să retrag un ordin pe care nu l-am dat?

Uimit, Anakin nu ştiu ce să mai spună. Dar Palpatine, ca de obicei, îi arătase calea. Trebuia să vorbească direct cu Padme. Palpatine nu-i putea ordona să nu plece.

Dar Anakin putea.

* * *

Râsul lui Padme izbucni, apoi se stinse când văzu că era serios.

— Îmi dai ordine?

— Da. Am dreptul. Am mai multă experienţă decât tine; sunt Jedi şi ştiu ce-ar putea aştepta. Sunt, de asemenea, ofiţer în armata Republicii.

— Dar eu nu sunt. Padme continuă să împăturească o haină pe care o punea într-o geantă mică de la picioarele ei. Deci, mulţumesc, dar nu, *Comandante*.

— Este periculos şi inutil ca tu să pleci şi nu voi permite asta.

Padme se întoarse. Privirea ei era directă, rece şi calmă. Asta îl înfuria întotdeauna.

— Cred că ştii destul de bine cât de mult mă înfurie şi mă supără atitudinea ta. Eu nu răspund la ordine. Eu sunt Senator. Am o datorie de îndeplinit. Aşa că merg.

— Padme, te rog.

Voia să cedeze în faţa blândeţii ei, dar ea stătea în faţa lui, dreaptă ca un stâlp. Nu purta roba de ceremonie, ci doar o robă moale până la glezne, dar putea la fel de bine să fie îmbrăcată în armură. Se prăbuşi pe spate pe canapeaua de dormit.

— Nu ştiu de ce îmi este atât de greu să vorbesc cu tine.

— Asta pentru că nu vorbeşti cu mine. Îmi dai ordine.

— Încerc doar să te ţin în siguranţă.

— Nu aşa se face.

Îşi ridică privirea. Ea îi zâmbea. Apoi veni şi se aşeză lângă el.

— Ştiu că îţi faci griji pentru siguranţa mea, spuse ea pe tonul blând pe care el îl iubea. Şi eu îmi fac griji pentru a ta. Trăim în vremuri periculoase, Anakin. Suntem în mijlocul unui război. Sunt în pericol oriunde m-aş afla. Amândoi am fost în tot felul de pericole din momentul în care ai venit să mă protejezi.

— De acord. Dar trebuie să te oferi voluntar pentru asta?

Ea îi luă mâna şi îşi împleti degetele cu ale lui.

— M-am oferit să merg pentru că ştiam că voi fi în siguranţă. Ştiam că cel mai bun Jedi din Ordin va fi acolo să mă protejeze.

El gemu.

— Acum nu începe să mă flatezi.

Ea îi zâmbi.

— M-am referit la Obi-Wan.

El aruncă o pernă spre ea, iar ea ţipă surprinsă. Apoi o aruncă înapoi, iar el o ţinu suspendată în aer cu ajutorul Forţei.

— Încă mai încerci acelaşi truc cu mine?

— A funcţionat în trecut.

Ea se întinse lângă el. Erau unul în fața celuilalt, aproape nas în nas.
— Voi avea grijă, spuse ea.
— Nu voi pleca de lângă tine, spuse el.
— Nu, spuse ea, trăgându-l aproape. Nu vreau să o faci.

Capitolul 23

Planeta Genian reuşise până acum să rămână neutră în Războiul Clonelor. Această ispravă nu avea prea mult de-a face cu diplomația abilă, deşi Genianii se remarcau într-adevăr prin acea abilitate specială, ci mai mult cu vastele proprietăți corporative de pe planetă, cu laboratoarele de cercetare şi cu comorile închise în băncile securizate. Într-o zi, poate, Genian va cădea, dar nu se afla într-o poziție teribil de strategică şi, în acest moment al războiului, mulți Senatori, atât Separatişti, cât şi Republicani, considerau că este util să se poată strecura înăuntru şi afară pentru a sta cu averea lor şi a se asigura că este în siguranță.

Taly nu era singurul care profitase de legile prietenoase şi de o forță de muncă numeroasă şi educată. Multe afaceri prosperau pe Genian, în primul rând în sectorul tehnologic şi ştiințific. Existau mai multe oraşe mari şi prospere, dar Taly alesese să îşi amplase complexul în vastul deşert care se afla în afara oraşului Bruit. Lanțurile muntoase înconjurau deşertul, iar zona rurală era suficient de accidentată pentru ca niciun oraş sau aşezări să nu se afle pe o rază de sute de kilometri.

Taly le asigurase muncitorilor săi un mic oraş, cu divertisment şi activități de agrement şi locuințe luxoase pe care muncitorii săi nu şi le-ar fi putut permite în oraşe. Singurul lucru pe care nu îl permitea erau familiile. Muncitorii trebuiau să fie singuri şi fără copii. Spunea că acest lucru se datora faptului că legăturile personale interferau cu obiceiurile de muncă, dar Obi-Wan trebuia să se întrebe dacă nu cumva exista un motiv mai profund.

Jedii şi Padme călătoriră cu un crucişător rapid al Republicii. Călătoria durase mai puțin de o zi. Anakin zbura acum la joasă înălțime deasupra deşertului, mai jos decât i-ar fi plăcut lui Obi-Wan, sărind peste bolovani şi stânci, unele dintre ele înalte de cincizeci sau o sută de metri, apoi coborând în viteză pentru a îmbrățişa din nou pământul.

— Asta nu este o cursă de ataşe, Anakin, spuse Obi-Wan.

Siri rânji şi Padme zâmbi.

— Îmi face asta intenționat, mormăi Obi-Wan.

— Nu văd platforma de aterizare, spuse Padme. Nu văd nici măcar complexul.

— Este în spatele unui portal holografic, îi explică Anakin.

Jedii fuseseră informați amănunțit despre planul de securitate al lui Taly.

— Holograma imită peisajul. E greu de văzut.

Padme se apropie şi se aplecă peste umărul lui Anakin.

— Poți să o vezi?

Obi-Wan o privi cum stătea cu capul ei întunecat lipit de umărul lui. Aveau uşurința intimității. *E prietenia lor de lungă durată*, se întrebă el, *sau atracție?*

— Când folosesc Forța, pot. Vezi strălucirea de acolo, de lângă stânca aceea mare?

O stâncă abruptă – înaltă de cel puțin o sută de metri – se ridica deasupra celorlalte.

— Nu, spuse Padme, râzând pe jumătate în timp ce dădea din cap. Văd doar o

stâncă mare.

Ca răspuns, Anakin zbură direct spre stâncă, iar Padme se încordă. Obi-Wan rămase liniştit. Nu avea de gând să-l admonesteze din nou pe Anakin. Îl lăsă să se distreze. Anakin nu încetini ritmul. Stânca se ridica, din ce în ce mai aproape.

Chiar în momentul impactului, trecu prin ea, făcând o gaură în imaginea de stâncă, nisip şi cer. Platforma de aterizare se afla în față, mică, circulară, în afara unui hangar mai mare. Dincolo de ea se ridica complexul lui Taly, o serie de clădiri conectate între ele, făcute din piatră care se potrivea cu tonurile deşertului de ocru şi bej.

Anakin ghidă nava spre o aterizare uşoară. Un bărbat de vârstă mijlocie stătea în picioare şi aştepta. Obi-Wan recunoscu pielea cu nuanțe violete a unui nativ Genian. Vizitatorii îşi luară trusele de supraviețuire şi coborâră pe rampă.

Obi-Wan le anunță numele, iar Genianul aprobă din cap.

— Sunteți aşteptați, zise el. Eu sunt Dellard Tranc, şeful securității complexului. Vă rog să mă urmați.

Îl urmară prin hangar, iar Anakin fluieră uşor când văzu crucişătoarele de ultimă generație aliniate în hangare.

— Foarte frumos, îi murmură el lui Obi-Wan. Poate ajunge rapid oriunde, asta e clar.

Uşa hangarului se deschise într-un coridor lung.

— Acum suntem în clădirea principală, spuse Dellard Tranc. Vă voi însoți până la biroul principal de afaceri.

Piatra naturală din jurul lor arăta ca şi cum ar fi fost într-o peşteră. Era răcoare şi întuneric. Obi-Wan era obişnuit ca astfel de complexe de afaceri să fie construite din durotel şi oțel transparent, ca şi cum corporațiile ar fi încercat să-şi facă reclamă la puritatea lor folosind materiale transparente în clădirile lor. Materialele naturale de aici i se părură răcoritoare.

Intrară într-un apartament mare de birouri, iar Tranc îi părăsi cu o plecăciune. Două persoane stăteau în centru, aşteptându-i. O femeie îngrijită, cam de vârsta lui Obi-Wan, se apropie de ei. Pielea ei era de culoarea lavandei, iar părul alb.

— Bine ați venit, spuse ea. Numele meu este Helina Dow. Sunt directorul executiv al lui Talesan Fry, responsabil cu producția şi distribuția. Zâmbi scurt. Cu alte cuvinte, secundul lui la comandă.

Genianul de sex masculin de lângă ea le făcu semn din cap.

— Iar eu sunt Moro Y'Arano. Executiv responsabil cu relațiile cu mediul de afaceri. Talesan m-a rugat să fiu prezent la întâlnire.

Aceştia erau consilierii de încredere despre care vorbise Mace, cei care reprezentau legătura lui Taly cu exteriorul. Obi-Wan îi prezentă pe toți.

Helina făcu o plecăciune.

— Este o onoare să întâlnesc Jedi atât de distinşi şi ofițeri din armata Republicii. Doamnă Senator Amidala, reputația dumneavoastră vă precede. Vă mulțumesc tuturor că ați venit. Vă rugăm să ne urmați.

Uşile duble se deschiseră în biroul lui Taly. În contrast cu culorile neutre ale pereților şi ale podelei, o masă făcută dintr-o piatră cu tentă aurie servea drept birou. Două lămpi înalte din spatele biroului trimiteau o strălucire cu o nuanță galben-portocalie. Pe o parte a biroului era amenajată o zonă de relaxare, o canapea lungă, cu perne şi o masă joasă făcută din aceeaşi piatră cu nuanță aurie.

Taly stătea în spatele biroului, cu mâinile împreunate în fața lui. Obi-Wan era

surprins de omul care devenise, dar nu putea spune de ce. Recunoştea aceeaşi inteligență ascuțită în ochi, trăsăturile subțiri, culoarea ruginie a părului. Taly nu crescuse foarte înalt sau mare. Era slab şi vibra cu o intensitate pe care Obi-Wan şi-o amintea bine. Dar lipsea ceva...

Ah, gândi Obi-Wan. *Nerăbdarea din ochii lui Taly. Dorința de a fi plăcut. Asta a dispărut*. Dar bineînțeles că dispăruse. Taly era un bărbat acum, nu un băiat. Un om foarte bogat. Obi-Wan nu-şi putea imagina câtă îndrăzneală şi viclenie erau necesare pentru a acumula o asemenea avere, pentru a avea un asemenea succes în afacerea necruțătoare a supravegherii.

— Obi-Wan Kenobi şi Siri Tachi.

Taly se ridică şi veni spre ei. Rămase în fața lor, cercetându-le trăsăturile.

— Arătați mai în vârstă.

— Asta pare inevitabil, spuse Siri.

Pentru o clipă, Obi-Wan îşi simți picioarele moi. Faptul că îi văzuse pe Siri şi Taly stând împreună îi adusese aminte de o noapte petrecută într-o peşteră, o pelerină termică înfăşurată în jurul a două trupuri, voci joase, râsete. De podeaua rece şi tare a unui compartiment de marfă, o răceală pe care nu o simțise.

Amintiri pe care, atunci când veneau, le împingea mereu în jos şi le îngropa.

Împingea, dar amintirile nu se supuneau. Ieşeau din nou la suprafață. Zâmbetul lui Siri. Buzele ei odihnindu-se pe obrazul lui. *Orice s-ar întâmpla, îmi voi aminti asta*.

Ea îi întâlni ochii. El văzu amintirea acolo, reflectată înapoi. Sau nu? O lumină se stinse şi un oblon se închise, iar Siri se întoarse.

— Vă rog să luați loc, spuse Helina. Evident, era datoria ei să respecte ritualurile de politețe ale întâlnirilor. Voi suna să fie aduse băuturi răcoritoare.

Taly îi conduse spre zona de relaxare. În câteva clipe, sosi mâncarea şi băutura.

Taly se aplecă în față cu seriozitate.

— Nu sunt atent la politică. M-am săturat de Coruscant şi de Senat cu mult timp în urmă. Dar când am făcut această descoperire, a fost evident cât de valoroasă era. Politica m-a regăsit, pentru a doua oară în viața mea. Sunt la fel de nefericit acum ca şi prima dată când a făcut-o.

— În zilele noastre, politica este un alt nume pentru lăcomie şi corupție, spuse Padme. Dar nu trebuie să uităm că este vorba şi despre compasiune şi dreptate.

Taly se încruntă la ea pentru o clipă, ca şi cum ar fi vorbit o limbă pe care nu o înțelegea.

— A trebuit să aleg între voi. Republica şi Separatiştii. Aşa că am examinat cele două tabere. Separatiştii au multe în favoarea lor. Au breslele şi asociațiile comerciale. Au o bogăție imensă şi multă putere în Senat. Cel mai important, sunt nemiloşi. Nu există nimic ce nu ar face pentru putere. Dar voi – Jedii – voi înclinați balanța. Mii dintre voi sunt gata să lupte pentru Republică. Am văzut ce poate face o mână de Jedi. Am decis să pariez pe voi. Pentru că, credeți-mă, vreau să fiu de partea învingătorilor.

— Mulțumesc, spuse Obi-Wan. Dar noi vedem această luptă ca pe o cauză nobilă, nu ca pe un joc de noroc pe care să pariem.

Taly făcu un gest cu mâna.

— O cauză nobilă – sigur, bine. Ideea este că vreau să ştii că, dacă nu putem ajunge la o înțelegere, sunt gata să predau spărgătorul de coduri Separatiştilor. Vă dau prima şansă pentru că vă sunt dator, în primul rând, dar şi pentru că eu cred că puteți câştiga – dacă aveți dispozitivul meu.

— Suntem autorizați să facem o înțelegere, zise Padme. Care vă sunt condițiile?

Taly numi un preț. Obi-Wan îşi opri răsuflarea, dar fața lui Padme era impasibilă.

— Asta se poate face, spuse ea. Va trebui însă să acceptați două tranşe. Prima imediat, a doua după ce spărgătorul de coduri este în mâinile noastre şi s-a dovedit că funcționează. Avem o înțelegere?

— Uau, nu atât de repede, doamnă Senator, spuse Taly. Nu am terminat. Vreau, de asemenea, un contract exclusiv cu Republica. Să folosiți numai dispozitivele de supraveghere şi comunicare ale *Fry Industries* în armata Republicii pe durata războiului.

— Dar asta ar însemna să renunțăm la sistemele pe care le desfăşurăm deja şi să investim milioane de credite într-un sistem de care nu avem nevoie, spuse Padme.

Taly ridică din umeri. Lui Obi-Wan nu-i venea să creadă. Băiatul strălucit şi vulnerabil pe care îl cunoscuse, se transformase într-un profitor de război.

— În regulă, spuse Padme. Vom fi de acord cu asta dacă ne dați şase luni pentru a face tranziția. Şi, bineînțeles, dacă sistemul vostru funcționează. Trebuie să o facem treptat. Nu vom pune în pericol trupele noastre pentru profitul dumneavoastră.

— Bine. Nu vreau ca cineva să fie ucis pentru mine. Vreau doar afacerea, spuse Taly. Avem o înțelegere. Helina, poți să faci rost de contracte?

Helina se ridică şi plecă.

— Şi Moro, poți să-mi aduci scenariile model pe care le-am elaborat pentru desfăşurarea spărgătorului de coduri? Cu siguranță le putem împărtăşi cu noii noştri prieteni.

— Bineînțeles.

Moro se ridică şi plecă.

Obi-Wan observă cum Taly privi până când uşa se închise în urma lui Moro şi a Helinei. Apoi activă un mic dispozitiv pe care îl avea ascuns în palmă.

— Ce..., începu Siri, dar Taly ridică un deget.

Introduse un cod în dispozitiv, apoi aşteptă o lumină verde.

— Am fost supravegheați, spuse el. Recent, am descoperit că există un spion în organizația mea. Cineva care vrea să lanseze o preluare a afacerii. Am reuşit să interceptez dispozitivul de supraveghere, dar numai pentru perioade foarte scurte. Nu vreau ca el sau ea să ştie că sunt pe urmele lor.

— Ai un suspect? întrebă Obi-Wan. De aceea i-ai trimis pe Helina şi Moro afară din cameră?

— Nu-i suspectez pe ei mai mult decât pe restul directorilor mei de top, spuse Taly. Pe cei care au acces la biroul meu interior. Adică o mână de lucrători.

— Crezi că Separatiştii ştiu despre spărgătorul de coduri? întrebă Padme.

— Toate comunicațiile care părăsesc complexul sunt monitorizate, spuse Taly. Asta se întâmplă când lucrezi pentru o companie de supraveghere – fac să le fie imposibil să mă spioneze. Eu controlez tot accesul la comunicații. Monitorizez toate mesajele de ieşire.

— La fel ca în Quadrant Şapte, spuse Siri.

— Învăț din experiență, spuse Taly. Deci nu, doamnă Senator, nu cred că au aflat informația. Nu încă. Dar asta mă duce la a treia condiție pentru a face înțelegerea.

— Am făcut deja o înțelegere, spuse Padme.

— Nu chiar. Trebuie să aflați cine e spionul. Şi trebuie să o faceți în următoarele douăzeci şi patru de ore. Numai atunci vă voi preda spărgătorul de coduri.

Privirea lui Anakin era de piatră.
— Jedii nu sunt detectivi.
Taly se ridică.
— Acum sunt. Nu este negociabil.
Jedii şi Padme schimbară priviri între ei, iar Padme se întoarse spre Taly.
— Acceptăm, spuse ea.

Capitolul 24

— E ridicol, spuse Anakin de îndată ce rămaseră singuri în camera lor. Făcuseră deja o verificare pentru a se asigura că nu erau supravegheați în vreun fel. Ne ține ostatici, aşteptându-se ca noi să-i rezolvăm problemele de afaceri.

— Adevărat, fu de acord Obi-Wan.

— Pierdem timpul, spuse Siri, părând la fel de nerăbdătoare ca şi Anakin. Urăsc să-mi pierd timpul. Profită de noi şi ştie asta.

— Spărgătorul de coduri ar putea face diferența pentru Republică, le reaminti Padme. Este vital să îl obținem. Nu merită să ne băgăm puțin nasul?

Siri îşi aruncă trusa de supraviețuire cu un gest iritat. Acesta se lovi de podea, iar Obi-Wan îi aruncă o privire curioasă. O mai văzuse pe Siri nerăbdătoare şi înainte – de multe ori, de fapt – dar acum avea o stare de spirit pe care nu o putea identifica.

— Ei bine, am putea la fel de bine să începem acum, spuse Anakin. Taly a spus că ne va face rost de o listă cu directorii care au acces la biroul său privat. Până atunci, o să arunc o privire prin jur, să îmi fac o idee despre acest loc.

— Merg cu tine, spuse Padme. Poate că vom găsi ceva de la care să pornim.

Uşa şuieră în spatele lor. Trusa de supraviețuire a lui Siri se agățase de piciorul unei mese şi, când trase de ea, o parte din conținut se împrăştie pe podea. Siri îi dădu un şut rapid pentru nesupunere.

Obi-Wan se aplecă şi desprinse uşor cureaua rucsacului de piciorul mesei.

— Eşti supărată pe rucsac sau pe masă? Sau pe mine?

Siri se aşeză pe podea şi se uită la el.

— Nu credeam că va trebui să stăm aici.

— E doar pentru o zi.

— O zi poate părea prea lungă, dacă este suficient de lungă. Ce ştiu eu despre intrigile corporatiste? mârâi Siri. Nu sunt Jediul potrivit pentru această slujbă.

— Eşti Jediul potrivit pentru orice slujbă. Obi-Wan se aşeză lângă ea pe podea. Ce este?

— Tocmai ți-am spus.

— Nu, nu mi-ai spus.

Ea se uită la el, cu bărbia ridicată. În defensivă, provocată, enervată. Apoi lăsă să-i iasă o gură de aer şi scutură din cap cu părere de rău.

— Îți aminteşti, spuse ea, în peşteră, când am vrut să-l ajut să scape?

Obi-Wan simți că i se taie respirația. Nu mai vorbiseră despre asta de aproape douăzeci de ani. Subiectul misiunii cu Taly era prea aproape de realitatea a ceea ce se întâmplase între ei.

Îşi păstră vocea lejeră.

— Una dintre multele noastre certuri.

— La ce a servit să îl punem să depună mărturie? întrebă Siri. O alianță de vânători de recompense a fost spulberată. Câțiva vânători de recompense au ajuns în lumi închisoare. Nu am ținut evidența, dar pariez că unii dintre ei sunt acum liberi. Părinții lui au fost uciși, iar acum uită-te la el. Uite în ce s-a transformat băiatul acela.

Un om instabil, suspicios, amărât, căruia îi pasă doar de bogăție şi putere. Dar în interior, băiatul e acolo, simt asta, şi încă suferă. Ai observat biroul lui? Biroul, lămpile? De ce îți aminteau?

Obi-Wan clătină din cap, nedumerit.

— Cele două lumini portocalii, spuse Siri cu blândețe. Biroul auriu.

Obi-Wan lăsă să-i iasă o gură de aer.

— Cirrus. Cei doi sori, marea de aur.

— Nu a uitat ce a pierdut. Nici măcar pentru o clipă, spuse Siri. Ce s-ar fi întâmplat dacă l-am fi lăsat să plece? Ce s-ar fi întâmplat dacă i s-ar fi permis să crească într-o familie iubitoare?

— Jedi nu se ocupă cu *dacă*.

Siri scutură din cap, exasperată.

— Obi-Wan, pentru numele stelelor, mă poți irita ca nimeni altul. Jedii nu devin nici Generali în războaie la nivel galactic. Jedii nu se uită cum colegii lor Jedi sunt spulberați în marile bătălii. Lucrurile s-au schimbat. Ai observat?

— Da, spuse Obi-Wan liniştit. Am observat. Dar tot nu cred că a privi în urmă şi a pune la îndoială deciziile pe care le-ai luat acum douăzeci de ani este util sau corect.

— Cândva, pentru mine, nu existau întrebări, ci doar răspunsuri, spuse Siri.

Pe măsură ce starea ei de spirit se schimba, ochii ei de un albastru strălucitor trecură la un albastru marin. Uitase cum se întâmpla asta, cum culoarea ochilor ei putea să se adâncească odată cu sentimentele ei.

— M-am schimbat. Acum pun la îndoială totul. Am văzut prea multe, mă tem prea mult de ceea ce devine galaxia. Îşi îndreptă privirea direct spre el. Tu nu te uiți niciodată în urmă şi te întrebi ce ai făcut în legătură cu ceva anume? Te întrebi dacă nu cumva ai fi putut face ceva diferit?

— Acesta este un loc periculos pentru un Jedi, spuse Obi-Wan. Facem ceea ce facem, aşa cum obişnuia să spună Qui-Gon.

— Qui-Gon a trăit într-o altă epocă, spuse Siri. Îşi sprijini capul pe spate de perete. Când Ferus încă era cu mine, am plecat într-o misiune pe Quas Killam, chiar la marginea Inelului Mijlociu. Trebuia să supraveghem negocierile de pace între două facțiuni guvernamentale care încercau să formeze o coaliție. Una dintre părți era un cartel care controla o mare parte din rezervele de trinium ale planetei, un mineral folosit în fabricarea sistemelor de armament. Foarte important, şi îi făcea pe mulți Killami foarte bogați. Am supravegheat discuțiile şi am văzut cum s-a format un guvern de coaliție. O misiune de mare succes. Dar Ferus mi-a spus: *ceva nu e în regulă aici. Cartelul a făcut prea multe concesii. E ca şi cum ar şti ceva ce noi nu ştim.* Iar eu am spus: *Ce putem face? Misiunea noastră s-a încheiat. Jedii nu se amestecă în politica planetară. Şi avem multe locuri unde să mergem.* Sunt sigură că şi tu i-ai spus acelaşi lucru lui Anakin. Siri se opri, apoi suspină. La începutul Războiului Clonelor, Federația Comerțului a lucrat în alianță cu şeful acelui cartel pentru a prelua guvernul de pe Quas Killam. Acum dețin toate fabricile, toate minele de trinium. Killamii care nu făceau parte din cartel... mulți dintre ei au fost ucişi. Mulți dintre ei au fost forțați să lucreze în fabrici.

— Am auzit asta despre Quas Killam, spuse Obi-Wan. Vrei să spui că ai fi putut împiedica asta?

— Nu ştiu, rumegă Siri. Dar ce s-ar fi întâmplat dacă aş fi rămas? Dacă aş fi fost

puțin mai atentă, dacă m-aş fi întrebat puțin mai mult? Ştim că Separatiştii şi Contele Dooku plantează semințe. Sunt dispuşi să aştepte ani de zile pentru rezultate. Se pregăteau pentru asta, în timp ce noi plecam în misiuni de pace. Ce s-ar fi întâmplat dacă am fi ascultat mai bine şi am fi făcut mai mult, cu ani în urmă, când ar fi avut un impact?

Obi-Wan clătină din cap.

— Siri, ceri prea mult de la tine însuți. De la noi toți.

— Nu mi-ai răspuns la întrebare, spuse Siri.

— Întrebare?

— Te uiți înapoi?

Se uitase înapoi? Bineînțeles că da, tot timpul. Mai ales în legătură cu Anakin. Într-un moment în care ar fi trebuit să fie mai apropiați, erau mai despărțiți ca niciodată. Ce ar fi putut face altfel? Să-şi fi întors fața de la ceea ce nu voia să vadă? Anakin încă era Padawanul său, dar Obi-Wan nu era cu adevărat Maestrul lui. Anakin se dusese într-un loc unde Obi-Wan nu putea ajunge la el.

Avea senzația unei creaturi ținute în frâu de un ham care era mult prea uzat. Într-una din aceste zile, Anakin se va elibera – un gând care îl înfioră pe Obi-Wan. Dar el alesese să ignore acele gânduri – din prietenie.

Însă nu voia să-i spună lui Siri aceste lucruri. Ce spusese ea, cu atâția ani în urmă? *Vom fi tovarăşi când ne vom întâlni. Doar tovarăşi.* Ea nu era disponibilă pentru confidențe. Dacă şi-ar fi revărsat inima în fața ei, unde s-ar fi oprit?

— Mă uit în urmă, spuse el, încercând să găsească cuvintele pe care le dorea. Dar îmi spun că galaxia va fi salvată cu fapte, nu cu regrete.

Dintr-un motiv oarecare, răspunsul lui o întristă. O putea vedea în ochii ei.

— Da, spuse ea. Mă agăț de datorie. Asta m-a salvat întotdeauna.

Sări în picioare. Într-o clipă, starea ei de spirit se schimbase şi redevenise Jediul hotărât pe care el îl cunoştea cel mai bine.

— Apropo de asta, avem douăzeci şi patru de ore. Ar fi bine să începem.

Capitolul 25

Cu acces la înregistrările lui Taly şi un tur rapid al complexului, Jedii ajunseră curând la concluzia că nu va fi uşor să rezolve problema lui Taly.

— Toți angajații lui sunt bine plătiți, spuse Anakin. Dețin chiar şi acțiuni în cadrul companiei. Nu ar avea sens să o arunce în haos.

— Nu numai atât, fără Taly, compania va înceta să mai fie profitabilă, spuse Padme. Fiecare descoperire şi patent a fost al lui. Nu mai există niciun alt inventator de nivelul lui în personal.

— Sunt de acord – nu are sens ca cineva să încerce o preluare, spuse Obi-Wan.

— Deci Taly este doar paranoic? întrebă Siri. Crede că angajații lui vor să pună mâna pe el, dar ei sunt loiali.

Obi-Wan clătină din cap.

— Poate că Taly e paranoic, dar este totuşi isteț. Mă îndoiesc că ar inventa un complot. Iar biroul său intern este supravegheat, conform dispozitivelor noastre, de asemenea. Deci nu a inventat asta. Dar nu cred că se încearcă o preluare a controlului.

— Dar tocmai ai spus că nu a inventat un complot, spuse Padme.

— Nu există niciun complot de preluare a puterii, explică Obi-Wan. Dar există un spion. Cineva încearcă să fure spărgătorul de coduri. Şi cred că Separatiştii sunt în spatele acestui spion.

— Taly a spus că nu a existat nicio comunicare neobservată de când a fost dezvoltat spărgătorul de coduri, sublinie Siri. Am verificat sistemul de monitorizare a comunicațiilor şi este solid.

— Asta pentru că gândim ca nişte Jedi, îi spuse Obi-Wan lui Siri. Cum gândesc Separatiştii? Cineva foarte înțelept mi-a spus odată că ei plantează semințe. Sunt dispuşi să aştepte ani de zile pentru rezultate. Obi-Wan arătă spre holofilmele care umpleau aerul din jurul lor. Toate înregistrările angajaților arată perfect pentru că aşa trebuie să fie.

— Unul dintre ei este o cârtiță, spuse Siri încet, învârtindu-se pentru a se uita la toate dosarele. Cineva a plantat-o aici, cu ani în urmă, pentru că cineva dintre Separatişti ştia că Taly era un inovator strălucit şi că într-o zi va fi ceva de furat.

— Deci nu vor compania, spuse Padme. Vor spărgătorul de coduri. Doar că nu ştiu că este un spărgător de coduri. Nu încă.

— Trebuie să fie cineva din cercul interior. Cineva în care are încredere, spuse Anakin. Helina Dow? Moro Y'Arano? Dellard Tranc, şeful securității?

— Nu ştiu, spuse Obi-Wan. Nu trebuie să ştim. Tot ce trebuie să facem este să întindem capcana.

Aveau ceva în favoarea lor. Datorită faptului că Taly dejuca cu pricepere supravegherea din birou, cârtița nu ştia că Taly era conştient de microfon. Aşa că puteau să planteze informații şi să întindă capcana.

Îi explicară planul lui Taly, iar acesta fu de acord. Apoi se adunară în biroul lui.

— Mă bucur că am reuşit să ajungem la o înțelegere, spuse Taly. Cred că, având în vedere natura sensibilă a spărgătorului de coduri, ar fi mai bine să îl scoatem din

complex cât mai curând posibil.

— Putem pleca în seara asta, spuse Obi-Wan. Poți aranja ca securitatea să fie dezactivată?

— Mă voi ocupa eu însumi de securitate, spuse Taly. După ce plecați, voi spune personalului meu că spărgătorul de coduri a dispărut. Afacerea asta se face pe baza principiului *secretului de serviciu* şi nimeni nu trebuie să ştie în afară de mine că spărgătorul de coduri pleacă până când este deja plecat. Poftim.

Taly îi înmânã spărgătorul de coduri lui Obi-Wan. Era o cutie neagră de metal de mărimea unei valize mici. Acesta o strecură într-o geantă de transport.

— Când o vei deschide, va apărea un fişier holografic care va explica procedura de desfăşurare, spuse Taly.

— Vom pleca la căderea nopții, spuse Siri.

* * *

Noaptea căzu, iar Jedii şi Padme începură să meargă spre hangar. Obi-Wan căra spărgătorul de coduri. Se simțea încrezător, sau cel puțin atât de încrezător pe cât îşi permitea să se simtă vreodată. Existau toate şansele ca spionul să nu-şi dea seama că Jedii îl aşteptau. Şi trei Jedi împotriva unui atacator ar fi învins cu siguranță.

Padme, de asemenea, devenise destul de îndemânatică cu un blaster. Obi-Wan era întotdeauna fericit să o aibă de partea lui într-o luptă. Ciudat, gândi el, cum nu o băgase în seamă atunci când se întâlnise prima dată. Era atât de tânără şi se dădea drept însoțitoarea Reginei, bineînțeles. O văzuse ca pe cineva pe care trebuia să o protejeze, nu ca pe aliata feroce şi hotărâtă care se dovedise a fi în cele din urmă. Qui-Gon fusese cel care îi văzuse puterea. Obi-Wan simțea lipsa lui Qui-Gon cu o acuitate care nu se diminuase în anii lungi de la moartea lui. Erau încă atât de multe lucruri pe care voia să le învețe de la fostul său Maestru.

Anakin ridică o mână. Auzeau paşi care se apropiau. Helina Dow apăru brusc de după colț. Zâmbi în timp ce veni spre ei.

— Taly mi-a spus să mă asigur că sunteți escortați la nava voastră. A vrut să ştiți că securitatea a fost autorizată.

Era adevărat? Obi-Wan se îndoia de asta. Totuşi, fu surprins că Helina se dovedise a fi spionul. Fusese cu Taly de la început. Construise compania împreună cu el. Părea ciudat ca ea să abandoneze tot ceea ce câştigase.

— Am ajuns. Helina se opri în fața intrării în hangar, apoi făcu o plecăciune. Călătorie plăcută.

Surprins, Obi-Wan se întoarse pe jumătate să o privească cum pleacă pe coridor. Ridică o sprânceană la Anakin, care ridică din umeri – apoi se încordă când Jedii intrară pe uşa hangarului. Nu se aflau în hangar, ci într-o cameră mică, fără ferestre.

Uşa se închise cu zgomot în urma lor.

— Ne-a păcălit, spuse Siri. Tocmai am trecut printr-un portal holografic.

Capitolul 26

Trei săbii de lumină se aprinseră concomitent. În câteva clipe, făcură o gaură în uşă şi ieşiră în grabă pe coridor. Era complet diferit. În loc de un set de uşi duble pe o parte şi un coridor care ducea în dreapta, erau uşi pe tot coridorul. Taly stătea la capătul coridorului, zâmbind.

— Ce se întâmplă? strigă Padme la el.

— Este o hologramă, spuse Anakin, când imaginea lui Taly nu răspunse.

— Helina Dow a făcut asta, spuse Siri. Trebuie să fie holograme peste tot în acest loc. Le folosesc pentru securitate.

— Vrea să ne încurce, spuse Obi-Wan. Dar cum se aşteaptă să pună mâna pe spărgătorul de coduri?

— Poate că vrea doar să ne împiedice să plecăm cu el, spuse Padme.

— Ei bine, nu contează. Ştim cine este spionul. Să-i spunem lui Taly.

Obi-Wan îşi deschise comunicatorul pentru a lua legătura cu Taly, dar nu era niciun semnal.

— Probabil că a blocat comunicarea. Asta nu are sens. Ce speră să realizeze?

— Obi-Wan, poate ar trebui să verifici spargătorul de coduri, spuse Padme.

O anumită teamă se instală în Obi-Wan în timp ce deschidea cutia. Nu apăru niciun fişier holografic. Căutară în baza de date, dar nu era încărcat niciun fişier.

— L-a schimbat cumva, spuse Siri.

— Sau Taly a făcut-o, observă Anakin.

Siri şi Obi-Wan schimbară priviri. Ştiau că Taly nu schimbase spărgătorul de coduri. Aveau încredere în el, chiar şi după atâția ani. Îşi aminteau de băiatul care alergase într-un cuib de pirați pentru a le salva viețile. Ştiau că acel băiat încă trăia în Taly.

— Trebuie să ajungem la hangar, spuse Anakin.

Lumina slabă făcea să fie mai greu de distins care dintre uşi erau portaluri holografice. Era imposibil să navigheze pe ceea ce îşi aminteau ca fiind traseul spre hangar. Jedii o luară la fugă pe hol, cu Padme urmându-i, lăsându-i să acceseze Forța pentru a descoperi care uşi erau holograme şi care erau reale.

În cele din urmă găsiră uşile hangarului şi trecură prin ele. Helina era în față, alergând spre un crucişător, cu spărgătorul de coduri legănându-se odată cu mişcarea alergării ei. Obi-Wan şi Anakin săriră în aceeaşi clipă în care Siri îi dădu Helinei o împingere în Forță care o făcu să se prăbuşească. Spărgătorul de coduri alunecă pe podeaua lustruită. Cizmele lui Obi-Wan şi Anakin bubuiră când loviră pământul lângă capul ei. Helina se uită la ei, cu ochii mari.

— Sunt doar afaceri, spuse ea. Nu mă omorâți.

— N-o să te omorâm, spuse Anakin. Cine te-a angajat?

Ea se ridică în şezut, tremurând, sprijinindu-se pe coate.

— Passel Argente m-a angajat ca să obțin o slujbă aici acum cinci ani. Trebuia să le transmit informații, atunci când puteam, Separatiştilor. Dacă apărea ceva important, trebuia să fur.

— Ştiu despre spărgătorul de coduri?

— Ei ştiu că le aduc ceva important. Asta e tot. Nu pot trimite nicio comunicare, aşa că trimit un cod prin intermediul uneia dintre comunicațiile de afaceri ale lui Taly. Este către un furnizor pe care îl folosim de ani de zile, dar Argente a aranjat ca cineva de acolo să îi transmită mesajul.

Dintr-o dată, focuri de blaster luminară aerul şi o grenadă fumigenă explodă. Padme se aruncă pe podea, tuşind. Anakin porni spre ea, iar Obi-Wan începu să bâjbâie după spărgătorul de coduri.

Mai era cineva aici. Cineva trăgea, împroşcând pământul cu focuri de blaster atât de rapide încât trebuiau să provină de la un blaster cu repetiție. Uşile hangarului erau deschise, iar aerul rece al nopții începu să împrăştie fumul gros şi cenuşiu. Pe măsură ce se risipea, Obi-Wan văzu strălucirea unei nave de luptă roşie cu negru. Cineva se aplecase în afară. Văzu un braț coborând şi ridicând spărgătorul de coduri.

Începu să alerge, cu ochii înlăcrimați de fum. Ființa purta o tunică şi pantaloni din țesătură de armură, precum şi o cască completă cu mască respiratorie, dar Obi-Wan îl recunoscu instantaneu. Era Magus.

Taly intră brusc în hangar. Magus se întoarse şi îl văzu. Obi-Wan nu îi putu citi expresia, dar simți satisfacția lui Magus când ținti blasterul cu repetiție în timp ce intra înapoi în vehicul. Obi-Wan făcu un salt, cu sabia învârtindu-se, în timp ce focul intens sfâşia aerul. În spatele lui simți cum Siri sare în fața lui Taly pentru a-l proteja. Anakin o proteja pe Padme. Magus se întoarse şi mai slobozi o rafală de foc. O lovi pe Helina, care încă zăcea ametită pe duracretă. Aceasta muri pe loc. Utilitatea ei pentru Separatişti se terminase şi devenise o povară.

Magus plecă. Obi-Wan ştia că era inutil să se ducă după el. Până când va ajunge la crucişător, Magus va fi în atmosfera superioară. Se întoarse şi se îndreptă spre Helina. Se ghemui lângă ea şi îşi permise pentru o clipă să jelească pierderea unei vieți.

— Nu-mi vine să cred că a fost Helina, spuse Taly, cu vocea goală.

— Magus a luat spărgătorul de coduri, spuse Siri.

Taly clătină din cap.

— Helina doar credea că îl are. Am făcut două prototipuri. Ea a luat unul, dar eu am pus un microfon în el. Eu sunt singurul care ştie unde este cel adevărat.

— Magus îl duce, fără îndoială, la Separatişti, spuse Siri.

— Trebuie să ducem spărgătorul de coduri în Republică înainte ca Separatiştii să afle că cel pe care îl au este un fals, spuse Obi-Wan. Trebuie să le monitorizăm transmisiunile.

— Aduceți-ni-l, îi spuse Padme lui Taly, sunând ca Regina care fusese odată.

— Îl am aici, spuse Taly, deschizându-şi tunica pentru a dezvălui spărgătorul de coduri legat la piept. Şi vin cu voi. Dacă Magus mă urmăreşte din nou, vreau să garantezi personal pentru siguranța mea pe toată durata Războiului Clonelor. Aceasta este o condiție pentru cumpărarea spărgătorului de coduri.

Padme îi aruncă o privire rece.

— Nu încetezi niciodată să negociezi, nu-i aşa?

— Vreau doar ceea ce vreau.

— Aceasta este ultima ta condiție, îi spuse ea. Şi ar fi bine să garantezi că această cutie este adevăratul spărgător de coduri.

Taly zâmbi, iar băiatul pe care Obi-Wan îl cunoscuse se întoarse printre ei.

— Este.

Capitolul 27

Porniră în zbor spre Spațiosportul Azure. Cei mai buni experți în tehnologie din armata Republicii se aflau deja acolo, aşteptând să primească spărgătorul de coduri.

Obi-Wan vorbi cu Anakin

— Îți sugerez să te odihneşti în timpul călătoriei. Şi Padme pare epuizată. Dacă poți să o convingi că are nevoie de odihnă, i-ar face bine.

Privirea lui Anakin era opacă.

Atât de rar mai ştiu la ce se gândeşte, gândi Obi-Wan.

— Da, Maestre, spuse Anakin.

Este încă ascultător, dar parcă face un efort să fie aşa.

Obi-Wan privi cum Anakin se duse să vorbească încet cu Padme. Ea aprobă din cap, iar cei doi părăsiră cabina de pilotaj. Mai rămăseseră Siri, Taly şi Obi-Wan. Siri rămase cu ochii pe instrumente, chiar dacă Obi-Wan trasase deja cursul şi nu avea prea multe de făcut. Totul părea atât de familiar, ei trei într-o cabină de pilotaj, îndepărtându-se de pericole şi, cel mai probabil, îndreptându-se spre alte pericole.

— Spune-mi ceva, Taly, spuse Obi-Wan, întorcându-se în scaun pentru a-l privi în față. Passel Argente a pus-o pe Helina Dow în slujba ta. Ea a aşteptat momentul potrivit, dar Argente a vrut întotdeauna să te distrugă. De ce îl protejezi în continuare?

— Îl protejez?

— I-a angajat pe acei vânători de recompense şi nu a spus-o niciodată Senatului.

— A fost ultima mea monedă de schimb.

— Dar el l-a angajat pe Magus, iar Magus ți-a ucis părinții.

— Magus a făcut-o pentru a se răzbuna. Nu l-am învinovățit pe Argente pentru moartea lor. Îl învinovățesc pe Magus.

Fața lui Taly împietri.

— Atunci de ce nu ai spus numănui?

— Ştiam că va trebui să o iau de la capăt, spuse Taly. Ştiam că am nevoie de un protector. Am aşteptat până când am mai crescut, iar apoi l-am abordat când am fost pregătit să-mi reiau numele şi să-mi încep compania. Cine credeți că mi-a acordat primul împrumut pentru afaceri?

Obi-Wan clătină din cap cu părere de rău. Qui-Gon avusese dreptate. Taly ştiuse de la început şi se folosise de acea informație. Trebuie să fi avut nevoie de o cantitate enormă de tupeu pentru a-l contacta pe Passel Argente şi a-i cere bani pentru tăcere.

— M-am folosit de Argente, dar nu am avut niciodată încredere în el. A sfârşit prin a veni la mine într-un mod la care nu mă aşteptam. Dar dacă m-aş duce astăzi în Senat şi aş povesti unui comitet despre un complot vechi de douăzeci de ani, m-ar scoate râzând din sală. Au destule probleme. Totul s-a schimbat, nu-i aşa? Cea mai bună răzbunare a mea împotriva lui Argente este să vă ajut să câştigați războiul.

— Ei bine, măcar pentru asta ar trebui să fim recunoscători, spuse Siri.

Părea mai mult amuzată decât iritată de Taly. Acesta se apropie de ea.

— Am ceva pentru tine.

Îi întinse mâna. Vechiul cristal de încălzire al lui Siri se afla în palma lui –

cristalul de un albastru rece şi adânc, strălucind uşor.

Ea îl luă mirată.

— Dar cum…

— M-am întors la Aşezământul Cinci şi l-am cumpărat de la acelaşi vânzător căruia i l-ai vândut, zise el. I-am dat de urmă. Întotdeauna am vrut să ți-l dau înapoi.

— Mulțumesc, Taly, spuse Siri.

Îşi închise degetele peste piatră şi o roşeață de plăcere îi lumină fața.

— Credeți că nu-mi amintesc, le spuse el amândurora. Îmi amintesc cum ați luptat pentru mine. Îmi amintesc totul.

Apoi ieşi din cabina de pilotaj. Obi-Wan îi aruncă o privire rapidă lui Siri.

Şi tu, Siri – îți aminteşti totul?

Ea îşi ținea fața departe de el. Îngropaseră asta cu mult timp în urmă. Dar cum puteau continua să uite, când amintirile erau atât de reale?

— Ți-am promis cândva că nu-ți voi mai aminti niciodată, spuse Obi-Wan.

— Totuşi, nu tu eşti cel care îmi aminteşte, nu-i aşa? Un zâmbet atinse buzele lui Siri. A trecut atât de mult timp.

— Şi atât de puțin.

— Şi noi ne-am schimbat atât de mult.

— Da, tu eşti mai frumoasă. Cuvintele părăsiră gura lui Obi-Wan înainte să le poată opri. Şi mai deşteaptă, şi mai puternică.

— Şi tu, spuse Siri, ai devenit mai trist.

— Poți să vezi asta?

— Iartă-mă dacă încă mai cred că te cunosc mai bine decât oricine altcineva.

— Aşa e.

— Nu regret decizia noastră, spuse Siri. Nu aş vrea să mă întorc înapoi şi să o schimb. Tu ai vrea?

— Nu, spuse Obi-Wan. A fost decizia corectă. Dar…

— Da, spuse Siri. Asta nu te împiedică să ai regrete, nu-i aşa? Regrete cu care poți trăi. Mi-a luat ceva timp, dar mi-am dat seama că Yoda şi Qui-Gon aveau dreptate. Aş fi regretat părăsirea Ordinului Jedi în fiecare zi a vieții mele. Şi asta nu e o viață pe care aş fi vrut să o trăiesc. Până la urmă, am trăit viața pe care am vrut să o trăiesc.

— Mă bucur.

Obi-Wan simțea acelaşi lucru. Dar oare era atât de simplu pentru el? Nu era sigur. Cumva, în această călătorie, înțelegea pe deplin, pentru prima dată, câte regrete avea. Şi secrete.

— Ceea ce am regretat, spuse el, nu a fost atât de mult decizia pe care am luat-o, ci ceea ce s-a întâmplat cu noi după aceea. Când am luat decizia de a ne despărți, asta a făcut ca prietenia noastră să devină altceva. Ceva care nu ne-a mai apropiat atât de mult pe cât ar fi trebuit.

— Tovarăşi, dar nu cei mai buni prieteni, spuse Siri.

El aprobă din cap. Celelalte prietenii profunde ale lui – cu Garen şi Bant – erau diferite. Cu ei, nu simțea nicio barieră. Cu Siri, exista întotdeauna o barieră. Nu se gândea la ea şi nici nu vorbea despre ea, dar era mereu acolo. Şi-ar fi dorit să nu fi fost. Într-un fel pe care nu-l putea defini, simțea că o pierduse de două ori.

— Ei bine, nu e prea târziu, nu-i aşa? întrebă Siri. Ne-a luat aproape douăzeci de ani să vorbim unul cu celălalt despre trecut. Poate că acum putem fi prietenii care trebuia să fim. Mi-ar plăcea să fie aşa. M-am săturat să îndepărtez trecutul.

— Atunci suntem cei mai buni prieteni.

Siri zâmbi, iar anii dispărură. Obi-Wan simți atunci durerea din inima lui pe care o pusese deoparte odată cu amintirile sale. Era la fel de vie ca şi zâmbetul lui Siri.

— Cei mai buni prieteni, fu ea de acord.

Capitolul 28

— Ai de gând să-mi spui să trăiesc în momentul prezent, îi spuse Padme lui Anakin. Dar nu mă pot abține. Avem spărgătorul de coduri. Avem acum o şansă să punem capăt la toate, o şansă reală.

Se aflau în cabina ei, cea pe care insistaseră să i-o dea lui Padme, cea mai mare şi mai confortabilă. Desigur, ea încercase să refuze. Putea să doarmă în cala de marfă, sau pe un scaun, nu-i păsa. Ştiau că era adevărat, dar ceva la Padme făcea ca fiinţele să vrea să îi dea tot ce era mai bun.

El voia să-i dea totul, dar, bineînţeles, ea nu voia. Să navigheze prin căsnicia lui cu Padme era ca şi cum s-ar fi împiedicat uneori într-o cameră întunecată, gândea Anakin. Crezuse în ziua nunţii lor că dragostea îi va ajuta să treacă peste orice dificultate. Ceea ce simţeau ei era atât de mare încât ar fi trecut prin orice barieră.

Încă mai credea asta din toată inima lui. Dar nu-şi imaginase, în ziua nunţii sale, că unele dintre acele bariere se vor afla chiar în soţia lui. Nu credea că nu va reuşi să o convingă să nu se pună în pericol. Sperase în secret că, în timp, ea va renunţa la scaunul de Senator. Pe măsură ce războiul ar fi continuat, ea ar fi văzut cât de ridicol era să încerce să convingă planetele să renunţe la ceva care le-ar fi adus mai multă putere sau mai multă bogăţie. Acum îşi dădea seama cât de naiv fusese. Ea nu va renunţa niciodată la Senat. Va continua să vorbească despre dreptate până la ultima suflare din corpul ei. Ea credea că vorbele contează.

El accepta asta. Era chiar mândru de reputaţia ei de orator cu limba ascuţită. În Senatul ţinut cumva împreună de puterea lui Palpatine, îşi făcuse duşmani. El se temea pentru ea. Era o teamă fără nume care uneori îl putea strânge de gât şi îi scotea aerul din plămâni.

— Încă nu suntem la Azure, spuse el. Şi nu va dura mult până când Separatiştii vor veni după noi. Ai văzut cum l-a vizat Magus pe Taly? Acum ei ştiu că Taly ne-a contactat şi asta înseamnă că nu i se poate permite să trăiască. Dacă îşi oferă cunoştinţele Republicii, vor face orice pentru a-l opri. Viaţa lui nu este în siguranţă până când nu se va încheia Războiul Clonelor.

— Nu m-am gândit la asta, spuse Padme. Bineînţeles că este adevărat.

— Jedii trebuie să rămână pe Azure pentru a se asigura că experţii Republicii pot desfăşura spărgătorul de coduri. Apoi trebuie să-i însoţim pe experţi într-o altă locaţie sigură. Cel puţin la început, va trebui să continuăm să ne mişcăm. De aceea trebuie să te întorci imediat pe Coruscant cu Taly.

Expresia ei deveni tăioasă.

— Asta sună ca un alt ordin.

— Nu. Este un pas necesar pentru a vă proteja pe tine şi pe Taly, şi tu ştii asta. Şi este o rugăminte, spuse el, îndulcindu-şi vocea.

Fu uşurat când o văzu că aproba încet din cap.

— În regulă.

— Padme. Întinse mâna spre ea. Avea nevoie de liniştea pe care o simţea când o atingea. Slujba ta se află în Senat. Treaba mea este pe teren. Până când se va termina

acest război, aşa trebuie să fie.

— Urăsc aceste separări.

— Nu mai mult decât mine.

— Noi am ales această viață, spuse ea. Dar este atât de greu să o trăim.

— Merită, dacă ştiu că eşti a mea. Dar dacă ți s-ar întâmpla ceva, nu ştiu cum aş putea supraviețui. Nu pot... nu pot să te pierd.

— Şi eu simt la fel.

Ea se ridică, degetele ei reci alunecând dintre ale lui. Apoi începu să se plimbe.

— Dar secretul mă sfâşie. Mi-e teamă mereu că o să ne trădez cu o privire sau un cuvânt. Uneori mă întreb...

— Ce? întrebă el.

Dacă nu ar fi fost atât de agitată, ar fi recunoscut tonul din vocea lui, un avertisment. Se întoarse cu fața la el.

— Am făcut ceea ce trebuia? Nu în a ne iubi unul pe celălalt – nu avem ce face în privința asta – ci în a ne căsători? Am pus o barieră între tine şi Jedi.

— Nu, nu ai făcut-o.

— Dar prima ta loialitate este față de mine, spuse Padme. Asta face ca drumul tău să fie confuz. Ştiu destule despre Jedi ca să ştiu cât de greşit este acest lucru.

— Ei sunt cei care greşesc, insistă Anakin. Eu sunt suficient de puternic pentru a le face pe amândouă, iar ei nu pot vedea asta.

Unitatea de comunicații pocni, iar ei se despărțiră instinctiv. Auziră vocea lui Obi-Wan.

— Anakin, eşti acolo? Vino imediat în cabina de pilotaj.

Se grăbiră pe coridor până în cabina de pilotaj. Taly era în picioare cu spărgătorul de coduri. Pe fața lui Obi-Wan se citea un amestec de uimire şi neliniște.

— Funcționează, spuse Obi-Wan. Am ascultat comunicațiile codificate ale Separatiştilor. Chiar funcționează.

— Sunt prea multe interferențe spațiale aici, spuse Taly. Trebuie să ajungem la portul spațial. Dispozitivele de curățare au fost folosite şi am reuşit să auzim ceva.

— Ce ați auzit? întrebă Anakin.

— Deplasează nave şi trupe, spuse Obi-Wan. Se plănuieşte o bătălie masivă. Dar se pare că nu reuşim să aflăm locația. Inițial, părea să fie planificată pentru Nativum, ceea ce bănuiam deja. Dar s-a schimbat recent cu o nouă țintă.

— Dacă aflăm la timp, am putea obține o mare victorie, spuse Padme.

Obi-Wan aprobă din cap.

— Am putea distruge cea mai mare parte a flotei lor.

Padme apucă consola.

— Dacă Generalul Grievous este cu flota respectivă, am putea câştiga războiul, spuse ea.

Capitolul 29

Azure era o planetă mică, fără importanță strategică. Era un punct albastru într-o întindere imensă de spațiu. Era singură, nu făcea parte dintr-un sistem şi nu avea sateliți. Se mândrea cu un port spațial care ocupa o bună parte din teritoriul său. O stație convenabilă pentru cei care călătoreau prin Inelul Mijlociu, dar nu o atracție în sine. Nu avea nici industrie, nici minerale şi nici bogăție.

Cu alte cuvinte, nu avea niciun motiv să existe în mintea Separatiştilor şi era o bază secretă perfectă pentru Republică, una dintre multele din galaxie. Aterizară fără incidente. Părea imposibil să fi ajuns atât de departe, să fi făcut călătoria fără probleme. Echipamentul crucial care putea schimba cursul războiului era acum în mâinile Republicii.

Taly îl înmână experților în tehnologie cu regret pe față.

— Este cea mai mare invenție a mea, spuse el. Acum trebuie să duc o viață de fugar.

Grupul de experți în tehnologie duse în grabă spărgătorul de coduri la postul de comandă. Fură urmați îndeaproape de Generalul Solomahal. Recent promovat în funcție, Lutrillianul abia îşi putea stăpâni satisfacția de a vedea spărgătorul de coduri sosind la baza sa. Îl asigurase pe Jedi că numele *Azure* va rămâne în cronicile războiului.

— Aceasta este ziua în care războiul va fi câştigat, spuse el, cu ridurile mari de pe cap adâncindu-se.

Anakin nu era de acord cu astfel de vorbe. Războiul nu fusese încă câştigat. Chiar dacă ar fi aflat încotro se îndrepta flota Separatistă, rămânea de văzut dacă ar fi putut aduna suficiente nave ale Republicii pentru un atac surpriză.

Cu toate astea, era greu să se concentreze asupra lucrurilor de care se ocupa când Padme pleca. Încercase să inventeze o modalitate de a-şi lua rămas bun singur de la ea, dar ar fi atras prea multe suspiciuni. Ar fi trebuit să-şi ia rămas bun unul de la celălalt în public. Ura asta. Padme îi spuse cu privirea că şi ea ura asta.

— La revedere, doamnă Senator Amidala, spuse Obi-Wan, făcând o plecăciune. Călătorie plăcută şi fie ca Forța să fie cu tine.

Rămase acolo, fără să se mişte, aşteptând ca Anakin să-şi ia rămas-bun. Anakin îşi înghiți resentimentele. Nu era vina Maestrului său că nu-i acorda intimitate. Făcu o plecăciune, iar când ridică capul, îi spuse cu privirea cât de mult îi va lipsi.

— Călătorie plăcută, doamnă Senator. Sunt sigur că ne vom reîntâlni curând.

— Sunt sigură că aşa va fi.

Curând, mimă ea pentru el.

— Taly, ai făcut un mare serviciu galaxiei, spuse Obi-Wan.

— Îți suntem recunoscători, spuse Siri.

— Sper ca războiul să se termine repede, spuse Taly. Chiar dacă e bun pentru afaceri.

Ochii lui sclipiră când spuse asta. Era într-adevăr atât de cinic pe cât părea?

Anakin nu credea că da.

Sub acoperământul hainelor ei, Padme îşi puse mâna în cea a lui Anakin, o strânse pentru o clipă, apoi o lăsă să cadă. Atingerea fu atât de rapidă încât abia a avut timp să o înregistreze.

Menționase că avea regrete. Nu avusese ocazia să o întrebe la ce se referea. Acum ea pleca şi el nu ştia când o va revedea.

Padme urcă pe rampa crucişătorului. Generalul Solomahal nu se putea lipsi de un pilot, aşa că Padme urma să conducă nava spre Coruscant, fiind însoțită de câțiva soldați clone pentru protecție. Se aşeză aproape de fereastră, astfel încât să-l poată vedea pe Anakin. Nu ridică mâna şi nici nu zâmbi, dar îşi ținu privirea pe el în timp ce pornea motoarele. Apoi nava argintie se ridică şi zbură pe cer.

Anakin rămase cu ochii spre ea. Oare aceasta era soarta lui, se întrebă el, să ştie că era al lui, dar să nu poată niciodată să o posede cu adevărat? Auzi zgomot de cizme în spatele lui, dar nu se întoarse. Voia să privească nava argintie.

— Avem o problemă, răsună vocea Generalului Solomahal.

Anakin se întoarse cu reticență.

— A fost încorporat un dispozitiv de urmărire în spărgătorul de coduri, spuse Generalul Solomahal.

— Helina Dow, spuse Siri. Probabil că le-a pus în ambele prototipuri.

— Aşa că Separatiştii ar putea şti că se află aici, pe Azure, spuse Obi-Wan.

— Cred că este o presupunere corectă, spuse Generalul Solomahal. Motivul pentru care nu ați putut localiza cu precizie locul atacului Separatist a fost că nu exista încă o țintă. Nu atunci. Aşteptau să vadă unde va ajunge spărgătorul de coduri.

Generalul făcu o pauză.

— Ținta este aici. Flota Separatistă se îndreaptă spre portul spațial Azure.

Capitolul 30

Jedii se grăbiră spre centrul de comandă. Contramăsurile fuseseră deja ordonate. Toate navele disponibile din flota Republicii se îndreptau spre Azure.

Dar erau la câteva ore distanță.

— Câte crucişătoare de luptă aveți în portul spațial? îl întrebă Anakin pe General.

— Nu îndeajuns, spuse acesta cu mâhnire. O flotă mică. Uitați.

Apelă lista de pe ecranul de date. Anakin se aplecă să studieze specificațiile.

— Să împărțim flota în două divizii, hotărî Anakin cu claritate. Păstrați-o pe a doua pentru apărarea portului spațial. Eu o voi conduse pe prima, încercând să atrag o parte din flota Separatistă. Cea mai mare şansă a noastră este să-i ținem ocupați până când sosesc majoritatea navelor Republicii. Voi avea nevoie de cei mai buni piloți ai voştri.

Generalul clipi cu ochii cu pleoape grele la Anakin, ca şi cum ar fi avut nevoie de timp pentru a procesa faptul că un Comandant îi dădea ordine Generalului responsabil. Din fericire, Generalul Solomahal era un tip practic, un soldat căruia nu-i păsa de unde veneau cele mai bune idei tactice, atâta timp cât veneau.

— Locotenent Banno, zise Generalul Solomahal, întorcându-se spre un Bothan înalt de lângă el. Du-l pe Comandantul Jedi Skywalker la flotă. El va fi la conducere.

Locotenentul aprobă din cap. Anakin începu să plece, dar Obi-Wan îi puse o mână pe braț.

— Anakin, ai grijă. Fie ca Forța să fie cu tine.

Anakin aprobă din cap, dar Obi-Wan putu vedea că mintea lui se îndrepta deja spre bătălia care urma. Nu puteau avea un Comandant de nave de luptă mai bun decât Anakin pentru acea bătălie.

Locotenentul şi Anakin se grăbiră să plece. Obi-Wan şi Siri se întoarseră spre monitorul mare şi circular din centrul camerei de comandă. Flota Separatistă era suficient de aproape acum pentru a putea fi urmărită.

Obi-Wan îşi dădu imediat seama, după mărimea flotei, că portul spațial era extrem de vulnerabil. Siri se încruntă la monitor.

— Aici, spuse ea, apucând un dispozitiv laser. Şi aici. Aici sunt ei vulnerabili. Dacă Anakin poate ajunge în spate…

Obi-Wan dădu din cap.

— Nu trebuie să-i învingem. Trebuie doar să-i încetinim.

— Ei nu ştiu că avem un spărgător de coduri funcțional, aşa că e posibil să se aştepte să lanseze un atac surpriză, spuse Siri. Asta ar putea fi un avantaj pentru noi. Vedeți această mică nebuloasă? Dacă Anakin şi-ar putea pune navele să pândească acolo până în ultima secundă posibilă, când flota a trecut deja pe lângă el…

Obi-Wan apăsase deja butonul de comunicare, dându-i rapid lui Anakin coordonatele nebuloasei.

— O vezi?

— O văd. Există destul de multe perturbații atmosferice în interiorul ei, spuse

Anakin. S-ar putea să-mi pierd temporar capacitatea de comunicare.

— Va trebui să riscăm. Apoi, dacă ai putea reuşi să te strecori pe flancul lateral spre spate – acolo este artileria cea mare.

— Am înțeles.

Priviră cum punctul care era nava lui Anakin se desprinde, urmat de restul micii flote. Obi-Wan se întoarse spre Generalul Solomahal.

— Va trebui să programezi atacul artileriei pentru momentul în care Anakin atacă din spate. Atunci va fi confuzie. Eu aş încerca să lovesc nava din frunte.

Generalul aprobă din cap. Fața lui era sumbră.

— Vom face tot ce putem, Comandante.

— Se apropie de atmosfera exterioară a lui Azure, spuse Siri. Sunt câteva nave civile care se îndreaptă spre spațiul cosmic…

Dintr-o dată, un punct se aprinse şi dispăru.

— Trag asupra navelor civile!

Un sentiment de scufundare îl lovi pe Obi-Wan.

— Unde sunt Padme şi Taly? Sunt în afara razei de acțiune?

Siri deveni palidă.

— Sunt pe flancul drept al flotei.

Obi-Wan întinse mâna spre comunicator, dar deodată vocea lui Padme umplu aerul.

— Răspunde, Generale. Trag în noi. Nu putem ține nava…

— Evacuați! îi strigă Obi-Wan.

— Anakin! strigă Padme.

Punctul care era nava lui Padme luă foc şi dispăru.

— A dispărut, spuse Siri. Padme a dispărut.

Capitolul 31

— Nu, spuse Obi-Wan. Au ajuns la capsula de salvare. Priveşte.

Arătă spre monitor. Un punct micuț se mişca. Ar fi putut fi resturi spațiale, dar Obi-Wan ştia că era Padme. O putea simți.

— Va ateriza în afara portului spațial. Trebuie să îi ajutăm, spuse Siri.

— Sunt nave de luptă cu combustibil şi aşteaptă în hangar, spuse Generalul. Încă mai avem spărgătorul de coduri care lucrează la comunicații. Țineți comunicațiile deschise şi vă voi transmite informații.

Alergară spre hangar şi săriră în cele două nave de luptă din frunte. Piloții din apropiere se grăbeau spre navele lor.

Anakin izbucnise din nebuloasă şi lovise flota în spate cu mica sa escadrilă. Bătălia începuse.

Obi-Wan şi Siri decolară, zburând în formație.

— Am primit un apel de ajutor de la suprafața planetei, spuse Solomahal, dându-le coordonatele. Este acolo unde se află sistemele de supraviețuire ale planetei - conductele de apă, rezervoarele de combustibil, generatoarele de fuziune. Aveți grijă la flanc – flota plănuieşte să vireze la optzeci de grade.

Obi-Wan şi Siri executară un viraj în picaj pentru a evita flota. Obi-Wan auzea discuțiile piloților prin comunicații.

Anakin zbura genial, asumându-şi riscuri pe care piloții nu prea le puteau crede şi inspirându-i să încerce fapte similare.

Până la sfârşitul Războiului Clonelor, va fi o legendă, gândi Obi-Wan. Aerul din jurul navei se aprinse brusc. Obi-Wan simți zgomotul puternic al focurilor de tun.

— În stânga ta! strigă Siri.

Se întoarse şi se aruncă în picaj, iar Siri îl urmă.

— Două nave de luptă au primit ordin să se despartă şi să vă urmărească, lătră Generalul Solomahal. Li s-a ordonat să vă doboare.

Le spuse repede lui Obi-Wan şi Siri unghiul de atac.

Reuşiră să se întoarcă în ultimul moment şi să-şi surprindă atacatorii. Focurile de tun laser bubuiră, iar navele coborâră în spirală, în ruine fumegânde.

Obi-Wan şi Siri se desprinseră şi îşi continuară drumul spre obiectivul lor. Din acest unghi, erau suficient de departe pentru a vedea bine bătălia.

Inima lui Obi-Wan se scufundă. Credea în Anakin. Credea în puterea şi voința piloților Republicii. Dar ştia exact cât timp va dura până când va veni restul flotei Republicii. Bătălia era deja pierdută. Cu inima grea, îl contactă pe Solomahal.

— Generale, îți sugerez să dai spărgătorul de cod celui mai bun pilot al tău ca să-l ducă acum de pe portul spațial. Trebuie să riscăm. Nu putem permite ca spărgătorul de coduri să cadă în mâinile Separatiştilor.

— Eşti nebun, Generale Kenobi? răsună vocea Generalului. E singura noastră protecție împotriva dezastrului!

— Sunt de acord cu Comandantul Kenobi, spuse Siri. Este vital ca spărgătorul de coduri să rămână în siguranță. Putem vedea clar de aici de sus. În cele din urmă,

nu putem câştiga această bătălie. Vă sugerez, de asemenea, să vă pregătiți să evacuați baza. Trebuie să salvăm cât mai mulți soldați şi nave ale Republicii.

— E cam devreme pentru capitulare.

— Sunt de acord. Mai sunt încă lovituri care pot fi date. Dar este inevitabil, spuse Obi-Wan. Trebuie să ne reducem pierderile.

— Eşti prea precaut, Comandante Kenobi. Cred că putem câştiga.

— Comandante, putem vedea lucrurile mai bine de aici de sus, spuse Siri.

— Am şi eu un monitor aici, Comandante Tachi. Şi nu am timp pentru această discuție. Salvează-ți Senatorul şi omul de ştiință şi întoarce-te să lupți.

Focurile de tun explodară, iar comenzile tremurară în mâinile lui Obi-Wan. El şi Siri nimeriseră în centrul unei bătălii între navele Republicane şi o navă de atac pe care o bombardau cu foc şi pe care încercau să o dezactiveze. Obi-Wan văzu cum focurile de tun sfâşiau învelişul navei. Fumul ieşea din nava de luptă a lui Siri. Făcură o întoarcere rapidă şi ocoliră bătălia. Când trecură de cea mai mare parte a luptei, reveniră la cursul lor şi se scufundară spre suprafața planetei.

Obi-Wan îşi auzi unitatea de comunicații pocnind. Probabil că suferise ceva avarii la circuite când fusese lovită nava.

Văzură capsula de salvare odihnindu-se într-o zonă industrială. Padme o ghidase spre o aterizare sigură între rezervoarele gigantice de combustibil.

Obi-Wan scoase un fluierat scăzut în timp ce ateriza cu grijă lângă ea. Trebuie să fi avut nevoie de nervi de oțel pentru a naviga printre acele tancuri. Capsulele de salvare nu erau cunoscute pentru manevrabilitatea lor.

Siri ateriză în apropiere şi se grăbiră amândoi spre Padme, care ținea cu dezinvoltură o puşcă blaster lângă ea. Escorta ei de soldați clone trebuie să fi aterizat în altă parte, dar capsula avea suficient loc pentru ca Taly să i se alăture.

— Mă bucur să vă văd, spuse ea, deşi fața o trăda.

Este şi dezamăgită. Spera ceva, gândi Obi-Wan. Răspunsul îi veni instantaneu în minte. *Anakin*.

— Anakin este la comanda bătăliei spațiale în acest moment, îi spuse el.

Ea zâmbi scurt.

— Cât de aproape este flota Republicii?

— Încă la câteva ore distanță, spuse Siri.

— Nici măcar spărgătorul de coduri nu poate salva această bătălie, nu-i aşa? ghici Taly cu perspicacitate.

Obi-Wan decise să nu răspundă la întrebare. Oricare ar fi fost îndoielile sale, nu ar fi vrut să le exprime decât Generalului comandant.

Dar şi Padme era prea isteață ca să nu vadă. Privi spre cer, spunând:

— Ar trebui să-l luăm spărgătorul de coduri de pe planetă.

— O să vă escortăm pe tine şi pe Taly în siguranță mai întâi, spuse Siri. Cred că unul dintre noi ar trebui să vă piloteze de aici.

— Ne putem întoarce la postul de comandă, sugeră Padme.

Obi-Wan clătină din cap.

— Nu este sigur. Va trebui să trecem prin liniile inamice şi să vă ducem în cel mai apropiat port sigur.

Dar care dintre ei ar face-o? Se uită la Siri. Amândoi voiau să rămână să lupte în bătălie, dar ea ştia că lui îi va fi mai greu să-şi părăsească Padawanul.

Atunci simțiră cum apare partea întunecată, un avertisment atât de clar încât îl

auziră ca pe un strigăt. O navă de luptă se îndrepta spre ei. Obi-Wan recunoscu nava de luptă roşie cu argintiu a lui Magus. Era înconjurată de cinci nave de luptă droide.

— Adăpostiți-vă! strigă Obi-Wan.

Tunurile laser sfâşiară pământul în timp ce se împrăştiau.

— Nu ne putem ascunde în spatele rezervoarelor de combustibil, spuse Siri. Asta e o nebunie. Vom fi aruncați în aer.

Magus veni pentru un alt asalt. Focul lovi rezervorul de combustibil, iar acesta erupse într-o explozie care îi făcu să zboare prin aer. Aerul ca un zid de flăcări îl lovi pe Obi-Wan ca un obstacol. Se simți căzând, şi era ca şi cum ar fi căzut prin foc pur. Aterizară, zdruncinați şi loviți, dar nevătămați. Magus şi navele droide trecură în viteză şi se întoarseră, venind pentru o nouă lovitură.

— Cred că e timpul să plecăm de aici, spuse Obi-Wan.

Capitolul 32

Siri şi Padme se aflau cel mai aproape de nava lui Siri. Începură să alerge prin fumul negru şi gros şi prin focurile care ardeau. Obi-Wan îl apucă pe Taly şi îl îmbrânci spre propria navă.

De data asta, Magus le ocoli pe Siri şi Padme, venind direct spre Taly.

Obi-Wan observă că un muncitor îşi lăsase trusa de servounelte în apropiere. Întinse o mână şi un tăietor de fuziune zbură prin aer spre el. Era unul mare, cu un rezervor masiv, construit pentru lucrări speciale. Îl apucă şi îşi cronometră răspunsul. În ultima secundă posibilă, activă tăietorul de fuziune şi îl aruncă direct în combustibilul vărsat. Combustibilul se aprinse şi flacăra ieşi în sus chiar în momentul în care Magus plonjă pentru a-i mitralia din nou.

Magus trebui să se ridice pentru a evita focul, iar fumul deveni o bună acoperire. Obi-Wan şi Taly săriră în nava lor şi decolară după Siri.

— A venit după tine, spuse Obi-Wan.

— Serios? răspunse Taly în glumă.

Siri veni aproape şi făcu un gest cu mâna la gât. Obi-Wan făcu acelaşi lucru.

— Ce înseamnă asta?

— Unitățile noastre de comunicații sunt scoase din funcțiune, spuse Obi-Wan. Au fost avariate. Suntem pe cont propriu.

— Alte veşti bune.

Siri făcu un semnal, iar Obi-Wan aprobă din cap.

— Voi doi vorbiți aceeaşi limbă fără să vorbiți, spuse Taly. Nu s-au schimbat prea multe. Care este planul?

— Vom încerca să vă scoatem pe amândoi din calea pericolului, apoi ne vom întoarce pentru sfârşitul bătăliei, spuse Obi-Wan.

— Sfârşitul bătăliei? Având în vedere că veți pierde, nu pare a fi o idee prea înțeleaptă.

— Nu-mi pot părăsi Padawanul. Ține-te bine.

Făcu o întoarcere în sus, dar Magus era pe urmele lor cu cele cinci nave de luptă, menținând un baraj constant de salve de armă. Nava se cutremură. Siri se scufundă sub Magus şi trase, abia atingându-l, apoi acesta zbură într-o parte. Se jucau de-a şoarecele şi pisica. De fiecare dată când aveau un avantaj, el îi găsea. Siri distruse una dintre navele de luptă, iar Obi-Wan o nimeri în plin pe alta. Apoi, lucrând în tandem, înghesuiră două nave droide între ei şi le transformară în resturi spațiale.

Magus trebuie să fi contactat flota Separatistă pentru ajutor, pentru că două crucişătoare mari se desprinseră brusc din bătălia de deasupra şi începură să coboare.

— Asta nu arată bine, spuse Taly.

Nu, nu era bine.

Obi-Wan zbură cu nava sa spre Siri. Când ajunse în raza ei vizuală, îi indică cu bărbia ce credea că ar trebui să facă. Ea aprobă din cap. Simți cum legătura dintre ei se intensifică. Asta era mai mult decât Forța. Era o parte din Forță, dar era şi o parte din ei, o parte din înțelegerea care exista acum atât de clar între ei. Cu toate barierele

căzute, acum se fixară fiecare pe gândul celuilalt.

Se aflau deasupra şanţurilor adânci ale conductelor electrice, care transportau curentul de la cele două cuptoare gigantice de fuziune care furnizau energie pentru portul spaţial. Siri se scufundă în şanţ, iar Obi-Wan o urmă. Cel puţin se aflau într-un loc în care rachetele mari de atac nu-i puteau urmări. Iar dacă aveau noroc, puteau scăpa şi de Magus prin labirint.

* * *

Bătălia era pierdută. Anakin putea vedea asta. Oricât de mult ar fi crezut în abilităţile sale, oricât de mult ar fi crezut în piloţii din jurul său, putea vedea că întâlneau o forţă copleşitoare şi, potrivit Generalului Solomahal, întăririle Republicii încă erau la o oră distanţă. La început se simţise plin de speranţă. Informaţiile pe care reuşise Generalul să le ofere piloţilor le dădea un avantaj pe care aceştia puteau să-l exploateze. Doborâseră navele de luptă una după alta şi reuşiseră să paralizeze o navă de desant. Dar nu se puteau lupta cu acea flotă uriaşă.

Le pierduse urma lui Obi-Wan şi Siri. Dar cel puţin Padme era în siguranţă.

…*raport de situaţie*, se auzi prin staţie. Raportează, Lider Unu.

Unitatea lui de comunicaţii părea neclară. Încă un lucru care mergea prost.

— Încă cinci nave de vânătoare doborâte, spuse Anakin. Încerc să încetinesc a doua navă de desant. Niciuna dintre navele noastre nu a fost pierdută până acum.

— Două dintre navele noastre de apărare doborâte, plus cele trei nave civile şi crucişătorul Republicii…

Interferenţele făceau cuvintele să apară şi să dispară.

— Ce? lătră Anakin. Care crucişător al Republicii?

— Senatoarea Amidala… Sub foc… În dificultate…

— Repetă, spuse Anakin cu disperare. Repetă. Sunt supravieţuitori?

— Niciun supravieţuitor…

Anakin simţi cum se prăbuşeşte galaxia. Nu mai putea să vadă, să gândească sau să simtă.

— Jedii au plecat în căutare… Posibil… să fi văzut o capsulă de salvare…

Anakin intră într-un picaj care aproape îl lipi de tavan. O va găsi. Va fi în viaţă. Trebuia să fie.

* * *

Obi-Wan şi-ar fi dorit ca Anakin să fi pilotat nava. Avea nevoie de nervii lui Anakin, de sincronizarea lui în fracţiuni de secundă, de cunoştinţele lui instinctive despre cât de departe putea să împingă o navă. Navele de atac pluteau deasupra lor. Ultima dintre navele de luptă droide se izbise de un zid şi se stinsese în flăcări.

Dar Magus era pe urmele lor, menţinând un tir constant. Şanţul era îngust, se deschidea mai larg şi se îngusta din nou. Ţevile şi conductele uriaşe prezentau bariere pe care trebuia să le ocolească sau să plonjeze pe sub ele.

În faţă, Siri încetini brusc viteza. Trecu el în faţă, dar ea nu îl urmă. Zbură în sus, până aproape de marginea şanţului.

Siri, ce faci? Orice ar fi, gândi Obi-Wan cu o durere bruscă şi ascuţită, *nu o face!*

* * *

— Siri, nu o face, spuse Padme. Încă mai există o şansă…

— Asta este şansa noastră. Poți să ții nava nemişcată?

Padme aprobă din cap.

— Când îți spun să reduci viteza, o reduci.

— Vei cădea…

Siri rânji.

— Nu, nu voi cădea. O să sar.

— Nu…

Dar Siri deschidea deja trapa şi se cățăra afară. Nava era un model care avea loc pentru droid astromec, dacă dorea pilotul. Spațiul era gol. Simți cum vântul îi biciuia părul. Văzu nava lui Obi-Wan în apropiere. Fără îndoială că se întreba ce făcea.

Ştie că e o nebunie, dar s-ar putea să funcționeze.

Magus plonjă prin ultima dintr-o serie de țevi. Putea să vadă momentul exact în care îşi dăduse seama că redusese viteza. Şi el făcu la fel, pentru a evita să dea peste ea. Nu voia să o devanseze. Asta l-ar fi făcut vulnerabil la focul ei.

— Redu viteza! strigă Siri, şi simți cum nava încetineşte şi se apropie de oprire.

Magus se dădu în jos şi încetini din nou, nevoind să ajungă înaintea navei Jedi. Invocând Forța, Siri sări. Navele de luptă încetiniră, dar încă se mişcau. Să sari de pe una pe alta nu era uşor. În mod clar. Siri folosi Forța pentru a-şi încetini percepția timpului. Niciodată nu se simțise atât de în ton cu Forța. Îşi simțea corpul învârtindu-se, dar se învârtea exact aşa cum voia ea, nu era propulsată de viteza de coborâre sau de aerul turbulent, ci se mişca exact cum voia.

Ateriză pe navă. Genunchii i se îndoiră şi mâinile ei se loviră de partea superioară a corpului navei. Căderea îi scoase aerul din plămâni şi, pentru o clipă, tot ce putu face a fost să încerce să reziste. Apoi prinse un cablu de la centura ei pe navă.

El încă nu ştia că ea era acolo. Era destul de uşoară, iar el se mişca destul de repede, trăgând acum spre Padme, care îşi mărise imediat viteza. Nu o auzise şi nici nu o simțea. Era timpul să-i spună că avea un pasager în plus. Îşi activă sabia şi începu să taie partea superioară a navei de luptă care pluti violent spre stânga.

Siri făcu o grimasă în timp ce se ținea cu o mână. Magus ştia că era aici.

* * *

Obi-Wan îşi dădu seama prea târziu că şanțul era o fundătură. Ar fi trebuit să o ia pe una dintre ramuri, dar fusese distras de vederea lui Siri deasupra unei nave de luptă. Trebuia să fie nebună. Ceea ce făcea era imposibil. Dar o făcea.

Trebuia să se oprească în câteva minute. Crucişătoarele de atac aşteptau să-l distrugă. Trebuia să se întoarcă cumva. Dar abia dacă mai era suficient spațiu de manevră, darămite să se întoarcă.

În spate, Magus zbura neregulat, dintr-o margine în alta a şanțului, încercând să o doboare pe Siri. Lui Obi-Wan nu-i venea să creadă cum reuşea ea să continue să taie prin învelişul navei, în timp ce era izbită în mod repetat de metal.

Trebuia să facă ceva.

— Ai vreo idee? întrebă Taly.

— Da. Ține-te bine, spuse Obi-Wan în timp ce răsturna nava cu susul în jos.

Era o manevră pe care îl văzuse pe Anakin făcând-o, zburând cu spatele şi cu capul în jos. *Deşi nu ți-aş recomanda-o*, spusese Anakin cu un zâmbet.

Obi-Wan se îndreptă direct spre Magus. Padme se dădu la o parte din calea lui, apoi se ridică din şanț pentru o clipă. Evitând focul, reuşi să treacă în viteză pe lângă Magus şi să pornească înapoi de-a lungul şanțului. *Bună mişcare, Padme*.

Obi-Wan făcu câteva calcule rapide. Degetele îi zburară pe panoul de control al sistemului de arme. Era greu să zbori în acelaşi timp.

— Ce faci? întrebă Taly.

— Setez o rachetă de şoc la jumătate de putere.

— Lasă-mă pe mine să o fac. Taly lucră la tastatură, degetele zburându-i. Gata.

Obi-Wan încetini viteza. Nu voia să se apropie prea mult – trebuia să fie suficient de departe, dincolo de limita superioară a razei de acțiune a rachetei, astfel încât să nu-şi avarieze grav nava. Avea nevoie doar de unde de şoc. Asta, şi puterea lui Siri în Forță de a şti ce urma să se întâmple înaintea lui Magus.

Trase. Racheta zbură şi explodă. Unda de şoc o zdruncină pe Siri, dar îşi reveni repede. Magus zbură prin cabină. Obi-Wan îl văzu sărind de pe scaun. În aceeaşi clipă, Siri căzu prin gaura pe care o crease.

Nava se mişca nebuneşte acum. Siri se lupta pentru control. Obi-Wan dădu din nou înapoi. I se păru că vede o formă întunecată mişcându-se prin cabina de pilotaj.

— Se luptă, spuse Taly.

Nava se înclină într-o parte, scăpă de sub control şi se lovi de o țeavă gigantică. Fumul începu să iasă din țevile de eşapament.

— Cedează sistemul hidraulic, spuse Taly cu îngrijorare.

Obi-Wan începu să urmărească traseul navei muribunde. Împinse motoarele, dar privi cu groază cum nava se prăbuşeşte în şanț. Scântei mari cât mingile zburară în aer în timp ce se izbea de un perete, apoi de altul, şi în cele din urmă cădea pe o parte şi se oprea. Ceva zbură prin gaura din partea de sus, se lovi de sol şi rămase nemişcat. Magus. Obi-Wan zbură până pe fundul şanțului. Activă capacul carlingii şi sări afară. Magus era nemişcat, dar nu mort. Obi-Wan se urcă pe partea superioară a navei şi sări înăuntru. *Se întâmpla acum, sau acum douăzeci de ani?*

Ea era întinsă pe podeaua cabinei de pilotaj a unei navei prăbuşite. Capul blond îi era aşezat pe brațe. Ateriză în genunchi lângă ea şi îi atinse părul. Nu putu suporta să atingă pulsul de pe gâtul ei. Nu putea suporta să nu simtă viața acolo.

— Siri.

— Foc de blaster. Gemu în timp ce se întorcea ca să se poată uita la el. Magus.

Obi-Wan aruncă o privire pe fereastra cabinei de pilotaj, unde Padme stătea acum în picioare, ținând puşca spre Magus, încă inconştient. Nu-şi asuma niciun risc. Taly stătea lângă ea, cu un blaster în mână, îndreptat tot spre Magus. Obi-Wan putu vedea ceva pe fața lui Taly – tentația de a trage. Avea la picioarele lui ființa care îi ucisese părinții. Deasupra, pe cer, îl văzu pe Anakin plonjând spre crucişătoarele de atac, lovindu-le cu foc.

— Padme are grijă de el. Suntem în siguranță pentru moment.

— Totul e atât de gri.

— A fost o mişcare foarte riscantă, spuse Obi-Wan.

— A funcționat, nu-i aşa?

Uşurarea lui la tonul ei tăios fu ştearsă când ea tresări şi văzu că avea dureri mari.

— Mă duc să aduc bacta…

— Nu mă părăsi. Mâna lui Siri căzu pe a lui. Am vrut să spun…

— Siri, trebuie să aduc trusa medicală…

— Pentru numele stelelor, Obi-Wan, sunt pe moarte. Chiar trebuie să mă întrerupi acum?

Lacrimile îi săriră în ochi.

— Nu eşti pe moarte.

Degetele ei scormoniră la centură.

— Nu pot… Dă-mi-o.

Ce? aproape că întrebă el, dar apoi ştiu. Îi luă cristalul din centură şi i-l puse în mână.

— Nu… al tău. Ea îl lăsă să cadă în palma lui. Acum nu te voi părăsi niciodată.

— Nu mă vei părăsi niciodată, repetă el.

Ea îi atinse obrazul, apoi mâna îi căzu.

— Nu-ți mai face atâtea griji, spuse ea.

Ochii i se închiseră şi muri. El îi lăsă capul pe podeaua cabinei de pilotaj şi o ținu de mână. Nu ştia, în acel moment, la ce servea să trăiască, dacă trebuia să poarte acea durere.

* * *

Anakin îşi pierduse mințile în frenezia de a o găsi. Atacase navele iar şi iar, hotărât să se strecoare printre ele. Când văzu că se prăbuşise o navă, crezuse că Padme era moartă, iar inima lui devenise un pumn. Răzbunarea era tot ce-şi dorea.

Şi apoi, în timp ce se repezea, o văzu, cu puşca blaster în mână, cu fața întoarsă spre el. Câteva secunde mai târziu o ținea în brațe.

— Mi-e teamă pentru Siri, şopti ea.

Obi-Wan ieşi din nava distrusă, venind spre ei. Ceva de pe fața lui, din mersul lui era diferit.

— S-a alăturat Forței.

Rosti cuvintele, dar se uita în jos la Magus. Vânătorul de recompense începuse să se agite. Taly strânse mai tare pistolul, iar Anakin văzu tensiune şi stres pe fața lui.

Vrea să tragă, gândi el.

Pentru prima dată de când îl cunoştea pe Obi-Wan Kenobi, Anakin se temu pentru Maestrul său. Văzu cum îl privea pe Magus. Ochii îi erau morți, ca şi cum acum nu mai era nimic la picioarele lui, nu era o ființă vie, ci doar haine, păr şi piele.

Obi-Wan îşi activă sabia de lumină.

Padme privi la Anakin, cu ochii mari. *Spune ceva*, îl imploră fața ei. *Opreşte-l.*

Anakin recunoscu că era ceva ce nu putea opri.

Lui Taly i se tăie respirația şi nu îşi luă ochii de la Obi-Wan.

Acesta se ghemui şi ținu sabia strălucitoare la gâtul lui Magus, uitându-se în ochii lui. Anakin văzu flacăra de teamă din ochii vânătorului de recompense.

— Ucizi fără să gândeşti sau să simți, spuse Obi-Wan. Dar eu nu sunt ca tine.

Se ridică în picioare.

— Luați-l la bord, spuse Obi-Wan. Acum este prizonier de război.

Capitolul 33

Spărgătorul de coduri fu pierdut în bătălia de la Spațioportul Azure. Cuptorul de fuziune sări în aer, iar explozi aproape că nivelă chiar portul spațial. Fumul care se ridică servi drept acoperire pentru evacuarea navelor Republicii. Generalul Solomahal fu capturat împreună cu spărgătorul de coduri în timp ce încerca să scape cu el. Îl distruse în loc să îl predea. Două zile mai târziu, reuşi să scape şi primi o altă comandă.

Forțele Separatiste bombardaseră laboratorul lui Taly. Toate notițele şi documentele sale erau pierdute. I-ar fi luat ani de zile să reinventeze ceea ce descoperise... dacă mai reuşea să reproducă ceva. Între timp, fu luat în secret şi transportat la un avanpost al Republicii.

Pe Coruscant, Anakin şi Padme se întâlniră înainte de răsărit în apartamentul ei, pe verandă. Era momentul lor preferat pentru a se întâlni, la adăpostul întunericului, dar cu un început de prospețime matinală în aer. Chiar şi în cele mai întunecate vremuri, asta îi făcea să se simtă plini de speranță.

— Sunt trimis din nou în misiune, spuse el. Obi-Wan şi cu mine plecăm în această dimineață.

— Trebuie să particip la un vot în această dimineață, spuse Padme. Aşa că trebuie să ne luăm la revedere aici.

— Un vot este atât de important?

— Toate sunt importante acum. Senatorul Organa are nevoie de sprijinul meu.

Anakin făcu un gest de nerăbdare, dar nu voia să se certe. Era încă lovit de groaza de a fi fost aproape să o piardă. Dar nu înțelegea aceste voturi din Senat, inutile într-o perioadă de război în care doar bătăliile câştigate contau.

— Te voi aştepta să te întorci, spuse Padme. Voi aştepta atât timp cât trebuie.

Ochii lui Anakin se ridicară spre Templul Jedi. *Ce ştiau ei, Yoda, Obi-Wan şi Mace, despre asta?* Despre acel moment de agonie, când era despărțit de soția lui. Luptase pentru ei şi alături de ei, dar nu mai aveau inima lui. Nu-l mai înțelegeau.

Se gândise pentru o clipă, pe Azure, că Obi-Wan o iubise pe Siri. Crezuse că vede asta în ochii Maestrului său după ce ea murise. Dar Obi-Wan stătuse deasupra omului care o omorâse şi îl cruțase. *Dacă el ar fi iubit-o pe Siri, ar fi putut face asta?* Bineînțeles, aşa trebuia să facă un Jedi. Dar modul în care vorbise Obi-Wan fusese atât de cumpătat. Cu un temperament ca acela, era imposibil să iubeşti, Anakin era sigur.

Cu Padme, el avea pasiune şi era întreg. Stelele începură să dispară deasupra, iar o linie subțire de portocaliu indică faptul că soarele începea să răsară. Aveau să piardă acoperirea întunericului. Vor fi din nou Jedi şi Senator.

Iar el va fi din nou rupt în două.

* * *

De câteva nopți, Obi-Wan nu reuşea să doarmă. Stătea întins pe canapeaua lui de dormit, închidea ochii, spera să viseze. Dar nu putea.

Aşa că mergea prin Templu, cu luminile de un albastru slab. Nu căuta locurile

care îi aminteau de Siri. Nu putea face asta, nu încă.

În mod ciudat, se gândi la Qui-Gon în acele plimbări. Îşi aminti, aşa cum nu-şi mai amintise de ani de zile, cum ştia că Qui-Gon se plimba noaptea pe holurile Templului. Îşi amintea că îi dusese ceai de sapir. Încercase să-l consoleze, chiar dacă ştia că nu exista nicio consolare pentru el.

Dacă Anakin ştia de durerea lui, nu spunea nimic. Şi el se trezise devreme – Obi-Wan îl văzuse îndreptându-se spre ieşire. Anakin fusese mereu neliniştit, avusese mereu nevoie să evadeze din Templu pentru a gândi. Ceva era între el şi Padme.

Obi-Wan nu voia să-l întrebe. Într-un fel, îl invidia. Trebuia să-l lase pe Anakin să ia propriile decizii.

I se părea extraordinar că în momentul acestei dureri, când o pierduse pe Siri pentru totdeauna, nu se îndoia că despărțirea lor cu douăzeci de ani în urmă fusese un lucru bun. Vedea asta clar acum, mai clar decât o văzuse vreodată. Dragostea era diferită de posesie. El o iubise. Asta era suficient…

Trăiesc cu inima frântă că am pierdut-o. Dar trăiesc, Obi-Wan. Continui să merg pe calea Jedi.

Asta învățase – Jedii îl ținuseră departe de ea. Dar tot Jedii îl învățaseră cum să trăiască cu pierderea ei.

Obi-Wan stătea lângă fereastră. Albastrul şi griul de afară se schimbau, încălzindu-se în roz. Dungile portocalii luminau cerul. Culoarele spațiale începuseră să se umple de sclipiri argintii.

O altă zi. O altă misiune.

Era pregătit. Mai învățase ceva – ceva important. Cândva crezuse că trebuia să-şi închidă amintirile despre dragoste. Acum nu-i mai era teamă de ele. Putea trăi cu ele. Îşi putea respira tristețea şi îşi putea aminti bucuria.

În sfârşit, învățase secretul pe care Qui-Gon încercase mereu să-l învețe. Îi luase ani de pierderi ca să-l învețe. Fusese nevoie de o moarte care îl îngenunchease. Dar în sfârşit îl învățase. Învățase să trăiască cu inima deschisă.

SFÂRŞIT

Universul Star Wars
Anexe

Începuturi...

La început s-a numit Vechea Republică.

Nu a existat niciun document care să consemneze întemeierea Vechii Republici şi nici nu era necesar vreunul. Întemeietorii s-au estompat în pulberea istoriei. Ei au clădit singura comunitate galactică cunoscută vreodată, care întotdeauna şi-a servit cetăţenii bine şi cu credinţă. Noi lumi i s-au alăturat odată cu trecerea secolelor pentru a împărtăşi conducerea sa benefică. Planete ce se aflau ele însele în primejdie datorită dezastrelor naturale sau izbucnirii unor revolte au putut să se îndrepte spre vecinii lor pentru a primi ajutor. Toate rasele, toate speciile inteligente, toate popoarele erau egale în faţa legii şi îşi trăiau viaţa cu drepturi care le garantau deopotrivă şansă şi libertate.

Vechea Republică s-a format pe temelia celor mai importante lumi ce existau la început, majoritatea fiind din centrul galaxiei... În vremea aceea au apărut şi primii Cavaleri Jedi. A fost o lungă perioadă de pace şi expansiune galactică determinată de inventarea şi progresul călătoriilor prin hiperspaţiu. Păzitorii acestei Republici au fost Cavalerii Jedi, un Ordin viteaz şi neînfricat, numărând sute şi mii de membri, ce a slujit la apărarea şi protecţia popoarelor Republicii. Înţelepciunea, bravura şi puterea lor au devenit legendă. Trăgându-şi tăria comună din Forţă, Cavalerii Jedi au menţinut pacea pe tot cuprinsul Galaxiei, generaţii după generaţii, şi au transmis mai departe crezul lor celor ce s-au dovedit deopotrivă capabili şi demni să fie Cavaleri.

Prin strânsa ei coeziune, Vechea Republică a devenit invulnerabilă faţă de orice atac dinafară. Nicio altă putere galactică cunoscută nu a îndrăznit o asemenea mişcare pentru că ea ar fi însemnat un eşec sigur. Cetăţenii Vechii Republici au putut dormi liniştiţi în paturile lor, aflaţi în siguranţă înăuntrul zidurilor lor politice.

Atacul a venit, totuşi. Dar, la fel ca în multe societăţi democratice, el nu a venit din partea unei forţe din afară, ci din interior. Decăderea a început pe măsură ce tot mai multe lumi s-au alăturat Vechii Republici. Oficialii locali au devenit susceptibili la influenţă şi mită, plecându-se cel mai adesea în faţa dorinţelor celor implicaţi în afaceri de comerţ interstelar. Senatul, slăbit de atâtea secole de pace şi mulţumire de sine, a devenit periculos de neglijent. Răsturnarea politică era inimaginabilă, dar inevitabilă.

Sith...

Un mare contigent dintre Cavalerii Jedi care fuseseră ademeniţi de partea întunecată a Forţei au fost expulzaţi din Vechea Republică. După ce au pribegit o vreme, ei au dat peste fiinţele umanoide cunoscute sub numele de Sith şi au adus această specie în stare de sclavie. Cei din partea întunecată au ajuns să fie cunoscuţi sub denumirea de Stăpâni ai Sith-ilor. Pentru următoarele câteva mii de ani Imperiul

lor avea să prospere şi să crească. În acest timp Cavalerii Jedi decăzuți începură de asemeni să facă experimente asupra supuşilor lor, convertind mulți Sith în fanaticii războinici Massassi.

Naga Sadow a condus Imperiul Sith. El a văzut ocazia de a extinde Imperiul Sith şi a invadat Vechea Republică, însă armatele sale au fost înfrânte de forțele combinate ale flotei Vechii Republici şi ale Cavalerilor Jedi. Sadow cu o armată compusă din războinici Massassi a fugit spre marginile îndepărtate ale universului, oprindu-se în cele din urmă pe cea de-a patra lună a planetei Yavin. Aici, dictatorul militar a început să facă experimente asupra celor ce l-au urmat, transformându-i în fiare monstruoase. Aceasta a avut drept consecință Războiul Fiarelor din Sistemul Onderon. Maestrul Jedi Arca, Străjerul recent descoperitului Sistem Onderon trimise ucenicii săi Jedi pentru a pune capăt violentului Război al Fiarelor. Sub conducerea lui Ulic Qel-Droma, aceşti Jedi încearcă să aducă pacea pe Onderon, dar au fost permanent împiedicați de puterile răului ale Reginei Amanoa, o urmaşă a lui Naga Sadow. În cele din urmă conflictul vechi de secole se încheie odată cu sosirea Maestrului Arca, moartea Reginei Amanoa şi căsătoria Stăpânului Fiarelor Oron Kira cu Prințesa Galia. Între timp, Cavalerul Jedi Exar Kun ce fusese instruit de Maestrul Jedi Vodo-Siosk Baas găseşte învățătura interzisă a vechilor Sith. El imită căile demult decăzuților Sith şi le foloseşte pentru a crea o proprie filosofie a Codului Jedi. Cu aceste cunoştințe Kun pune la cale o vastă şi puternică frăție şi îşi arogă titlul de prim Stăpân Întunecat al Sith. Kun şi alți Stăpâni Sith preiau controlul asupra Galaxiei şi reînvie vechiul Imperiu Sith. Lor li se opun în mod violent sute de Cavaleri Jedi. Războiul Sith care urmează este un conflict teribil în care multe personaje istorice importante sunt ucise, inclusiv Maestrul Jedi Arca. Toți Cavalerii Jedi se adună laolaltă pe luna-junglă într-un front unit contra cetății fortificate Sith construite de Exar Kun. Cavalerii Jedi aliați îi distrug printr-o masivă lovitură nimicitoare pe supraviețuitorii Massassi. La scurtă vreme după aceea Exar Kun este şi el ucis de Cavalerii Jedi. Spiritul său este surghiunit pe un tărâm al întunericului veşnic pe Yavin 4. Stăpânii Sith sunt înfrânți şi nu se mai aude nimic despre ei până peste câteva secole, pe timpul războiului comerțului, pe Planeta Naboo.

IMPERIUL...

Un Senator ambițios şi lipsit de scrupule numit Palpatine s-a ridicat extrem de repede la putere, ajutat de către unii membri obscuri ai Senatului care începuseră să râvnească la mai multă influență şi autoritate. Promițând că va face curățenie în Galaxie şi va readuce Republica la strălucirea ei de odinioară, Palpatine a fost ales Cancelar al Republicii şi s-a înconjurat cu acei oficiali lacomi şi avizi de putere care l-au sprijinit în ascensiunea sa. Ceea ce ei nu ştiau era că Palpatine îşi trăgea puterea şi carisma din partea întunecată a Forței. El avea însă ambiții mult mai mari decât i-ar fi îngăduit funcția de Cancelar, iar aceia care i-au netezit drumul spre înaltele sfere ale puterii politice se vor trezi curând înlăturați, întemnițați ori striviți de mâna grea a lui Palpatine, în timp ce acesta îşi urmărea fără cruțare țelul final. Din ordinul lui Palpatine, noul Imperiu a început o cursă a înarmării cum nu a mai existat alta în istoria galactică. Imense nave cu o incredibilă putere de foc au sărit de pe planşeta de proiectare în existența reală parcă peste noapte. Progresul tehnologic ce a rezultat a determinat apariția unei noi ştiințe a războiului.

Sistemele din centrul galaxiei au fost primele care au căzut, guvernele lor planetare fiind înlăturate prin forță, în timp ce legea marțială se extindea de la o lume la alta.

Sigur pe poziția sa, înconjurat de un nucleu militar ce-i ştia de frică, Palpatine s-a autodeclarat Împărat. Pentru prima oară în nenumărate secole, lumile Vechii Republici s-au trezit conduse de un singur om. Toate drepturile personale au ajuns la cheremul capriciilor Împăratului, iar cele dintâi revolte împotriva lui Palpatine au fost înăbuşite aproape înainte de a izbucni. Cavalerii Jedi au fost vânați în mod sistematic

şi executaţi sumar. Ei s-au văzut abandonaţi, trădaţi sau ucişi chiar de către aceia pe care îi apăraseră vreme îndelungată. Senatul marionetă ce fusese păstrat în funcţiune era permanent dezbinat, iar conducerea directă a fost încredinţată Guvernatorilor regionali numiţi de Palpatine. Crearea unei arme teribile, una capabilă să distrugă o planetă întreagă dintr-o singură lovitură, a ţinut liderii îngroziţi ai fiecărei lumi sub ameninţarea anihilării. Steaua Morţii a fost ultimul cuvânt al lui Palpatine – asigurarea finală a puterii sale asupra miliardelor de fiinţe pe care le conducea.

ALIANŢA REBELĂ...

Când Imperiul lui Palpatine a ajuns la putere, un grup de cetăţeni de pe întreg cuprinsul galaxiei au început să se organizeze încet şi discret într-o Forţă Rebelă. Rebelii aveau un singur scop: distrugerea Imperiului şi întoarcerea la sistemul democratic din trecut. La început, fără să ştie, acest grup curajos a avut aliaţi în Senat. Acei Senatori planetari au înţeles pericolul extrem reprezentat de ascensiunea rapidă la putere a lui Palpatine şi au pus la cale, în secret, răsturnarea lui printr-o mişcare de preemţiune care ar fi concentrat valul rezistenţei într-o forţă care să asigure libertatea tuturor locuitorilor Vechii Republici.

Senatorul Bail Organa din Alderaan şi Senatoarea Mon Mohtma din Chandrila au pus la cale în secret un plan care, se spera, va împiedica drumul său spre Preşedinţia Senatului. Tentativa lor a eşuat deoarece ridicarea la putere deplină a lui Palpatine s-a produs literalmente peste noapte odată ce baza sa de politicieni corupţi a fost instalată. La o întâlnire în reşedinţa lui Organa în Casa Cantham din Oraşul Imperial, Mon Mohtma a îndemnat la revoltă generală împotriva lui Palpatine şi a forţelor sale crescânde. Organa s-a opus, temându-se că o asemenea mişcare ar fi putut distruge nu numai pe Palpatine, dar şi întregul sistem de guvernare pe care ei luptau să-l salveze. Organa dedicase întreaga sa viaţă democraţiei Vechii Republici şi sistemului Senatorial şi socotea că, odată pusă în mişcare pentru a-l opri pe Palpatine, anarhia nu va mai putea fi controlată.

Apoi o mică planetă din Sectorul Sern, lângă Lumile Centrale, a fost prima care a simţit urgia militară a lui Palpatine. Masacrul de la Ghorman a avut loc atunci când Guvernatorul planetar Ghormanez a refuzat să se încline în faţa lui Palpatine. Cetăţenii acestei lumi, sfidând o sporire Imperială a impozitelor, au organizat un protest paşnic pe principalul port spaţial al planetei, blocând pistele de aterizare folosite de navele lui Palpatine. Zeci de persoane au fost ucise şi alte sute grav rănite când o navă militară condusă de Căpitanul (ulterior Marele Moff) Tarkin a aterizat intenţionat peste protestatari atunci când a venit să adune noile taxe. Acest eveniment a marcat moartea Vechii Republici şi în acel moment multe alte lumi au înţeles că sistemul democratic pe care îl cunoşteau s-a prăbuşit complet.

Bail Organa, îngrozit de o asemenea monstruozitate, a început să o ajute pe Senatoarea Mohtma să deturneze fonduri şi arme în mâinile sufletelor curajoase care s-au unit în curând, formând celule de rezistenţă organizată. Încă şi mai important, poate, Organa şi mica sa grupare de simpatizanţi ai Rebelilor din Senat au pus la dispoziţia liderilor Rebeli informaţii strict secrete, permiţându-le să plănuiască lovituri prin surprindere împotriva navelor şi trupelor Imperiale.

Multele grupuri izolate de rezistenţă împrăştiate prin toată galaxia i-au pricinuit puţine griji lui Palpatine. Conducătorii lor erau săraci, iar forţele lor dezorganizate. Ei aveau puţine arme şi, desigur, nimic din ceea ce ar fi putut face faţă forţelor Imperiale însărcinate cu eliminarea lor. Multe unităţi de rezistenţă au fost dispersate sau chiar nimicite, iar planeta lor a fost pusă sub legea marţială.

Implicarea Senatoarei Mothma în Rebeliune a fost descoperită de poliţia secretă Imperială, dar înainte ca ea să fie prinsă, o informaţie dintr-o sursă amicală ajunsă la urechea lui Organa i-a permis să părăsească capitala Imperială. Astfel, ea a evitat capturarea şi dedicându-se cu totul distrugerii Imperiului a devenit Şeful Statului

Major al Alianței Rebele.

Lucrând la organizarea unei Alianțe a Planetelor Rebele, primul său succes a venit la o conferință secretă ținută în sistemul Corellian. Întrucât Mohtma a arătat numeroşilor lideri ai grupurilor de rezistență dispersate cum o conducere centrală ar duce la îmbunătățirea comunicațiilor, la un acces mai bun la fonduri, aprovizionare şi armament, cele trei grupuri principale de rezistență au căzut de acord să se unească într-un grup coerent. Acest *Tratat Corellian* a pus bazele Alianței care în scurtă vreme şi-a sporit puterea grație nou-formatei unități.

Declarația Rebeliunii, ratificată la aceeaşi conferință, l-a sfidat în mod fățiş pe Palpatine şi chiar i s-a adresat personal. Ea prevedea, între altele:

„Ai dezorganizat Senatul, vocea Poporului;

Ai instituit o politică flagrantă de rasism şi genocid împotriva popoarelor non-umane din galaxie;

Ai înlăturat conducătorii aleşi ai planetelor, înlocuindu-i cu Moffi şi Guvernatori după bunul tău plac;

Ai mărit impozitele fără consimțământul celor impozitați;

Ai ucis şi întemnițat milioane de persoane care nu au beneficiat de un proces;

Ai extins armata dincolo de limitele necesare şi prudente, doar pentru unicul scop de a-i oprima pe supuşi.

Noi, Alianța Rebelă, în numele şi cu autoritatea ființelor libere din galaxie declarăm în mod public şi solemn intențiile noastre:

Să luptăm şi să ne opunem ție şi forțelor tale prin orice mijloace care ne vor sta la îndemână;

Să refuzăm orice lege Imperială contrară drepturilor ființelor libere;

Să provocăm distrugerea ta şi distrugerea Imperiului Galactic;

Să eliberăm pentru totdeauna toate ființele din galaxie.

Pentru îndeplinirea acestor țeluri noi punem chezăşie proprietățile, onoarea şi viețile noastre.”

Lumile din întreaga galaxiei s-au unit în lupta contra tiraniei lui Palpatine şi a Imperiului său. Divergențele care existaseră cândva între rase şi specii au fost lăsate deoparte, deoarece dorința comună de libertate a devenit centrul de greutate al vieților lor. Piloți spațiali au străbătut distanțe interstelare, adeseori în mici nave de luptă, cu riscul de a fi detectați şi întemnițați de Imperiali, în scopul de a se alătura Rebeliunii.